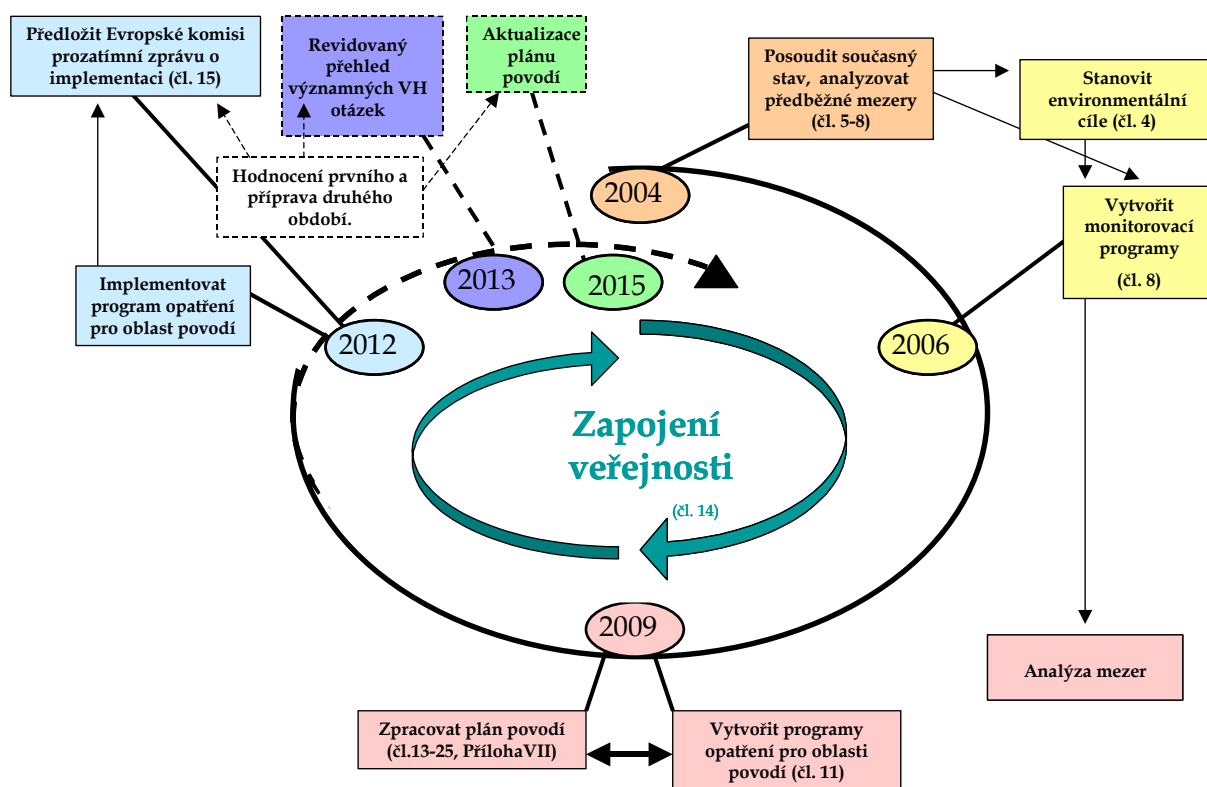

Nejllepší postupy pro přípravu plánů povodí

Pracovní balík 2 Pokyny k procesu plánování

Verze 4.3

Konečná verze návrhu byla písemně schválena Vodními řediteli v květnu 2003. Její znění projde před vlastní publikací jazykovou a formální úpravou.

Pozn. : pro nečitelnost grafiky v anglické verzi z května 2003, byla pro překlad použita grafika verze z března 2003. Text je převzat z aktuálnější květnové verze.

květen 2003

Předmluva

Členské státy EU, Norsko a Evropská komise vypracovali společnou strategii na podporu implementace Směrnice 2000/60/EC ustavující rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (tzv. Rámcová směrnice vodní politiky). Hlavním cílem této strategie je umožnit promyšlenou a sladěnou implementaci Rámcové směrnice. Důraz je kladen na metodické otázky související s jednotným chápáním technických a vědeckých hledisek a dopadů Rámcové směrnice vodní politiky.

Jedním z hlavních krátkodobých cílů strategie je vypracování právně nezávazných a praktických pokynů k různým technickým otázkám Rámcové směrnice. Tyto dokumenty budou určeny odborníkům, kteří budou Rámcovou směrnicí přímo či nepřímo realizovat v jednotlivých povodích. Struktura, prezentace a terminologie je proto upravena tak, aby vyhovovala potřebám těchto odborníků. Tam, kde to bylo možné, jsme se vyhnuli formálním a striktně úředním formulacím.

V souvislosti s touto strategií byla vytvořena neformální pracovní skupina věnující se nejlepším postupům při sestavování plánů povodí podle Rámcové směrnice. Hlavním cílem této pracovní skupiny, která svoji činnost zahájila v červenci 2001, je vypracování právně nezávazných a praktických návodných dokumentů ke čtyřem prvkům Rámcové směrnice vodní politiky: identifikace oblastí povodí, proces plánování, účast veřejnosti a sestavování integrovaných plánů povodí. Za činnost pracovní skupiny, tvořené technickými odborníky z vládních i nevládních organizací, a za její sekretariát nesou odpovědnost Španělsko a Komise.

Tento návrh je konečnou verzí pokynu k procesu plánování v povodí. Představuje obecný přehled celého cyklu plánování a obsahuje některá doporučení pro jeho úspěšnou implementaci. Vychází z informací a zpětných vazeb od celé řady odborníků a zainteresovaných osob z členských států EU i z kandidátských zemí.

„My, ředitelé pro vodní politiku Evropské unie, Norska, Švýcarska a zemí ucházejících se o vstup do Evropské unie, jsme schválili tento pokyn per rollam v březnu 2003. Chtěli bychom poděkovat všem účastníkům pracovní skupiny a zejména jejím vedoucím, za přípravu tohoto vysoce kvalitního dokumentu.

Věříme, že tento i další návodné dokumenty vypracované na základě společné implementační strategie sehrají klíčovou roli v procesu implementace Rámcové směrnice vodní politiky.

Tento pokyn je živým dokumentem, který bude třeba neustále aktualizovat a zdokonalovat s tím, jak budou v jednotlivých zemích Evropské unie i mimo ni získávány zkušenosti a nové poznatky.

Vítáme závazek mnohých dobrovolníků vyzkoušet a ověřit v průběhu let 2003 a 2004 tento a další dokumenty na tzv. pilotních povodích v celé Evropě, za účelem zajistit praktické provádění tohoto pokynu.

Zavazujeme se rovněž, na základě zkušeností z testování v pilotních povodích a z prvních fází implementace, posoudit tento dokument a rozhodnout o případné nutnosti jeho revize a aktualizace.“

Obsah

1. Úvod. Účel tohoto návodu
2. Realizace Rámcové směrnice vodní politiky: Výchozí předpoklady.
3. Zásady důležité pro plánování vodní politiky a potřeby rozhodovacího procesu
 - 3.1 Úvod
 - 3.2 Obecný rámec, funkce a druhy procesu plánování
 - 3.3 Plánování ve vodním hospodářství a souvislosti s plánováním v jiných oblastech
4. Některé úvahy pokud jde o správný průběh procesu plánování
 - 4.1 Dlouhodobá vize oblast povodí
 - 4.2 Řízení znalostí a vědomostí. Potřeba budování kapacit
 - 4.3 Integrace na provozní úrovni. Souvislosti s dalšími politikami plánování
 - 4.4 Správné načasování
 - 4.5 Příslušný soubor nástrojů
5. Zvláštní požadavky Rámcové směrnice na proces plánování
 - 5.1 Obecné úvahy
 - 5.2 První složka: Posouzení současného stavu a předběžná analýza mezer
 - 5.3 Druhá složka: Stanovení environmentálních cílů
 - 5.4 Třetí složka: Vypracování programů monitoringu
 - 5.5 Čtvrtá složka: Analýza mezer
 - 5.6 Pátá složka: Stanovení programu opatření
 - 5.7 Šestá složka: Sestavení plánů povodí
 - 5.8 Sedmá a osmá složka: Implementace programů opatření a vyhodnocení
 - 5.9 Devátá složka: Informování a konzultace s veřejností, aktivní zapojení zainteresovaných stran
6. Obecný přehled a celkový postupový diagram procesu plánování
 - 6.1 Úvod: Proč a jak se v procesu plánování používají postupové diagramy
 - 6.2 Právně závazný časový harmonogram podle Rámcové směrnice
 - 6.3 Cyklus plánování
 - 6.4 Celkový postupový diagram procesu plánování
 - 6.5 Úzká místa v procesu plánování

Přílohy

- Příloha 1 – Zkratky
- Příloha 2 – Úvodní ustanovení a vybrané články Rámcové směrnice vodní politiky, které jsou důležité pro tento dokument
- Příloha 3 – Členové skupiny, která připravila tento návrh, a seznam odborníků, kteří jsou členy pracovní skupiny 2.9

1. Úvod: Účel tohoto návodu

Cílem tohoto dokumentu je poskytnout návod úřadům pověřeným implementací Směrnice 25000/60/EC ustanovující rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (dále jen „Rámcová směrnice vodní politiky“ nebo „Rámcová směrnice“). Dokument se zaměřuje na proces plánování a vytváření integrovaných plánů povodí v souladu s požadavky Rámcové směrnice. Tento pokyn představuje nástroj pro řízení implementace Rámcové směrnice na národní úrovni.

Pro koho je tento pokyn určen?

Je určen zejména kompetentním úřadům odpovědným za implementaci Rámcové směrnice na úrovni oblasti povodí, ačkoli obsahuje i informace na jiných úrovních plánování: úroveň dílčího povodí, národní a mezinárodní úroveň.

Tento dokument však může pomoci i vládám v jejich rozhodování o rozdělení kompetencí a prostředků příslušným úřadům. Dále může být zajímavý pro zainteresované osoby a nevládní organizace, kterým může pomoci lépe pochopit proces plánování.

Jaké jsou cíle tohoto pokynu dokumentu?

Cílem tohoto pokynu je informovat odborníky o otázkách a činnostech, které je třeba provádět a koordinovat během procesu plánování, a poskytnout jim návod a postupy pro vytváření a rozvoj plánů povodí. Tím bude zajištěn jednotný postup a potřebná efektivita při přípravě plánů. Smyslem není vytvořit podrobné a striktní pokyny, nýbrž koncepční rámec, který může a musí být upraven podle charakteru a potřeb jednotlivých povodí.

Tento pokyn se snaží:

- zajistit jednotné chápání procesu plánování, tak jak je popsán v Rámcové směrnici,
- poskytnout pokyny v podobě vysvětlivek k jednotlivým požadavkům Rámcové směrnice s ohledem na jednotlivé kroky a fáze implementace plánů povodí a analýz možností nabízených Rámcovou směrnicí,
- poskytnout doporučení a zkušenosti s tím, jak zajistit, aby byl proces plánování funkční a
- vysvětlit organizaci procesu plánování, poskytnout informace o tom co, kdo a kdy má být provedeno.

Cílem tohoto dokumentu není:

- poskytovat návody týkající se konkrétních technických prvků procesu plánování. Tím se zabývaly jiné pracovní skupiny (viz. konečná verze pokynů, která je k dispozici na internetové stránce DG Environment).

Co v tomto Pokynu najdete?

Tento pokyn je rozdělen do 4 oddílů:

- Oddíl 3 – zabývá se **pojetím** (konceptí) plánování ve VH
- Oddíl 4 – navrhuje **vhodné postupy** v plánování ve VH
- Oddíl 5 – popisuje požadavky Rámcové směrnice ohledně procesu plánování a
- Oddíl 6 – uvádí postupové diagramy, které shrnují **hlavní úkoly**, které je nutné v rámci procesu provést.

Pokyn tudíž odpovídá na následující otázky:

Pojetí a koncepce procesu plánování

- *Co to je plánování?*
- *Jaké jsou hlavní druhy procesu plánování?*
- *Souvislosti s jinými koncepcemi plánování a provázanost s jinými procesy plánování*
- *Jaká prostorový rozsah procesu plánování?*

Vhodné postupy v procesu plánování

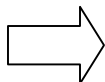
- *Jaké jsou hlavní prvky správného procesu plánování?*
- *Jak tyto prvky zapadají do celkového procesu plánování podle Rámcové směrnice?*
- *Doporučení pro úspěšné plánování.*

Požadavky Rámcové směrnice a hlavní úkoly před námi

- *Jaké jsou hlavní činnosti a v které fázi procesu plánování je třeba je provádět?*
- *Ve kterých ustanoveních Rámcové směrnice jsou tyto činnosti výslovně stanoveny nebo kde jsou zmiňovány formou odkazu?*
- *Jak spolu jednotlivé hlavní činnosti souvisejí?*
- *Jaká jsou hlavní omezení a úzká místa při přípravě plánů povodí?*
- *Jaké jsou cíle a funkce plánu povodí?*
- *Od plánování k plánu: Co je třeba během procesu plánování vzít v úvahu, aby byly splněny požadavky Rámcové směrnice na plány povodí?*
- *Jakým způsobem je třeba vykazovat různé výsledky procesu plánování prostřednictvím plánu?*

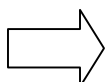
... a kde tyto pokyny a tato doporučení najdete?

Pojetí a koncepce procesu plánování

Oddíl 3: Zásady platné pro sestavování plánů povodí – 3.1 Úvod – 3.2 Obecný rámce, funkce a druhy procesu plánování – 3.3 Plánování ve VH a souvislosti s plánováním v jiných oblastech

Vhodné postupy v procesu plánování

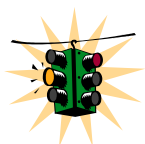
Oddíl 4: Některé úvahy pokud jde o proces plánování – 4.1 Dlouhodobá vize rozvoje povodí – 4.2 Řízení znalostí a vědomostí. Potřeba budování kapacit – 4.3 Integrace na provozní úrovni. Souvislosti s dalšími politikami plánování – 4.4 Správné načasování – 4.5 Příslušný soubor nástrojů

Požadavky Rámcové směrnice a hlavní úkoly před námi

Oddíl 5: Zvláštní požadavky Rámcové směrnice na proces plánování – 5.1 Obecné úvahy – 5.2 až 5.9 Hlavní složky procesu plánování

Oddíl 6: Obecný přehled a postupový diagram procesu plánování – 6.1 Úvod: Proč a jak se v procesu plánování používají postupové diagramy – 6.2 Právně závazný časový harmonogram podle Rámcové směrnice – 6.3 Cyklus plánování – 6.4 Celkový postupový diagram procesu plánování – 6.5 Úzká místa v procesu plánování

Upozornění: Metodiku popsanou v tomto pokynu je třeba v souladu s Rámcovou směrnicí přizpůsobit regionálním a národním podmínkám. Tento dokument navrhuje celkový metodický přístup. Popisuje zásady a procesy v oblasti řízení. Vzhledem k různorodosti podmínek v jednotlivých státech Evropské unie se konkrétní logický přístup a odpovědi na otázky budou v jednotlivých povodích lišit. Tuto navrhovanou metodiku je tedy třeba přizpůsobit konkrétním podmínkám.

Co v tomto pokynu nenajdete?

Pokyn se nezaměřuje na:

- definování konkrétních metodik pro proces plánování: hydrogeologické modely, systémy na podporu rozhodování apod.,
- vytvoření programu opatření. Toho se bude týkat zvláštní pokyn.

Oddíl 2: Implementace Rámcové směrnice: výchozí předpoklady

V tomto oddílu je popsán celkový kontext implementace Rámcové směrnice vodní politiky. Zároveň obsahuje informace o různých iniciativách, které vedly k vypracování tohoto pokynu.

Prosinec 2000: mezník v historii vodní politiky

Dlouhý proces vyjednávání

22. prosinec 2000 se navždy stal mezníkem v historii vodní politiky v Evropě. V tento den byla v Úředním věstníku Evropských společenství zveřejněna Rámcová směrnice vodní politiky (Směrnice 2000/60/EC Evropského parlamentu a rady z 23. října 2000 ustavující rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky), čímž nabyla účinnosti.

Tato Rámcová směrnice je výsledkem více než pětiletých diskusí a jednání mezi nejrozličnějšími odborníky, zainteresovanými osobami a politickými představiteli. Tento proces zdůraznil širokou shodu v klíčových zásadách moderního vodohospodářského řízení, které vytvářejí dnešní základ Rámcové směrnice vodní politiky.

Rámcová směrnice vodní politiky: nové výzvy pro vodohospodářskou politiku EU

Jaký je účel Rámcové směrnice?

Rámcová směrnice vytváří rámec pro ochranu všech vod (včetně vnitrozemských povrchových, brakických, pobřežních a spodních vod), který:

- zabrání dalšímu zhoršování a ochrání a zlepší stav vodních zdrojů,
- podpoří trvale udržitelné užívání vod založené na dlouhodobé ochraně dosažitelných vodních zdrojů,
- povede ke zvýšené ochraně a zlepšení vodního prostředí, mimo jiné též prostřednictvím specifických opatření pro cílené snižování vypouštění emisí a úniků prioritních látek nebo postupné odstranění vypouštění, emisí a úniků prioritních nebezpečných látek,
- zajistí cílené snižování znečištění podzemních vod a zabrání jejich dalšímu znečišťování a
- přispěje ke zmírnění účinků povodní a období sucha.

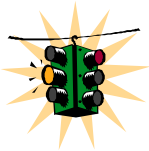
... a jaký je její hlavní cíl?

Celkovým cílem Rámcové směrnice je dosáhnout *dobrého stavu všech druhů vod do roku 2015*.

Jaká klíčová opatření musejí přijmout členské státy?

- do roku 2003 vymezit jednotlivá povodí ležící na jejich území a přiřadit je k jednotlivým oblastem povodí a určit kompetentní úřady (článek 3 a 24),

- do roku 2004 charakterizovat oblasti povodí z hlediska vlivů, dopadů a ekonomiky užívání vody, včetně registrů všech území nacházejících se v jednotlivých oblastech povodí (*článek 5 a 6, Příloha II a III*),
- do roku 2006 provést ve spolupráci s Evropskou komisí mezikalibrační porovnání systémů klasifikace ekologického stavu (*článek 2, bod 22, Příloha V*),
- do roku 2006 uvést do provozu systémy monitorování (*článek 8*),
- do roku 2009 zajistit na základě odpovídajícího monitoringu a se zřetelem na výsledky analýz charakteristik oblastí povodí program opatření k dosažení environmentálních cílů stanovených v Rámcové směrnici o vodní politice s přiměřenými náklady (*článek 11, Příloha III*),
- do roku 2009 zpracování a předložení plánu povodí pro každou oblast povodí včetně vymezení silně ovlivněných vodních útvarů (*článek 13 a 4 odst. 3*),
- do roku 2010 zavést cenovou politiku, která zajistí trvalou udržitelnost vodních zdrojů (*článek 9*),
- do roku 2012 zavést opatření z programu opatření (*článek 11*) a
- do roku 2015 zavést programy opatření s plnit environmentální cíle (*článek 4*).

	Upozornění: <i>Z důvodu technicko neproveditelnosti, pro neúměrné náklady nebo vzhledem k přírodním podmínkám nemusejí členské státy vždy dosáhnout dobrého vodního stavu u všech vodních útvarů dané oblasti povodí do roku 2015. Za takových podmínek, které budou v plánu povodí konkrétně vysvětleny, nabízí Rámcová směrnice vodní politiky členským státům možnost zapojit se do dvou dalších šestiletých cyklů plánování a implementace opatření.</i>
---	---

Změna procesu řízení – informace, konzultace a spoluúčast

Článek 14 Rámcové směrnice stanovuje, že členské státy podpoří aktivní zapojení všech zainteresovaných stran při uplatňování Rámcové směrnice a vytváření plánů povodí. Kromě toho budou členské státy informovat veřejnost a uživatele a radit se s nimi zejména o:

- časovém plánu a programu prací pro zpracování plánů povodí a roli konzultací, a to nejpozději do roku 2006,
- přehledu významných problémů hospodaření s vodou v daném povodí, a to nejpozději do roku 2007, a
- kopiích návrhu plánu povodí, a to nejpozději do roku 2008.

Integrace: klíčová koncepce, z níž Rámcová směrnice vychází

Ústřední koncepcí, na níž je Rámcová směrnice založena, je koncepce *integrace*, která je považována za klíč k řízení ochrany vod v oblastech povodí:

- **Integrace environmentálních cílů:** kombinace kvalitativních, environmentálních a kvantitativních cílů pro ochranu velmi cenných vodních ekosystémů a zajištění celkově dobrého stavu ostatních vod
- **Integrace všech vodních zdrojů:** kombinace útvarů sladké povrchové a podzemní vody, mokřadů a zdrojů pobřežních vod **na úrovni povodí**
- **Integrace všech typů užívání, funkcí a hodnot vod** do společného rámce vodní politiky, tj. zkoumání vody pro životní prostředí, vody s léčivými účinky a vody určené pro lidskou spotřebu, vody pro průmyslové využití, dopravu a volný čas a vody jako sociálního statku
- **Integrace různých disciplín, analýz a zkušeností:** kombinace hydrologie, hydrauliky, ekologie, chemie, pedologie a technologických a ekonomických oborů s cílem vyhodnocovat současné vlivy a dopady na vodní zdroje a stanovit opatření na splnění environmentálních cílů Rámcové směrnice s vynaložením minimálních nákladů

- **Integrace vodohospodářské legislativy do společného a souvislého rámce:**
Požadavky některých starších vodohospodářských předpisů (např. Směrnice o rybích vodách) byly v Rámcové směrnici o vodní politice přeformulovány tak, aby odpovídaly modernímu ekologickému uvažování. Po uplynutí určitého přechodného období budou tyto starší směrnice zrušeny. Pokud programy opatření budou vycházet z dalších předpisů (například Směrnice o dusičnanech a Směrnice o zpracování městských odpadních vod), musejí být tyto další předpisy zahrnuty do plánů povodí.
- **Integrace celé škály opatření včetně cenových, ekonomických a finančních nástrojů do společného vodohospodářského řízení** s cílem splnit environmentální cíle stanovené v Rámcové směrnici. Programy opatření jsou definovány v **plánech povodí**, které jsou vytvářeny pro každou oblast povodí.
- **Integrace zainteresovaných osob a občanské společnosti do procesu rozhodování** zajištěním průhlednosti plánování a poskytováním informací veřejnosti, jakož i nabídnutím jedinečné příležitosti zainteresovaným osobám, aby se podílely na vytváření plánů povodí.
- **Integrace různých úrovní rozhodovacího procesu, které ovlivňují vodní zdroje a stav vod** na místní, regionální nebo národní úrovni, s cílem zajistit efektivní řízení všech vod
- **Integrace vodohospodářského řízení v různých členských státech** u povodí, která spadají do několika států (stávajících i budoucích členských států Evropské unie).

Jaké kroky se podnikají na podporu realizace Rámcové směrnice?

Příslušné kroky na podporu realizace Rámcové směrnice vodní politiky probíhají jak v členských státech, tak ve státech, které se o členství v Evropské unii ucházejí. Jako příklad těchto činností lze uvést mj. konzultace s veřejností, vytváření národních pokynů, pilotní projekty zkoumající jednotlivé prvky Rámcové směrnice nebo plánovacího procesu obecně, diskuse o institucionálním rámci nebo třeba zavádění výzkumných programů zaměřených na uplatňování Rámcové směrnice.

Květen 2001, Švédsko: Členské státy, Norsko a Evropská komise schválily Společnou strategii implementace.

Hlavním cílem této strategie je podpořit implementaci Rámcové směrnice vodní politiky zajištěním jednotného a společného přístupu k Rámcové směrnici a jejího chápání a vypracováním pokynů k jejím hlavním prvkům. Ke klíčovým zásadám této společné strategie patří sdílení informací a zkušeností, vypracování společných metodik a postupů, zapojení odborníků z kandidátských zemí a zapojení zainteresovaných osob z oblasti vodohospodářství.

V souvislosti s touto společnou strategií implementace vzniká celá řada pracovních skupin a společných iniciativ, které se zaměřují na vytváření a praktické ověřování právně nezávazných pokynů (viz *Příloha I*). Práci těchto pracovních skupin sleduje strategická koordinační skupina, která je odpovědná přímo ředitelům pro vodní politiku Evropské unie a Komise EU, kteří plní roli ústředního rozhodovacího orgánu pro oblast společné strategie implementace.

Pracovní skupina zabývající se nejlepšími postupy při sestavování plánů povodí

Tato pracovní skupina byla vytvořena v rámci společné strategie zavádění Rámcové směrnice vodní politiky. Zabývá se konkrétně otázkami plánování povodí. Jejím hlavním krátkodobým cílem je vypracování právně nezávazných a praktických pokynů pro podporu implementace procesu plánování, tak jak je definován v Rámcové směrnici. Členy této pracovní skupiny jsou odborníci a zainteresované osoby z členských států Evropské unie a některých kandidátských zemí (viz *Příloha 3*).

Pracovní skupina se zabývá především těmito tzv. pracovními balíky:

Pracovní balík 1: Pokyny k identifikaci oblastí povodí

Pracovní balík 2: Pokyny k procesu plánování

Pracovní balík 3: Pokyny k účasti veřejnosti

Pracovní balík 4: Manuál k vytváření integrovaných plánů povodí a programu opatření

Tento dokument je konečnou verzí pracovního balíku 2, tedy „Pokynů k procesu plánování“.

Schůzky pracovní skupiny a skupiny připravující návrhy a následný harmonogram pro realizaci pracovního balíku 2 „Pokyny k procesu plánování“:

Datum	Činnost
16. dubna 2002	První jednání skupiny připravující návrhy k tzv. pracovnímu balíku 2 „Pokyny k procesu plánování“ v Madridu
25. června 2002	Předložení terms of reference a návrhu dokumentu o předběžných krocích.
4. až 5. července 2002	Schůzka pracovní skupiny. Projednání podkladů a návrhu dokumentu o předběžných krocích. Přeprocování obsahu a časového harmonogramu 2. pracovní skupiny
14. až 15. října 2002	Schůzka skupiny připravující návrhy a pracovní skupiny v Bruselu
25. října 2002	Verze pokynů předána organizaci CIRCA, zvážení závěrů ze schůzky pracovní skupiny, nové komentáře
7. až 8. listopadu 2002	Prezentace první verze „Pokynů k procesu plánování“ a nového programu prací Skupině pro strategickou koordinaci
21. až 22. listopadu 2002	Prezentace první verze „Pokynů k procesu plánování“ a nového programu prací na schůzce ředitelů pro vodní politiku v Kodani
2. prosince 2002	Schůzka skupin připravujících návrhy (texty)
9. prosince 2002	Schůzka skupin připravujících návrhy (postupové diagramy)
20. prosince 2002	Upravená verze předána organizaci CIRCA
20. 21. ledna 2003	Workshop s ostatními pracovními skupinami a plánovači vodní politiky v Madridu
21. února 2003	Skupině pro strategickou koordinaci bude předložena konečná verze Pokynů k procesu plánování.
březen 2003	Ředitelé pro vodní politiku schválí konečnou verzi Pokynů formou usnesení per rollam.

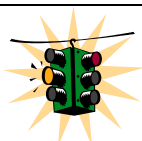
Na setkání vodních ředitelů v Kodani (21. – 22. listopadu 2002) byly stanoveny čtyři témata vyplývající ze Společné implementační strategie. Patří mezi ně tzv. závěry ze setkání pracovní skupiny WG 2B „Integrovaná péče a ochrana povodí“, která bude pokračovat v práci započaté předchozí skupinou WG 2.9. Podrobný mandát pro tuto novou pracovní skupinu se připravuje, avšak očekává se, že jednou z hlavních pracovních činností bude rozvoj testování pokynu v pilotních povodích a vypracování nových pokynů nazvaných „Příprava plánů povodí a programů opatření včetně integrace různých plánů povodí“.

Oddíl 3: Zásady důležité pro proces plánování vodní politiky a potřeby rozhodovacího procesu

3.1 Úvod

Tento oddíl pojednává o některých základních předpokladech procesu plánování. Nesnaží se popisovat podrobně zásady uvedené v Rámcové směrnici (tím se budou zabývat následující oddíly) ale dává nám nahlédnout do teorie samotného plánování. Systém plánování uvedený v Rámcové směrnici není tím jediným možným, přestože termíny a cíle stanovené Směrnicí jsou závazné. V plánování jsou činěna rozhodnutí o tom, kdo co bude dělat a kdy. Neexistuje nejlepší jediný způsob jak tato rozhodnutí přijímat. To vedlo k rozvoji nejrozličnějších druhů procesu plánování. Aby splnily požadavky Rámcové směrnice, může být flexibilní využití různých stylů plánování pro kompetentní orgány výhodné. Tento oddíl poskytuje informace pro umožnění nastolení takové flexibility. Představuje obecné principy procesu plánování a různé aspekty, které je nutno při výběru určitého druhu plánování pro implementaci Rámcové směrnice v členském či kandidátském státě vzít v úvahu.

Základním cílem plánování je vytvořit Plán, coby nástroj pro rozhodování o budoucnosti. Plánování je systematickým a neustále se opakujícím procesem, který se skládá z několika kroků prováděných v určitém časovém harmonogramu.

Upozornění: Vodohospodářské plánování je jedním z prostředků, jak zlepšit a podpořit dobré hospodaření s vodními zdroji. V tomto smyslu je třeba vodohospodářské plánování chápat jako nástroj, nikoli jako cíl samo o sobě.

Plánování vrcholí tehdy, když jsou vzaty v úvahu veškeré odpovídající informace a bylo rozhodnuto o způsobu jednání. Pak je vytvořen plán, který je realizován s cílem dosáhnout stanovené cíle.

Směrnice zavádí environmentální cíle pro vodní útvary v povodí. Proces plánování schválený Směrnicí je nelépe vystižen pojmem „plánování konečného výsledku“; od začátku procesu je jasné, jaký bude výsledek, v tomto případě se jedná o „dobrý stav“ (nebo „dobrý potenciál“).

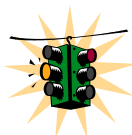
Existují určité faktory, které je nutné v procesu plánování zvážit, aby nezamezovaly dosažení cílů Směrnice:

- V zasaženém povodí nedochází pouze k procesu plánování, existují zde i jiné iniciativy, např. budování regionálních průmyslových zón, výstavba domů, rozšiřování infrastruktury, restrukturalizace zemědělství, budování rekreačních oblastí, apod. To může způsobit rozpor s cíli Rámcové směrnice. Proces plánování musí být flexibilní, dynamický, opakovaný a prospektivní, aby mohl počítat a zohledňovat takové jevy, jako jsou povodně či sucha.
- Různé členské státy mají vlastní tradice pokud jde o plánování, což znamená, že mají své vlastní zavedené způsoby regulování rozvoje společnosti, s odpovídajícím rozdělením úloh a úkolů mezi státními a soukromými hráči. Aby bylo možné implementovat Rámcovou směrnici sociálně přijatelným způsobem, musí být každý

členský stát schopen informovat, vyčlenit kapacity a podpořit aktivní zapojení zainteresovaných skupin a veřejnosti. To může zlepšit a aktualizovat současné formy plánování.

Rámcová směrnice zajišťuje rámec; k vlastní implementaci v praxi musí docházet na úrovni členského státu. Uvnitř tohoto rámce existují možnosti jak jednat na různých úrovních: členského státu, povodí či dílčího povodí či oblasti vodního hospodářství, pokud však výhled na dosažení „dobrého stavu“ zůstane tím hlavním principem a pokud jsou plněny nejrůznější kroky stanovené ve Směrnici.

Upozornění! Potřeby procesu rozhodování.

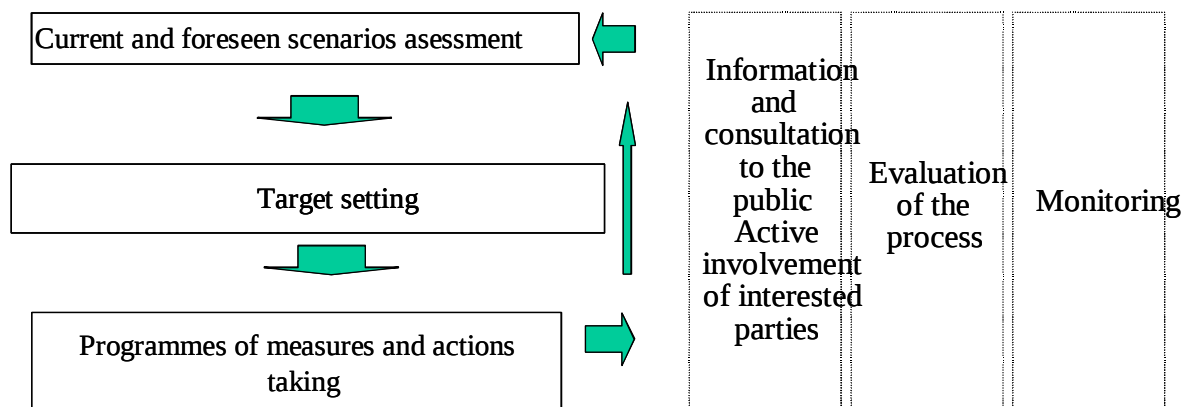

Příklady otázek vztahujících se k procesu rozhodování (a tím i k procesu plánování):

- *Kdy učinit konkrétní rozhodnutí?*
- *Kdo na něj bude reagovat?*
- *Jak „nezávisle“ je v členském státě možné učinit konkrétní rozhodnutí? Jaký druh koordinace je na úrovni Společenství nutný?*
- *Jedná se o rozhodnutí, které bude specifikováno později? (opakovaný proces)*
- *Jaký druh následků toto rozhodnutí má?*
- *Jakým způsobem toto rozhodnutí omezí radu možností v dalších krocích implementace Rámcové směrnice?*

3.2 Obecný rámec, funkce a druhy procesu plánování

Klasický přístup k plánování obvykle obsahuje tři hlavní fáze: posouzení současných a budoucích scénářů, stanovení cílů a vytvoření alternativních programů opatření včetně stanovení činností. Tyto fáze jsou součástí cyklického a opakujícího se procesu, při němž je možné definovat tři dodatečné prvky (zapojení veřejnosti, monitoring a vyhodnocení procesu), které se budou paralelně neustále vyvíjet a budou sloužit jako spojení s ostatními. Tento proces znázorňuje následující obrázek.

Překlad obrázku:

<i>Current and foreseen scenarios assessment</i>	= posouzení stávajících a budoucích scénářů
<i>Target setting</i>	= stanovení cíle
<i>Programme of measures and actions taking</i>	= program opatření a provedení činností
<i>Information and consultation to the public</i>	= informace a konzultace s veřejností
<i>Active involvement of interested parties</i>	= aktivní zapojení zainteresovaných stran
<i>Evaluation of the process</i>	= vyhodnocení procesu
<i>Monitoring</i>	= monitoring

Jak bude popsáno v Oddílech 5.1 a 6.3, provádění procesu plánování podle Rámcové směrnice se skládá z deseti hlavních složek, které je možné znázornit pomocí fází uvedených v následující tabulce:

Hlavní fáze	Složky podle Rámcové směrnice
Posouzení současných a budoucích scénářů	▪ Výchozí předpoklady ▪ Posouzení současného stavu a analýza předběžných mezer
Stanovení cílů	▪ Analýza mezer ▪ Stanovení environmentálních cílů
Alternativní programy opatření a stanovení činností	▪ Vypracování programu opatření ▪ Zpracování plánů povodí ▪ Implementace programu opatření a příprava provizorní zprávy.
Spojení fází	▪ Vytvoření programů monitoringu ▪ Vyhodnocení prvního a druhého období ▪ Informování a konzultace s veřejností, aktivní zapojení zainteresovaných stran

Účinné plánování ve vodním hospodářství zajistí způsob jak předvídat problémy spojené s vodou, jak analyzovat alternativní možnosti a navrhopat politiky a konkrétní opatření za současného optimálního využití zdrojů.

Plánování ve vodním hospodářství nepřináší pouze strategický přístup. Ačkoli je úloha vodohospodářského plánování ve Směrnici namířena na implementaci programů opatření, za účelem zlepšit či zachovat současný stav vod, můžeme stanovit ještě další dodatečné funkce¹:

Zajistit rámec pro rozvoj institucionálního uspořádání a koordinace s dalšími programy plánování (viz. další oddíl).

Zvýšit legitimitu a průhlednost ve vodním hospodářství

Plánování má schopnost zvýšit legitimitu rozhodnutí, která budou učiněna, tím, že umožňuje otevřený a všeobecný dialog mezi veřejností, zainteresovanými skupinami a úřední mocí. Pro legitimitu procesu plánování je nezbytné zahájit dialog již ve fázích definování problému a stanovení programu činností. Lepší pochopení zájmů dotčených stran, které vyplynuly v průběhu procesu plánování a možnost ovlivnit tento proces zvýší ochotu spolupracovat při řešení problému.

¹ Všimněte si, že některé z těchto funkcí jsou ve skutečnosti požadovány i Směrnicí.

Umožnit vzájemné ovlivňování a diskuzi mezi vedoucími pracovníky a zainteresovanými skupinami, která zajistí nástroj pro řešení konfliktů

Některé otázky mohou při plánování v oblasti vodních zdrojů způsobit neshody, které nemusí být zrovna výsledkem špatných či nezákonných přístupů. A protože různí lidé mají různé cíle, perspektivy a hodnoty, mělo by plánování v této oblasti zohlednit četné uživatele, účely a cíle. Plánování za účelem dosažení maximálních čistých ekonomických přínosů nestačí. Otázky rovnosti, rizik, přerozdělení národního bohatství, environmentální kvalita a sociální prosperita může být stejně důležitá, jako ekonomická efektivita. Je zcela nemožné stanovit jediný cíl, který uspokojí všechny zájmy a všechny politická a sociální hlediska.

V důsledku toho by mělo být v procesu plánování zváženo několik rozumných alternativ; a u každé z nich vyhodnotit její ekonomické, environmentální, politické a sociální dopady.

Dosažení environmentálních, sociálních a ekonomických cílů současně však také nemusí být možné. Proto bude nutné vytvořit rovnováhu mezi fungováním životního prostředí a uživateli s protichůdnými cíli. Plánováním může pomoci odborníkům uchopit složité problémy, zorganizovat názory a vytvořit porozumění nutné pro dosažení této rovnováhy. Pouze takto můžeme řešit kritické oblasti a někdy obtížný výběr prováděný na základě příslušných informací a úplném přehledu možností.

Podat zprávu o vodohospodářské politice

Směrnice po členských státech a kandidátských zemích výhradně požaduje, aby vytvořily plán pro každou oblast povodí. Plán povodí má sloužit k tomu, aby zaznamenal současný stav vodních útvarů v oblastech povodí, souhrnně stanovil, jaká opatření jsou plánována na splnění daných cílů, a aby sloužil jako hlavní mechanismus pro předávání zpráv Komisi a veřejnosti.

Z tohoto procesu má vzniknout celá řada výsledků, zpráv o pokroku, které musí členské a kandidátské země předložit Komisi v předepsaných termínech. Na proces plánování v povodí navazuje realizace plánu řízení.

Vlastní proces plánování může být zcela odlišný z důvodu tradičních postupů při vytváření politik a jejich implementaci. Rozlišující faktory charakterizujících různé druhy plánování jsou.

- způsob (soukromý a veřejný) zapojení zainteresovaných skupin;
- způsob stanovení cílů, a
- druhy operačních plánů, které formují výsledek celého procesu.

Obměny těchto faktorů odráží postoje orgánu, který plánování iniciuje. Následující tabulka popisuje čtyři představy (vize) plánování, které jsou mezinárodně uznávané:

Představa o plánování	Prostředky pro utváření politiky:	Účastníci	Druh plánů
1a. zcela racionální-instrumentální	Dosažení cílů určitými prostředky a do určité doby	Problém je definován iniciujícím orgánem; veřejní činitelé zodpovídají za přípravu plánů, soukromí činitelé se mohou zapojit v průběhu implementace	Prostorově technická představa požadovaného stavu; implementace následuje cíl-způsob-racionalitu
1b. racionálně instrumentální se soustředěním se na složitost politických, administrativních a sociálních souvislostí	Stanovení souborů podobných cílů a opatření, na základě analýza možných činností	Problém je stanoven iniciujícím orgánem; analýza a příprava plánu se provádí ve spolupráci s několika veřejnými činiteli; soukromí činitelé se mohou zapojit v průběhu implementace	Rámec smluv (kdo bude co dělat a kdy, co kdy má být vzájemně předáno, ve kterých případech je nutno plán upravit); plán může být přírůstkový (= pravidelná revize cílů a opatření, s ohledem na cíl)
2a. čistě interaktivní	Výsledkem procesu jsou politiky (učení se a vyjednávání) mezi nezávislými veřejnými činiteli (mezi nimi samotnými) a soukromými činiteli, každý z nich užívá své vlastní zdroje.	Definice problémů je stálá pokud je stálá i síť účastníků; jak veřejní tak soukromí činitelé přispívají k přípravě a implementaci plánů	Obraz schváleného požadovaného stavu cíle, kdy jsou dosaženy jak veřejné tak soukromé cíle; program se zahrnutím úkolů všech a finanční stupy.
2b. interaktivní s důrazem kladeným na moc základní diskuze	Na základě účinné přednášky, přeskupení činitelů a prostředků s cílem dosáhnout určité cíle (např. 'vodohospodářskou službu')	Problém je definován spojením veřejných a soukromých činitelů; širší publikum (veřejné a soukromé) je vyzváno k přípravě a implementaci plánů	Revize aktivit veřejných a soukromých činitelů, při stanovení přednášky; plán s dílčími plány pro úpravu činností, úkolů, povinností a finančních dopadů všech účastníků.

- 1a** V *racionálně instrumentálním* typu plánování (ze shora dolů) definuje iniciující orgán daný problém, jeho řešení a způsoby a časový rámec potřebný k dosažení tohoto řešení. V průběhu tohoto procesu nedochází k zapojení ostatních zainteresovaných skupin, ačkoli je lze informovat poté, co dojde ke stanovení řešení. Soukromí činitelé mohou být zapojeni do implementace plánů.

Např. k plánování (re)konstrukce hrází dojde poté, co orgány rozhodnou o tom, že problém záplav bude vyřešen zvýšením hydraulické kapacity řeky. Vlastní práce na těchto hrázích mohou být prováděny soukromými činiteli.

- 1b** V *racionálně instrumentálním plánování „s otevřenýma očima“* si iniciující orgán uvědomuje složitost sociální struktury, v níž k plánování dochází. Přesto je problém tímto orgánem definován. Ve stádiu analýzy problému a přípravy řešení mohou spolupracovat ostatní zainteresované skupiny (= další orgány a úřady). Stejně tak jako v prvním typu plánování mohou být soukromí činitelé zapojeni do fáze implementace plánů.

Např. zpracovávání návrhu programu iniciované vodohospodářským úřadem, který se týká několika opatření proti proudu toku v obcích v kraji, jejichž cílem je snížit

nebezpečí záplav pro oblasti po proudu toku tím, že se sníží maximální průtok v dané řece.

- 2a** Při *interaktivní* formě plánování začíná celý proces učení se a vyjednávání mezi nezávislými veřejnými a soukromými činiteli iniciující úřad. Definování problému představuje výsledek tohoto procesu a bude stabilní tak dlouho, jak dlouho bude stabilní účastnická síť. Jak veřejní tak soukromí činitelé přispívají k přípravě a implementaci plánů. Krátce řečeno, iniciující orgán stanoví cíle, zatímco na ostatních zainteresovaných skupinách je, jaké způsoby zvolí k jejich naplnění.

Např. celkový protipovodňový plán v určitém okrese, na jehož opatřeních se dohodli nejrůznější činitelé, týkající se hydraulické kapacity řeky, kanalizační sítě na dešťovou vodu v obcích, snížení odtoku srážkové vody ze střech, polí a parkovišť soukromých osob a retence vody v zemědělství a v přirozených plochách.

- 2b** Při *interaktivním plánování* „s otevřenýma očima“ může iniciativa pocházet ze strany kompetentního úřadu, ale i ze strany ostatních činitelů. Nicméně úřad napomáhá při procesu definování problému. Diskuze při tomto druhu plánování je strukturována na základě nového pohledu na problém, který je stanoven několika činiteli. Na základě těchto názorů a stanovisek může dojít ke vzniku silných koaličních struktur snažících se o přizpůsobení stávajících činností.

Např. uvědomění si, že prostor, který je pro vodu k dispozici, není možné nekonečně bez důsledků zmenšovat, a že průtok vody je při územním plánování nutno vzít v úvahu. To přináší zvrat v myšlení pokud jde o plánování, směrem od vodohospodářsky zaměřených služeb k územnímu plánování, k tomu, že vodní hospodářství začíná předepisovat možnosti prostorového plánování.

Pro účely výše uvedených čtyř možností je nejasnostem patrným v procesech plánování přisuzován zvyšující se význam. Přestože v druzích plánování lze rozeznat určité znaky historického vývoje, všechny tyto formy jsou v současnosti použitelné. A víc než to, různé druhy plánování se mohou v určité oblasti vyskytnout v úplně stejnou dobu.

Například v některých zemích, jako v Nizozemí a v politikách týkajících se určitých forem nebudovných zdrojů znečištění vody, převažuje interaktivní styl plánování. Stejně tak po velkých záplavách se v některých případech stává řešení vysokých úrovní hladin vody tak naléhavým, že se pro některé konkrétní otázky využívá racionálně instrumentální styl plánování. V současné době, poté co utichly vzpomínky na impozantní masy vody, narůstá zájem o větší zapojení, což způsobuje přesun k mnohem interaktivnějšímu stylu plánování.

Tento příklad ukazuje, že převažující styl plánování se může lišit a to nejenom z geografického hlediska, ale i v časovém prostoru.

Jak již bylo uvedeno v ostatních pokynech (např. Wateco, Zapojení veřejnosti), pro kompetentní úřad je věcí největšího významu vědět, jaké jsou sociální souvislosti určitého problému, a proto začíná s analýzou zainteresovaných skupin. Tím, že bude znát postoje zainteresovaných skupin – míněny jsou veřejné a soukromé zainteresované skupiny – může kompetentní orgán zvolit, jaký druh plánování se pro danou situaci nejvíce hodí. To umožňuje flexibilní přesun mezi různými styly plánování, což vyústí v dosažení nejlepších výsledků.

3.3 Plánování ve vodním hospodářství a souvislosti s plánováním v jiných oblastech

Jedním z nejvýznamnějších charakteristik plánování je, že se jedná o dynamický proces a proto je možno jej charakterizovat formou souboru činností, ke kterým za určitou dobu dochází, a které se mohou ovlivňovat prostřednictvím přenosu informací a zpětné vazby. Funkcí těchto činností je převést tyto informace do takových forem, ze nichž je možné vytvořit soubor rozhodnutí (tj. plánů). Ve všech fázích tohoto procesu by měla být zajištěna koordinace s ostatními příslušnými procesy plánování. Vodní zdroje je nutno ve skutečnosti plánovat a pečovat o ně integrovaným a holistickým způsobem. Pro zajištění splnění cílů Směrnice bude pravděpodobně nutné koordinovat plánování v povodí s procesy plánování v dalších příslušných sektorech.

Například mnoho činností spojených s využíváním půdy závisí na vodě. Proto je pro zamezení nechtěných vedlejších dopadů nutné správné vodní hospodářství. A naopak, využívání půdy rovněž ovlivňuje rozhodující činitele průtoku vody a může změnit jeho vlastnosti například tím, že způsobí znečištění podél vodních stezek. Pro účely ochrany vody bude možná proto nutné vypracovat předpisy týkající se využívání půdy.

Přestože Rámcová směrnice neobsahuje žádná jednoznačná ustanovení o plánování užívání půdy, bude nutné, aby opatření na implementaci zajistila, že orgány zodpovědné za plánování využívání půdy vezmou v úvahu cíle, které stanoví. Proto by bylo dobré zajistit, aby se plánování v oblasti vody a v oblasti využívání půdy podporovala v co největším rozsahu. Pokud jde o tuto problematiku, je nutno vzít v úvahu i požadavky Směrnice týkající se strategického posuzování vlivů na životního prostředí (SEIA, 2001/42/ES).

Přestože, jak již bylo uvedeno výše, existuje velké množství souvislostí s dalšími procesy plánování, má plánování v oblasti vodního hospodářství některé vlastnosti, které toto plánování od plánování v jiných oblastech velice odlišují (jako třeba v případě územního plánování a plánování v národním hospodářství).

V první řadě je voda – na jedné straně – něco, co užíváme, to co způsobuje, že jsou ve vodním hospodářství tyto funkce plánovány a využívány (např. plavba, používání vody v průmyslu a pro účely pití, atd.). Avšak současně – na druhé straně – se provádějí politiky na ochranu vody před poškozením, aby byly zajištěny předchozí podmínky pro tyto funkce. Směrnice se zvláště zabývá péčí o fungování vodních systémů a pouze v omezené míře o zájmy, které jsou s tím spojeny (např. prostřednictvím koncepce vodohospodářských služeb).

Další charakteristikou, která způsobuje to, že voda je zcela zvláštní z hlediska péče, jsou dva druhy funkcí existující současně: první jsou teritoriální funkce; voda představuje nezbytný základ dalších činností silně závislých na vodním systému (např. zemědělství, plavba, územní plánování), a druhé jsou veřejné funkce; voda je fyzicky užívána v procesech (např. pitná voda, průmyslová voda).

Tyto vlastnosti nadřazují vodohospodářské plánování před další druhy plánování. Není to však jednoduchá podmínka, se kterou je nutno se potýkat, protože přirozená dynamičnost vodního systému s sebou nese stálou nejistotu. Pokud je například územní plánování po určitou dobu zanedbáváno a opomíjeno, krajina se sama od sebe náhle nezmění. Pokud se však stejně přistupuje k plánování vodních systémů, mohou se objevit nebezpečné situace hrozící záplavami, suchem či zdravotními problémy.

Plánování není 100% přesné

Nejistotu je možné definovat jako výskyt jevů, které jsou mimo kontrolu. Nejistota je vždy součástí procesu plánování. Vzniká z důvodu složitosti mnohých souvisejících faktorů. Ve skutečnosti jsou to meteorologické, demografické, sociální, technické a politické podmínky, které určují proces plánování a ty se chovají a vyvíjejí ne vždy se známou a dostatečnou přesností. Nejistota vzniká zejména díky náhodné povaze některých hlavních prvků ovlivňujících tyto procesy.

Program opatření může být nástrojem jak tuto nejistotu řešit, protože jej lze revidovat podle okolností (článek 11, odstavec 5 a Příloha VII.B)

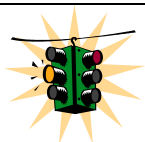
Koneckonců, voda není statickou, ale proudící látkou, neomezovanou administrativními či politickými hranicemi, která sleduje fyzikální a hydromorfologické limity. Tyto prostorové souvislosti jsou běžně nazývány povodí.

Rámcová směrnice - s ohledem na koloběh vody v přírodě – předepisuje, aby hospodaření s vodou v praxi probíhalo v geograficky vymezených územích, tzv. oblastech povodí. Ty jsou většinou shodné s plochou povodí povrchových vod, avšak musejí rovněž odrážet hranice souvisejících útvarů spodních a pobřežních vod. V případě malých oblastí povodí, sousedících s velkými, nebo několika sousedících malých oblastí povodí umožňuje Rámcová směrnice jejich spojení nebo sloučení tak, aby vznikly oblasti povodí, které bude možné efektivně spravovat.

V případě pobřežních vod by měl proces plánování zohledňovat vliv dalších plánů, které mohou ovlivnit pobřežní vody mimo Rámcovou směrnici, která se vztahuje na pobřežní pás v délce jedné námořní míle. Voda mísící se s větším množstvím pobřežních vod může ovlivnit tyto či dokonce i brakické vody. Kdybychom na tuto skutečnost nedbali, mohlo by to vést k nesprávným dohadům pokud jde o zhoršování kvality a program opatření potřebný pro nápravu tohoto stavu.

Vytvořením prostorové jednotky pro vodní hospodářství na základě oblastí povodí je pravděpodobné, že budou vznikat prostorové konflikty s jinými sektory, které mají sice výrazný dopad na vody, avšak jsou zpravidla strukturovány v souladu s administrativními nebo politickými hranicemi.

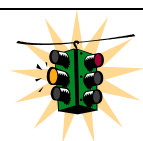
Tato skutečnost do celkového obrázku rovněž vnáší prostorové otázky. Složitost procesu plánování ve vodním hospodářství závisí ve velké míře na vlastnostech povodí daného vodního systému; v malém vodním systému je plánování snazší, než ve velkých vodních soustavách, jako je třeba Dunaj a Rýn, kde je do plánování zapojeno velké množství států. Směrnice vyžaduje koordinaci přesahující administrativní a politické hranice.

Upozornění: Rámcová směrnice vodní politiky vyžaduje, aby prostorové souvislosti integrovaného a koordinovaného vodního hospodářství byly řešeny na úrovni oblastí povodí.

Oddíl 4: Některé úvahy pokud jde o správný průběh procesu plánování

Plánování je nástroj nebo pracovní metodika pro přípravu rozhodnutí s cílem zlepšit využívání dostupných zdrojů k dosažení určitých cílů. Vyžaduje znalost skutečnosti, s níž pracuje, kapacity na vyhodnocení očekávaného výsledku a proces, pomocí něhož lze dosáhnout cílů.

Upozornění: Myslete globálně, jednejte lokálně.

V rámci „dobrých postupů“ budou muset plánovači a manažeři oblastí povodí zabudovat do všech součástí své práce určité univerzální principy, které umožní koordinaci a soulad, jež jsou nezbytné pro efektivní výsledky jejich práce.

Můžeme zdůraznit následující předpoklady opravdu správného procesu plánování podle příslušných aspektů Rámcové směrnice:

- Dlouhodobá vize pokud jde o oblasti povodí
- Řízení znalostí a vědomostí. Potřeba budování kapacit.
- Integrace na provozní úrovni. Souvislosti s dalšími politikami plánování.
- Správné načasování
- Příslušný soubor nástrojů.

4.1 Dlouhodobá vize oblastí povodí

Představy o tom, jak budou oblasti povodí v budoucnu vypadat, nám může pomoci určit, jaká opatření bude nutno provést z hlediska dosažení udržitelného rozvoje, a tím i pro udržení dostatečné kvality a kvantity vodních zdrojů pro budoucí generace. Článek 1 Směrnice zdůrazňuje nutnost podporovat udržitelné využívání vod založené na dlouhodobé ochraně dostupných vodních zdrojů.

Práce na vytvoření dlouhodobé vize oblastí povodí je nezbytným nástrojem pro:

- dosažení shody mezi úřady a zainteresovanými skupinami pokud jde o cíle;
- a pak, pro plánování nutných činností pro postupné dosahování těchto cílů.

Pro stálé dlouhodobé plánování je rovněž důležité mít v průběhu celého procesu implementace k dispozici reference. Na konci příslušného dotčeného období lze porovnat dosažený pokrok s původními představami a pak je možné v případě potřeby zrevidovat příslušná opatření.

Dlouhodobá vize pro oblasti povodí je v rámcové směrnici zmiňována na mnohých místech:

- Základní scénář
Příloha III požaduje na členských státech, aby vzali v úvahu dlouhodobé prognózy nabídky a poptávky ve vztahu k užívání vody v oblasti povodí. Pokyn týkající se

ekonomiky ve VH (WATECO) vysvětluje proč a jak je vytvoření základního scénáře pro oblast povodí nezbytné;

- Situační monitoring.
Podle Přílohy V musí programy situačního monitoringu poskytovat informace pro posouzení dlouhodobých změn přirozených podmínek a posouzení dlouhodobých změn vyplývajících z široce rozšířené lidské činnosti;
- Ohledy na přirozené časové zpoždění pokud jde o přenos znečištění a obnovu zdrojů.
Takové časové rozdíly by měly být zohledněny při stanovování opatření pro dosažení dobrého stavu podzemních vod a odvracení jakýchkoli významných a trvalých vzestupných tendencí v koncentracích jakýchkoli znečišťujících látek v podzemních vodách.

4.2 Řízení znalostí a vědomostí. Potřeba budování kapacit

Základ účinného řízení je dobrých a kvalitních vědeckých informacích. Nezbytné je především pochopení zákonitostí sladkovodních ekosystémů a hlavních hydrologických a ekologických procesů a mělo by být využíváno při rozhodování o veškerých aspektech integrované péče a ochrany povodí. „Dobré postupy“ znamenají, že při jakémkoli procesu řízení v povodí, se budou ekologické složky zakládat na ekoregionálním posouzení sladkovodních zdrojů, aby se stanovila vědecky opodstatnělá, sdílená vize toho, jak v každé oblasti povodí ochránit a zachovat rostlinstvo i živočišstvo závislé a vodě.

Podobně i sociálně ekonomická analýza představuje základ pro pochopení hybných sil skrývajících se za využíváním vod. Informační základna musí být pravidelně aktualizovaná pomocí účinných programů. To neznamená, že se bude vše stále měřit, ale bude se spíše provádět strategický, cílený a integrovaný program, jehož výsledky bude možné použít pro informaci a přizpůsobení rozhodnutí. V mnoha případech jsou sociálně ekonomické údaje shromažďovány ústředními statistickými kancelářemi na jiných úrovních, než je území povodí. V takových případech bude možná třeba vytvořit koordinační mechanismus mezi nimi a oblastmi povodí.

Správný informační management a analýza vyžaduje kapacity. Kapacita je všeobecně definována jako dostupnost nástrojů pro provádění činností. Za předpokladu složitosti a komplikovanosti Rámcové směrnice je opravdu životně důležité maximalizovat kapacitu pro vlastní implementaci, a to mezi všemi příslušnými činiteli. Obecné prvky programu na budování kapacit mohou obsahovat zvyšování uvědomění veřejnosti (např. pomoci zajistit větší podporu cílů správy povodí), neformální přenos „know-how“ (např. pomoci výměny zkušeností mezi řídicími pracovníky v povodí) a formální školení (např. specializované metody monitoringu), jak vnitřní tak vnější. Přesné potřeby se však liší v každé zemi i v každém povodí a také v závislosti na rozdílných sociálně ekonomických podmínkách, nebo konkrétně stanovených problémech v oblasti vodního hospodářství. Tyto příslušné aspekty jsou:

- Nutnost budování kapacity (začít se zvyšováním uvědomění) v ekonomických sektorech a nevládních organizacích, ale i mezi úředníky, plánovači a správci.
- Nutnost podpořit sdílení informací a zkušeností mezi zeměmi a regiony sdílejícími povodí, s využitím internetu, který zajistí hodnotné nové možnosti a příležitosti.

- Nutnost alokovat příslušné lidské a finanční zdroje na činnosti spojené s budováním kapacit v každé oblasti povodí, jako součást celkové implementace Rámcové směrnice.

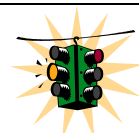
4.3 Integrace na provozní úrovni. Souvislosti s dalšími politikami plánování

Rámcová směrnice stanoví logický a souvislý rámec pro udržitelnou péči o vodní prostředí (článek 1, úvodní odstavce 2, 5 a 16). Toto udržitelné pojetí je mnohem více integrační a zařazuje vodu mezi látky většího environmentálního systému. Řízení a péče o vodní prostředí je přímo a nepřímo ovlivňováno mnoha různými činnostmi. Tyto činnosti lze připsat sektorům jiným, než je vodní, např. doprava, zemědělství a plánování využívání půdy, atd.

Je jasné, že pro účinné vodní hospodářství je nezbytné, aby činnosti ovlivňující vodní prostředí, které jsou v kompetenci jiných sektorů, byly koordinovány s cíli péče o vody a jejich ochranu. Neúspěch ve snaze zaujmout tento holistický přístup ve vodním hospodářství je považován za jeden z hlavních nedostatků stávajícího právního rámce týkajícího se vody, který přispěl k jeho nedostatečné implementaci v celé Evropě.

Přístup uvedený v Rámcové směrnici uznává nutnost koordinace mezi sektory a navrhuje systém plánování a řízení, který tuto koordinaci podpoří. Proces plánování v povodí bude základním nástrojem pro koordinaci politik pro účely vodního hospodářství.

Neznamená to nutně, že cíle politik jiných sektorů budou omezovány cíli stanovenými vodohospodářskou politikou. Bude to však znamenat, že ekonomické a sociální cíle budou dosahovány způsoby, které zajistí, a kde to bude možné tam i zvýší, stav vodního prostředí.

Upozornění: Rámcová směrnice může přispět k udržitelnosti životního prostředí pouze když bude koordinovat politiku v jiných příslušných sektorech pro účely vodního hospodářství.

Členské státy budou muset vytvořit rámec pro plánování se stanovením jasného a jednoznačného účelu a jasnými národními politikami, včetně souboru cílů na ochranu a zlepšení životního prostředí ve vztahu k jiným sektorům.

Lepší celková koordinace na úrovni povodí je předpokladem pro účinnou implementaci Rámcové směrnice. To na druhé straně vyžaduje více integrace na provozní úrovni, zejména:

- Mezi orgány zapojenými přímo do vodního hospodářství (např. ti, kteří zodpovídají za akumulaci vody a zásobování, protipovodňovou ochranu a čištění odpadních vod).
- Mezi vodohospodářství a dalšími sektory, jako je plánování v oblasti využívání půd, zemědělství, lesnictví, protipovodňové ochrany, průmyslu a turistiky/rekreace.
- Integrace péče o povrchové a podzemní vody (v současnosti se tak často děje zvlášť).
- Integrace „vnitrozemských“ a pobřežních vod, například použitím přístupu a principů Integrovaného řízení pobřežního pásma (Integrated Coastal Zone Management – ICZM).
- V případě mezinárodních povodí zavedení spolupráce (tam, kde ještě není) mezi zeměmi a snaha dosáhnout souladu mezi implementací Rámcové směrnice a jakýmkoli platnými bilaterálními či multilaterálními dohodami, které se vztahují k vodnímu hospodářství.

Otázka měřítko je pro dobrou integraci opravdu relevantní. V tomto smyslu je někdy nutné, aby k integraci docházelo na úrovni povodí, např. mezi opatřeními protipovodňové ochrany, zásobování vodou a ochranou životního prostředí; někdy zase na národní úrovni, např. mezi legislativou týkající se vodních zdrojů a mezi legislativou vztahující se k ochraně životního prostředí; a někdy jindy zase na celoevropské úrovni, např. mezi Rámcovou směrnicí, Společnou zemědělskou politikou (SZP) a Strukturálními fondy. V tomto smyslu je důležité si uvědomit, že velké rozdíly ve velikosti povodí v rámci a mezi zeměmi znamenají, že přístupy vhodné pro jedno místo nejsou automaticky použitelné někde jinde. Dobrá integrace na úrovni plánování zahrnuje rovněž vyžaduje koordinaci přístupů „shora dolů“ a „zdola nahoru“ (tj. zajistit dostatečnou koordinaci mnohých fyzicky nezávislých činností na místní úrovni tak, aby se v kombinaci dosáhlo cíle „dobrého stavu“ na úrovni povodí). Za účelem dosáhnout „dobrých postupů“ musí plánovači a manažeři v povodí zabudovat určité všeobecné principy do všech složek své práce, aby se zajistila vlastní koordinace a ucelenost nutná pro dosažení efektivních výsledků.

Proces plánování obecně a zejména vypracování návrhu plánu povodí proto bude záviset na příspěvcích ze strany různých správců a institucí. Ve větších povodích a zejména v mezinárodních povodích budou muset vstupní informace pro návrh plánu povodí s největší pravděpodobností projít různými úrovněmi koordinace a rozhodování.

Za účelem usnadnit proces návrhu plánu povodí a zajistit soudržnost a kompatibilitu příspěvků je nezbytné co nejdříve definovat celkovou strukturu plánu povodí. Požadavky pokud jde o měřítko, úroveň podrobnosti, atd. by navíc měly být vyjasněny hned na začátku, aby bylo možné stanovit rámec pro všechny subjekty zapojené do produkce plánu povodí. Dobrým nápadem může být zkoušet základní strukturu již při přípravě zprávy o analýze, kterou je nutné provést podle článku 5 Rámcové směrnice.

4.4 Správné načasování

Konečné termíny pro dosažení cílů Rámcové směrnice jsou extrémně náročné. Proto je lepší začít implementaci „brzy a nedokonale“, než čekat na „perfektní podmínky“ (např. kdy budou všechny údaje shromážděny a analyzovány). Proto také nelze na termíny implementace uvedené v Rámcové směrnici nahlížet jako na harmonogram postupných kroků. Aby vznikly opravdu účinné „dobré postupy“, je nutno provádět mnoho kroků a prvků současně. Kromě toho:

- Načasování přípravných prací členskými státy by mělo zohledňovat tu skutečnost, že splnění časových harmonogramů a „dobrých postupů“ uvedených v Rámcové směrnici bude vyžadovat okamžitou akci. Bude možná nutné provést změny v primární či sekundární legislativě, třebaže pro to mnohdy nebude existovat příslušné organizační uspořádání a ani nebudou k dispozici požadované zkušenosti a zdroje.
- Čas můžeme uspořít tím, že využijeme stávajících struktur, procesů a nástrojů všude tam, kde to bude možné. To však bude záviset na výsledcích revize, posouzení udržitelnosti a kapacity těchto struktur, zda jsou schopny splnit požadavky Rámcové směrnice. V mnoha případech bude třeba určitý stupeň jejich přizpůsobení.
- Monitoring a plánování představují nástroje na ulehčení řídicích činností v kontextu Rámcové směrnice. Řídicí činnosti však musí být odloženy až do doby, kdy bude kompletně dokončeny veškeré plánovací a monitorovací aktivity. Pokud například bude monitoring uveden do praxe až po konečném termínu (2006), pak zde dojde ke

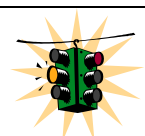
vzniku vážných „úzkých míst“, aby se stihla příprava účinného programu opatření do příslušného konečného termínu v roce 2009.

- Zvláště důležité je vytvářet a zavádět strategie na zapojení veřejnosti a zainteresovaných skupin od samého začátku, přestože je známo, že různé skupiny bude nutno zapojit do tohoto procesu v jiných fázích celého procesu (viz. rovněž Pracovní balík 3 pracovní skupiny 2.9., Pokyn o zapojení veřejnosti).
- Načasování iniciativ v příslušných oblastech politiky (např. politiky plánování využití půdy, kapitálové investice do infrastruktury) může významně ovlivnit časový harmonogram pro dosažení cílů Rámcové směrnice, pokud nedojde k posouzení vzájemných souvislostí již v časných fázích procesu.

4.5 Příslušný soubor nástrojů

Řízení znalostí a informací, budování kapacit a integrace na provozní úrovni potřebuje také příslušné a vhodné nástroje. Tyto nástroje jsou nutné například pro:

- shromažďování příslušných informací (databáze, GIS),
- sesbírání příslušných informací a údajů z databází,
- analyzování a popis obsahu a procesu plánování podle Rámcové směrnice (postupové diagramy a GISové mapy určené pro státní správu a veřejnost),
- využití administrativních požadavků,
- zapojení veřejnosti (analýza jednotlivých činitelů, workshopy, logické rámce, atd.),
- nástroje na podporu rozhodování schopné stanovit správné priority týkající se programu opatření.

Upozornění: V rámci Společné implementační strategie byl vypracován pokyn týkající se prvků Geografického informačního systému podle Rámcové směrnice (pracovní skupina 3.1)

Ti, kteří jsou zapojeni do vytváření metodiky systému vodních zdrojů však ví, že použití vhodných nástrojů nemůže samo o sobě zaručit vypracování optimálních plánů pro péči o vodní zdroje. Ve skutečnosti, za stávajících vzájemně si konkurujících a měnících se cílů a priorit, které různé zainteresované skupiny mají, není jasné, jak užitečné vůbec pojetí „optimálního plánu“ opravdu je. Systémová metodika však může pomoci definovat a poměrně podrobně vyhodnotit četné alternativy představující různé možné kompromisy mezi konfliktními skupinami, hodnotami a cíli řízení. Podrobné a objektivní analýzy mohou pomoci zejména stanovit a určit spojitosti mezi kvantifikovatelnými cíli, takže další jednání a diskuze může být mnohem informovanější. Uměním systémové analýzy je, že stanoví ty otázky a problémy, které jsou důležité a významné, a že strukturuje analýzu tak, aby vnesla do těchto otázek světlo.

Přestože se systémový přístup k plánování v oblasti vodních zdrojů neomezuje pouze na matematické modelování, modely k celému procesu dokládají příklady. Velmi důkladným a uspořádaným způsobem mohou představovat důležité vzájemné závislosti a vztahy mezi nejrůznějšími kontrolními strukturami a uživateli systému vodních zdrojů. Modely umožňují vyhodnocení ekonomických a fyzikálních důsledků alternativních technických struktur, různých provozních a alokačních politik a různých předpokladů ohledně budoucích toků, technologií, nákladů a sociálních a právních požadavků. Přestože tato systémová metodika

nemůže definovat nejlepší cíle a předpoklady, může pomoci daných cílů a předpokladů určit, které rozhodnutí je dobré.

Aby se vytvořil úspěšnou studii systému vodních zdrojů, musí mít systémový analytik nejenom nezbytné znalosti a zkušenosti nejenom z oblasti matematiky a systémové metodologie, musí rovněž rozumět environmentálnímu inženýrství a ekonomickým, politickým, kulturním a sociálním aspektům problémů při plánování v oblasti vodních zdrojů.

Proto je možné na úlohu modelů nahlížet, jako na nástroje, s jejichž pomocí vytváříme odpovědi na dobře položené otázky o výkonu či chování plánovaného systému. Avšak z důvodu dynamičnosti procesu plánování se může stát, že nám odpovědi získané s pomocí těchto modelů napoví, že původní otázky nebyly příliš promyšlené a je nutno je přeformulovat. A proto se role těchto modelů stále opakuje. Jsou používány pro vytvoření informací, které nám mohou zpětně pomoci při rozhodování (tj. při formulaci plánu). Stejně tak mohou vytvořit informace, které zpětně pomohou při opětovném definování daného problému.

Oddíl 5: Zvláštní požadavky Rámcové směrnice na proces plánování

5.1 Obecné úvahy

Zveřejněním Rámcové směrnice vodní politiky vzniká kompetentním úřadům právní závazek zajistit vodní hospodářství v rámci svých oblastí povodí. Úvahy a formulace pokynů k procesu plánování vycházejí z pochopení požadavků na plánování a hospodaření s vodními zdroji, tak jak jsou definovány v Rámcové směrnici. Cílem procesu plánování je zdokonalit přípravu plánů povodí a programů opatření a tím přispívat k plnění celkových environmentálních cílů Rámcové směrnice: dosahování „dobrého stavu vody“ (bod 25 úvodních ustanovení), zabraňování „dalšímu zhoršování“, „podpora trvale udržitelného užívání vod“ a zvýšení ochrany a zlepšení vodního prostředí prostřednictvím opatření „pro cílené snižování vypouštění, emisí a úniků prioritních látek a zastavení nebo postupné odstranění vypouštění, emisí a úniků prioritních nebezpečných látek (článek 1).

Společné pochopení

Ve vztahu k Rámcové směrnici existuje několik různých pojetí plánování, které se často používají střídavě a zaměnitelně a vyžadují určité objasnění – týkají se plánování v povodí, péče o povodí, plánu povodí, programu opatření a procesu vyhodnocování.

Plán povodí

Rámcová směrnice požaduje na členských státech, aby pro každou oblast povodí vytvořili plán. Tento požadavek je popsán v článku 13 a 15. Plán povodí bude jakýmsi ústředním bodem zájmu pokud jde o výstupy plánování v povodí. Zaznamenává stávající stav vodních útvarů v rámci oblasti povodí, souhrnně stanoví, jaká opatření se plánují pro splnění cílů a funguje jako hlavní oznamovací mechanismus pro Komisi i veřejnost. Úplný obsah plánu je uveden podrobně v Příloze VII.

Plánování v povodí a správa povodí

Plánování v povodí je proces shromažďování a analyzování informací o povodí a hodnocení opatření na péči o něj za účelem dosáhnout cílů Rámcové směrnice v rámci předepsaných časových harmonogramů.

Na proces plánování v povodí navazuje implementace programu opatření. Proces plánování spolu s implementací programu opatření se často nazývá správa povodí.

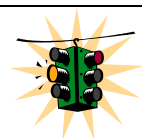
Jak již název napovídá, Rámcová směrnice stanoví všeobecný rámec pro plánování a péči o vodní prostředí. Rámec obsahuje celou řadu klíčových úkolů, které je nutno dokončit v určitých předepsaných termínech. Za účelem potvrdit postup dosažený pokud jde o tyto úkoly, mají členské státy předložit Komisi celou řadu výstupů z tohoto procesu, a to ve formě zpráv.

Přestože tyto klíčové úkoly představují milníky v procesu plánování, Rámcová směrnice přesně nestanoví procedurální detaily nutné na podporu rozvoje plánů povodí. Konkrétní podoba procesu plánování v povodí záleží na členských státech.

Rámcová směrnice neobsahuje žádný konkrétní článek o procesu plánování. V úvodních ustanoveních Rámcové směrnice je proces plánování výslovně zmiňován pouze jako zdůraznění potřeby zvažovat různá řešení v různých podmínkách a konstatování, že vodohospodářské plánování je dlouhodobý proces (bod 13 a 28 úvodních ustanovení, viz Příloha 2).

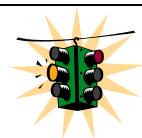
Přesto se některé články zabývají úkoly, které souvisejí s procesem plánování (viz shrnutí uvedené v oddílu 3 a podrobnější informace v oddílu 6 tohoto pokynu). Podle Rámcové směrnice spočívá obecný přístup k vodohospodářskému plánování v následujících krocích:

- vyhodnocení současného stavu,
- posouzení stávajícího stavu a analýza předběžných mezer
- definování environmentálních cílů,
- analýza mezer,
- rozhodnutí o programu opatření,
- vypracování plánů povodí,
- Informace a konzultace s veřejností, aktivní zapojení zainteresovaných stran.

Upozornění!

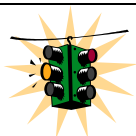
Směrnice obsahuje konkrétní požadavky na nezhoršení stavu a na implementaci zvláštních opatření pro zajištění souladu s předchozí legislativou Společenství ve vztahu k vodě. Komise řídí vypracování horizontálního dokumentu, který vnese světlo do problematiky předcházení zhoršování stavu“.

Je patrná tendence považovat proces plánování založený na výše uvedených složkách za jasně definovaný sled souběžných kroků. Ve skutečnosti však není pravděpodobné, že byly tyto složky prováděny v tomto sledu, budou však zahrnovat nelineární opakující se procesy.

Upozornění: Proces plánování v povodí nebude fungovat v přímém sledu za sebou

Plánování obsahuje celou řadu složek, které závisí jedna na druhé a v ideálním případě by měly být vytvořeny co nejdříve. Postupový diagram plánování v Oddíle 6 dává jasný obrázek pracovních plánů, které se v časovém úseku překrývají.

Každá složka v procesu se bude skládat z mnoha činností. Podrobnosti o těchto činnostech jsou uvedeny ke konci tohoto oddílu a v Oddíle 6. Dodatečné technické podrobnosti jsou uvedeny v jiných pokynech.

Upozornění: Tyto pokyny k plánování se zaměřují konkrétně na obecné chápání procesu.

Technické aspekty a nástroje, které budou při plánování používány, budou podrobně popsány v rozsáhlém manuálu k sestavování integrovaných plánů povodí, který bude vydán později. Na druhé straně konkrétní a podrobné informace o každém kroku procesu plánování zmiňovaném v těchto pokynech lze najít v pokynech vypracovaných pracovními skupinami zabývajícími se Společnou strategií implementace.

5.2 První složka: vyhodnocení současného stavu

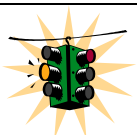
Úvodní fáze procesu implementace Rámcové směrnice vodní politiky můžeme nazvat jako „vyhodnocení současného stavu“ a zahrnuje určení oblastí povodí, zajištění odpovídajícího administrativního uspořádání pro koordinaci činností a stanovení kompetentních úřadů.

Po něm následuje **první krok procesu plánování**, jehož úkolem je popsat charakteristické vlastnosti jednotlivých oblastí povodí. Tento požadavek je popsán v článku 5 (viz Příloha 2).

Vyhodnocení současného stavu vod je tedy založeno na těchto čtyřech následujících úkolech:

- obecný popis oblasti povodí, jehož součástí by mělo být i stanovení referenčních podmínek pro povrchové vody,
- registr chráněných území,
- identifikace významných vlivů a vyhodnocení jejich dopadu a
- ekonomická analýza užívání vody.

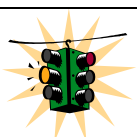
Tyto úkoly by měly být splněny do 22. prosince 2004. Příslušná zpráva by měla být předložena Komisi do 22. března 2005.

Upozornění: Obecný popis oblastí povodí je důležitý, protože bude sloužit jako základ následného procesu.

Obecný popis oblasti povodí obsahuje informace o přidělení útvarů pobřežních vod do jednotlivých oblastí povodí. Článek 2, odstavec 7 Rámcové směrnice definuje pobřežní vody jako vody rozprostírající se v pásu jedné námořní míle širokém od základní čáry pobřeží.

Sdílené podzemní vody lze přiřadit pouze k jedné oblasti povodí. Toto představuje významný rozdíl s ohledem na pobřežní vody, kde Směrnice umožňuje, aby byly přiřazeny k více než jedné oblasti povodí.

Upozornění: Podle Společné implementační strategie byly následující konkrétní dokumenty založeny na:

- **Pokynu týkající se definice vodních útvarů (Horizontální pokyn)**
- **Informační dokument o určení oblastí povodí (WG 2.9)**

- **Stanovení referenčních podmínek a ekologického stavu hranic tříd pro vnitrozemské povrchové vody (WG 2.3)**
- **Typologie, referenční podmínky a klasifikační systémy pro brakické a pobřežní vody (WG 2.4)**

Kromě toho se očekává v roce 2003 publikace konkrétního pokynu o mokřadech.

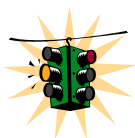
Pro všechny vodní útvary platí, že pokud se na ně nevztahují žádné derogace, pak musí dosáhnout dobrého stavu. Každý vodní útvar musí být charakterizován podle typů ekoregionu (systém A) nebo podle rozdělení vodních útvarů do typů na základě různých závazných a volitelných faktorů (systém B). Tato činnost vytvoří základ pro další aktivity, které stanoví co bude „dobrý stav“ pro každý „typ“ znamenat.

Podle Rámcové směrnice je nutné stanovit, jaké by byly důležité vlastnosti vodního útvaru, kdyby se nevyskytovaly „žádné nebo jen velmi malé změny“ vodního útvaru vlivem lidských činností. Tomuto téměř nenarušenému stavu se v Rámcové směrnici říká referenční podmínky.

Referenční podmínky musí být uvedeny i v obecném popisu oblasti povodí. Je třeba je vybírat podle chemických a hydromorfologických vlastností a vyhodnocovat zejména kvantitativně na základě biologických parametrů. Referenční podmínky je třeba definovat pro všechny typy povrchových vod, aby bylo možné určit jejich velmi dobrý ekologický stav. K charakterizaci povrchových vod musí každý členský stát vybudovat referenční síť pro každý typ útvaru povrchové vody. Neexistují-li žádné referenční vodní útvary, mohou být referenční podmínky stanoveny na základě modelu nebo odborného posudku.

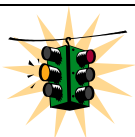
V některých případech nebude možné docílit „téměř nenarušeného stavu“ vodního útvaru v důsledku provedení závažných fyzikálních změn na vodním útvaru, aby byly umožněny činnosti jako například závlaha, zásobování pitnou vodou, výroba elektrické energie, plavba apod. V takových případech Rámcová směrnice uznává, že přínos takového užívání vod musí být zachován, a tak umožňuje jejich vymezení jako umělé nebo silně ovlivněné vodní útvary.

Referenční podmínky pro umělé nebo silně ovlivněné útvary povrchové vody pak představují „maximální ekologický potenciál“, který musí být odvozen z typu vodního útvaru, který je co nejvíce podobný neovlivněnému útvaru povrchové vody.

Upozornění: První charakterizace vodních útvarů může rovněž zahrnovat dočasnou identifikaci umělých a silně ovlivněných vodních útvarů.

Vymezení umělých nebo silně ovlivněných vodních útvarů lze sice považovat za dodatečnou klasifikaci, nicméně tento úkol je součástí plánu povodí, který musí obsahovat konečné vymezení nejpozději do prosince 2009. V každém případě je třeba dočasné vymezení umělých a silně ovlivněných vodních útvarů provést do roku 2004, formální vymezení pak do roku 2009.

Upozornění: V rámci Společné implementační strategie byl vypracován dokument týkající se vymezení a stanovení silně ovlivněných a umělých vodních útvarů (WG 2.2)

Směrnice zajišťuje ochranu na vyšší normu prostřednictvím *vymezení a registrace chráněných území*. Chráněná území jsou území, která byla vymezena jako území vyžadující zvláštní ochranu podle příslušných právních předpisů EU na ochranu jejich povrchových a podzemních vod nebo na zachování stanovišť a druhů živočichů a rostlin přímo závislých na vodě. Do konce roku 2004 musí být zveřejněn registr chráněných území v dané oblasti povodí (článek 6 a Příloha IV).

Podle článku 4 Směrnice platí pro všechna jednotlivá chráněná území, že jakékoli normy a cíle pro ně stanovené, musí být sladěny do 15 let se Směrnicí vstupující v platnost, pokud nebude legislativou Společenství, pode níž byly vymezeny, stanoveno jinak.

Registr chráněných území požadovaný podle článku 6 musí obsahovat následující druhy chráněných území:

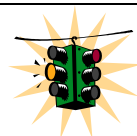
- území určená k odběru pitné vody určené k lidské spotřebě;
- území určená k ochraně ekonomicky významných vodních druhů;
- vodní útvary označené jako rekreační vody;
- území citlivé na živiny; a
- oblasti určené pro ochranu a zachování stanovišť a druhů živočichů a rostlin, kde zachování či zlepšení stavu vod je důležitým faktorem při jejich ochraně.

Chráněná území	Legislativa Společenství
Odběry pitné vody určené k lidské spotřebě	Směrnice o požadované jakosti povrchových vod určených k odběru pitné vody v čl. Státech (75/440/EHS)
Ochrana ekonomicky významných vodních druhů	Vody pro měkkýše a korýše v rámci Směrnice o vodách pro měkkýše a korýše (79/923/EHS)
Rekreační vody	Vody ke koupání vymezené podle Směrnice k koupacím vodám (76/160/EHS)
Oblasti citlivé na živiny	Oblasti citlivé na živiny vymezené podle Nitrátové směrnice (91/676/EHS) a citlivé oblasti vymezené podle Směrnice o čištění městských odpadních vod (91/272/EHS)
Ochrana stanovišť a druhů	Místa Natura 2000 vymezená podle Směrnice o stanovištích

Obecně řečeno, chráněná území získávají svůj statut na základě konkrétní legislativy Společenství, podle níž jsou chráněná území definována a určena. Pak se zjišťuje, zda pro „vymezení“ nových kategorií chráněných oblastí nebude třeba nějakých zvláštních pravomocí, ačkoli pravomoc je potřeba pro specifikování chráněných území, na něž se budou vztahovat závazky podle článku 6 (a pak článku 4).

Výjimka z tohoto všeobecného pravidla se týká článku 7 (voda využívaná k odběrům pitné vody), která stanoví novou povinnost určit veškeré vodní útvary využívané k odběrům pitné vody a těch útvarů, které jsou pro tyto účely určeny v budoucnosti.

Identifikace významných antropogenních vlivů, předpokládané vlivy a hodnocení jejich dopadu vychází z Přílohy II (odst. 1.4) Rámcové směrnice. Jakmile jsou identifikovány hlavní vlivy, provede se vyhodnocení jejich dopadu na vodní útvary, tj. do jaké míry ovlivňují splnění environmentálních kvalitativních cílů. Citlivost stavu vodních útvarů povrchových vod na tyto vlivy lze zjistit z dat ze sledování životního prostředí nebo s využitím modelovacích postupů.

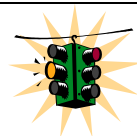

Upozornění: *V rámci Společné implementační strategie byl vypracován dokument týkající se analýzy vlivů a dopadů v souvislosti s Rámcovou směrnicí (WG 2.1)*

Jak pro povrchové, tak pro podzemní vody platí v podstatě stejný přístup, přestože požadavky jsou formulovány poněkud odlišně. To je z důvodu získání dostupných informací o vlivech působících na vodní útvary a posouzení dopadu těchto vlivů na vodní útvary a nebezpečí, že nesplní cíle environmentálního stavu pro tyto vodní útvary stanovené.

V praxi to znamená, že Rámcová směrnice vyžaduje, aby součástí identifikace bylo hodnocení, u kterých vodních útvarů existuje riziko, že nesplní environmentální cíle. Tyto informace pak budou využity při definování programů opatření a navrhování programů sledování životního prostředí.

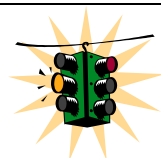
Hodnocení rizik pro podzemní vody vychází z toho, že u spodních vod může trvat dlouhou dobu, než se po znečištění obnoví jejich kvalita. Pokud bude dosažení dobrého stavu do roku 2015 technicky neproveditelné nebo neúměrně nákladné, mohou být stanoveny nižší cíle. Útvary spodních vod, pro něž budou takové nižší cíle stanoveny, musejí být identifikovány a zároveň musí být provedeno vyhodnocení proveditelnosti přirozené nebo uměle podpořené obnovy. Použití derogací je předmětem mnoha zkoušek, které musí být oznámeny Komisi v plánech povodí.

Upozornění: *V rámci Společné implementační strategie byl vypracován zvláštní dokument týkající se Statistických aspektů stanovení trendů ve znečištění podzemních vod a agregaci výsledků monitoringu (WG 2.8). Tzv. dceřinná směrnice o podzemních vodách bude pravděpodobně dokončena v průběhu roku 2003.*

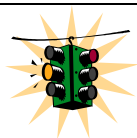
Do roku 2004 je třeba provést předběžné vymezení silně ovlivněných vodních útvarů na základě významných změn v hydromorfologii. Posouzení rizik pro útvary povrchových vod stanoví, zda existuje pravděpodobnost, že by dopady změn v hydromorfologii útvary povrchové vody znemožnily dosažení dobrého ekologického stavu.

Pokud se zjistí, že dosažení dobrého ekologického stavu je nejisté, bude nutné po roce 2004 provést další posouzení, které určí, jaká zlepšení hydromorfologických podmínek jsou pro dosažení dobrého ekologického stavu třeba, a zda by takové zlepšení mělo výrazně negativní vlivy na činnost spojenou s touto úpravou (derogace na základě neúměrných nákladů). Výsledkem tohoto posouzení rizika nesplnění cílů je vymezení silně ovlivněného vodního útvaru. V této fázi bude nutné provést třetí posouzení, které stanoví riziko toho, že silně ovlivněný vodní útvar nesplní dobrý ekologický potenciál.

Upozornění: *Do roku 2004 je požadováno provést pouze první posouzení nebezpečí nesplnění cílů.*

Výsledky monitoringu upřesní riziko v letech 2005 – 2006 (potvrdí riziko, nebo ne). Monitoring představuje úkol, který se obecně vztahuje k posouzení rizik. Konkrétní požadavky na monitoring lze nalézt v článku 8 (viz. Příloha 2 tohoto dokumentu). Výsledky monitoringu jsou nezbytné pro to, aby se rozhodlo zda je nutné provádět další posouzení.

Upozornění: Posouzení rizik je jedním z hlavních nástrojů procesu plánování v povodí.

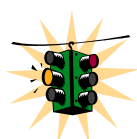
Pokud by bylo možné každý vliv spolehlivě identifikovat a jeho dopady věrohodně předpovědět, pak by byl monitoring zbytečný. Avšak posouzení rizik nikdy nebude dokonalé. Vždy bude třeba jej testovat. Posouzení rizik dokončené do konce roku 2004 poskytne odhad, jaké vodní útvary mohou být v nebezpečí, že nesplní environmentální cíle. Programy monitoringu musí obsahovat informace potřebné pro doplnění a potvrzení těchto posuzování a pro stanovení stavu vodních útvarů, u nichž je nebezpečí potvrzeno.

Mokřadové ekosystémy tvoří ekosystémově a funkčně významnou součást prvků vodního prostředí a budou hrát potenciálně významnou roli při dosahování udržitelné péče a ochrany v povodí. Rámcová směrnice nestanoví environmentální cíle pro mokřady. Mokřady, které jsou závislé na vodních útvarech, tvoří součást útvaru povrchové vody, nebo jsou chráněnými územími – však budou těžit ze závazků Rámcové směrnice chránit a obnovovat stav vod. Příslušné definice jsou uvedeny v horizontálním pokynu Společné implementační strategie zabývající se vodními útvary a dále jsou rozvedeny v pokynu o mokřadech.

Vlivy působící na mokřady (například fyzické změny či znečištění) mohou způsobit dopady na ekologický stav vodních útvarů. Opatření na řízení těchto vlivů bude proto možná nutné vzít v úvahu v rámci plánů povodí, kdy je nezbytné, aby splnily environmentální cíle Směrnice.

Vytváření mokřadů a jejich zlepšování může za vhodných podmínek nabídnout udržitelné, nákladově efektivní a sociálně přijatelné mechanismy pro dosažení environmentálních cílů Směrnice. Mokřady mohou především pomoci při zmiřování vlivů znečištění, mohou přispět ke zmírnění dopadů sucha a záplav, mohou pomoci dosáhnout udržitelné péče o pobřežní vody a podpořit doplňování podzemních vod. Význam mokřadů v rámci programů opatření je dále rozebírán ve zvláštním horizontálním pokynu.

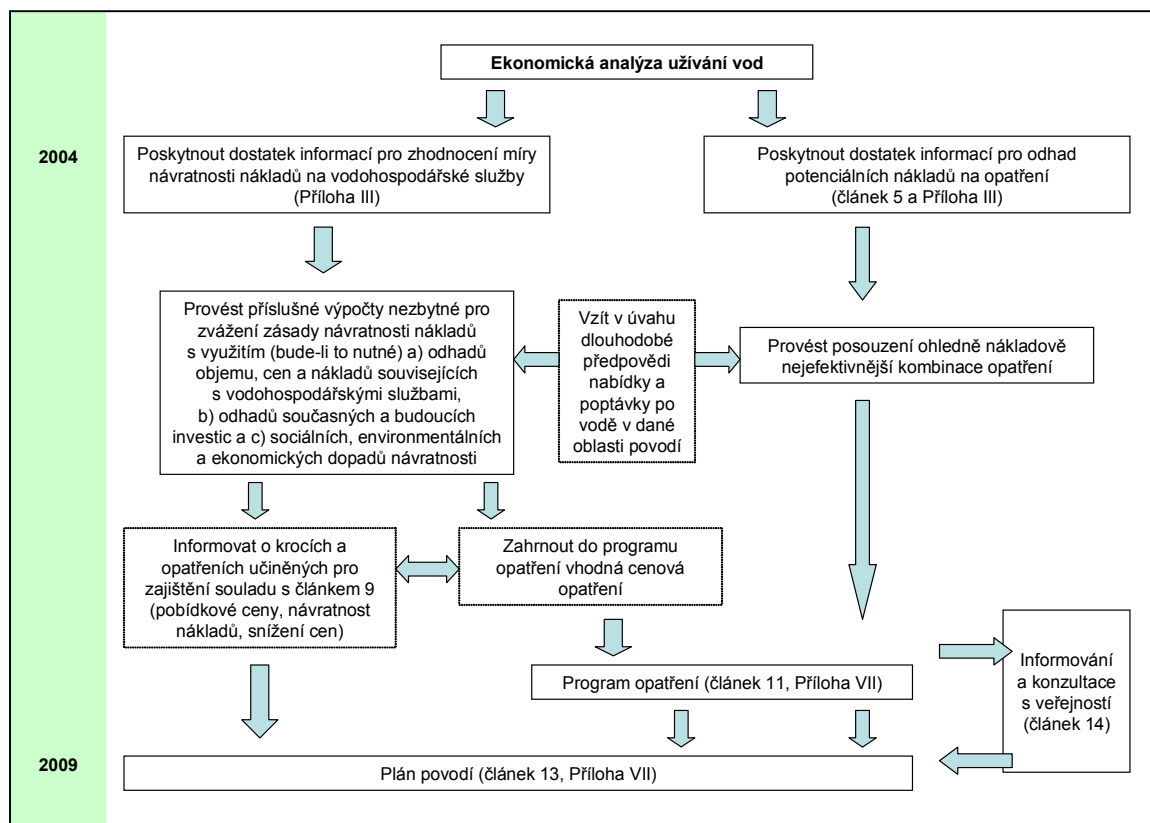
Ekonomická analýza užívání vod je popsána zejména v článku 9 a v Příloze III k Rámcové směrnici o vodní politice (viz Příloha 2).

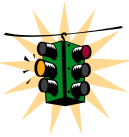
Upozornění: V rámci Společné implementační strategie byl vypracován zvláštní dokument týkající se Ekonomiky a prostředí. Problematika implementace Rámcové směrnice (WG 2.6).

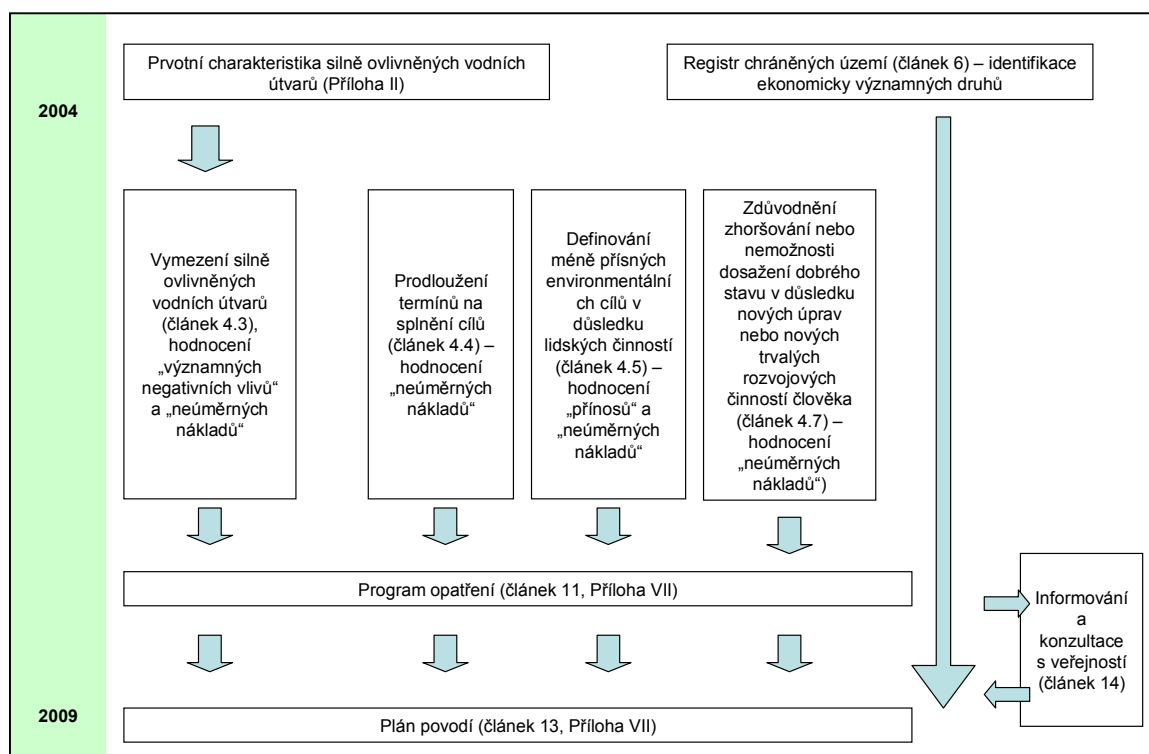
Z porovnání ekonomických prvků Rámcové směrnice a obsahu Přílohy III k Rámcové směrnici vyplývá, že ne všechny součásti ekonomické analýzy, požadované k podpoře realizace ekonomických prvků Rámcové směrnice, jsou v Příloze III konkrétně popsány.

Je činěn rozdíl mezi explicitními a implicitními funkcemi ekonomické analýzy, přičemž výrazem explicitní se míní ty ekonomické složky, které jsou konkrétně vyjmenovány v článku 5 a Příloze III (viz obr. 1), zatímco výrazem „implicitní“ jsou označeny ekonomické otázky v jiných částech textu Rámcové směrnice, které budou rovněž vyžadovat určitou ekonomickou analýzu, jež však není zmiňována v článku 5 a Příloze III (viz následující obrázky).

Explicitní ekonomické funkce ekonomické analýzy

Zdroj: Pokyn k WATECO

	Upozornění: Ekonomická analýza provedená do roku 2004. Rok 2004 je prvním významným termínem týkajícím se charakterizace oblastí povodí, tak jak je uvedeno zejména v článku 5 a v příslušných přílohách Rámcové směrnice. Proto je rok 2004 rovněž jakýmsi milníkem pro ekonomickou analýzu, která vyžaduje, aby každá oblast povodí: • provedla ekonomickou analýzu užívání vod – hlavním cílem je posoudit jak důležitá je voda pro ekonomiku a sociálně ekonomický rozvoj oblasti povodí. Analýza připravuje půdu pro stanovení významných vodohospodářských otázek, které budou veřejnosti oznámeny do roku 2007; • posoudit dynamičnost v povodí a zajistit ekonomické vstupy pro vytvoření základního scénáře – ekonomická analýza posoudí předpovědi hlavních ekonomických činitelů, u nichž je pravděpodobnost, že ovlivní dopady a tím i stav vod; • posoudit stávající úroveň návratnosti nákladů za vodohospodářské služby, v souladu s článkem 9 Rámcové směrnice – hlavní prvky, které budou posuzovány zahrnují stav vodohospodářských služeb, rozsah návratnosti nákladů (finanční, environmentální náklady a náklady na zdroje) těchto služeb, institucionální uspořádání pro návratnost nákladů a přínos hlavních uživatelů k nákladům na vodohospodářské služby; • připravit se na analýzu nákladů a výsledného zisku – navrhuje se, aby byly po roce 2004 shromažďovány údaje o nákladech na hlavní opatření, která budou vzata v úvahu, v rámci vytváření plánů povodí; • navrhnout činnosti na podporu informační a znalostní základny – budou stanoveny praktické kroky a opatření pro vyplnění hlavních ekonomicky souvisejících informací a mezer ve znalostech, určených při charakterizaci povodí a které pravděpodobně vyvstanou při provádění analýzy nákladové efektivnosti.
---	--

Implicitní ekonomické funkce ekonomické analýzy

Zdroj: Pokyn k WATECO

5.3 Druhá složka: Stanovení environmentálních cílů

Druhý krok implementace procesu plánování zahrnuje definici **environmentálních cílů** založených zejména na ustanoveních článků 4.1 a 4.2 Rámcové směrnice vodní politiky (viz Příloha 2).

Rámcová směrnice tedy definuje následující hlavní environmentální cíle pro povrchové vodní útvary:

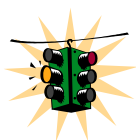
- je třeba zabránit dalšímu zhoršování jejich stavu,
- do roku 2015 je třeba obnovit jejich dobrý stav (nebo potenciálně dobrý stav u silně ovlivněných a umělých vodních útvarů), a
- realizovat nutná opatření s cílem postupného snížení znečištění způsobeného prioritními látkami a zastavit či postupně odstranit emise, vypouštění a úniky prioritních nebezpečných látek.

Pro podzemní vody:

- provést nezbytná opatření k zamezení nebo omezení vstupů znečišťujících látek do podzemních vod a zamezit zhoršení všech útvarů podzemní vody;
- chránit, zlepšit a obnovit stav všech útvarů podzemní vody, zajistit vyvážený stav mezi odběry vody a jejím doplňováním, s cílem dosáhnout dobrého stavu podzemních vod nejpozději do prosince 2015; a
- provést nezbytná opatření ke zvrácení jakéhokoli významného a trvalého vzestupného trendu koncentrace jakékoli znečišťující látky jako důsledku dopadů lidské činnosti, za účelem postupného snížení znečištění podzemních vod.

Pro chráněná území:

- dosáhnout souladu se všemi standardy a cíli uvedenými v legislativních předpisech Společenství, podle které byly jednotlivé chráněné oblasti zřízeny, nejpozději do prosince 2015;
- dosáhnout souladu s cíli dobrého stavu do prosince 2015, pokud nedojde ke zdržení nebo ke stanovení méně přísných cílů a pokud není odůvodněně možné veškeré nezbytné zlepšení stavu vod dosáhnout do roku 2015

Upozornění: Postupy pro klasifikaci

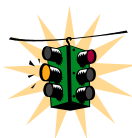
Konečným cílem Rámcové směrnice je dosáhnout „dobrého stavu vod“. Stav útvarů povrchové vody bude určen podle jejich chemického, nebo ekologického stavu podle toho, který z těchto stavů bude horší. Chemický stav popisuje, zda koncentrace jakékoli znečišťující látky nepřekračuje normy, které platí na evropské úrovni.

Ekologický stav je v zásadě měřítkem dopadů lidských činností na vody. Stav útvarů podzemní vody bude určen podle jejich chemického, nebo ekologického stavu podle toho, který z těchto stavů bude horší.

Kvantitativní stav je vyjádřením míry, v níž je útvary podzemní vody ovlivněn přímými nebo nepřímými odběry.

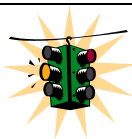
Hlavním účelem definice environmentálních cílů je stanovit záměry a cíle a pak sloužit jako základ rozhodování o programu opatření. Tyto záměry a cíle by se měly shodovat s dlouhodobou vizí oblastí povodí a měly by být považovány za kroky směřující k dosažení této vize cestou konkrétního procesu plánování.

Za určitých podmínek mohou být během přípravy plánu povodí stanoveny odlišné cíle, např. pro vodní útvary, u nichž by obnovení dobrého stavu bylo technicky neproveditelné nebo neúměrně nákladné. U útvarů povrchové vody, které jsou označeny jako silně ovlivněné nebo umělé, je třeba do roku 2015 dosáhnout dobrého ekologického potenciálu a dobrého chemického stavu povrchové vody.

Upozornění: Pro každý ekologický region je třeba definovat prahové hodnoty.

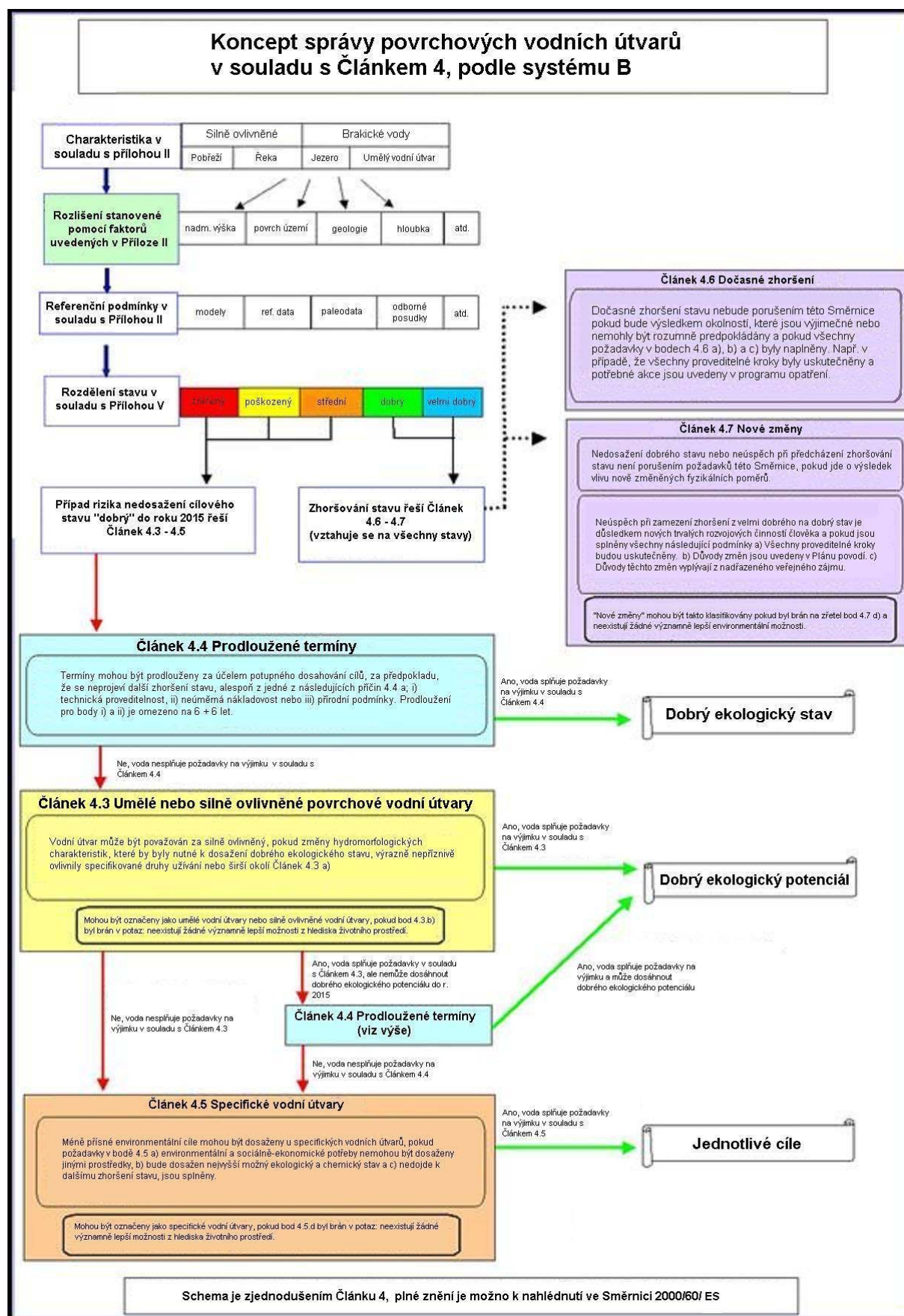
Proces mezikalibračního porovnání, který vypracovala Evropská komise, bude klíčovým prvkem při definování velmi dobrého ekologického stavu a prahových hodnot mezi velmi dobrým a dobrým ekologickým stavem a mezi dobrým a středním ekologickým stavem. Existuje zvláštní pokyn týkající se mezikalibrační sítě vypracovaný pracovní skupinou WG 2.5.

Upozornění: Klasifikace silně ovlivněných a umělých útvarů povrchové vody

I když jsou tyto útvary označeny jako silně ovlivněné, musejí splňovat podmínky dobrého chemického stavu a dobrého ekologického potenciálu. Ekologický potenciál definuje referenční podmínky, které by mohly být splněny při omezeních vyplývajících z různých druhů lidské činnosti, kvůli nimž byl vodní útvar označen jako silně ovlivněný. Dobrý ekologický potenciál je definován jako slabé změny hodnot oproti maximálnímu ekologickému potenciálu, kterého může vodní útvar dosáhnout.

Stanovení environmentálních cílů lze považovat za jednu z ústředních složek implementace Rámcové směrnice a stejně tak i procesu plánování podle ní. Jak již bylo dříve vysvětleno, stanovení cílů v kontextu Rámcové směrnice znamená rozhodnout o použití různých možností uvedených v článku 4. Definice environmentálních cílů není pouze otázkou toho, jaký by měl stav určitého vodního útvaru (a ne stav celého povodí) být, ale je rovněž otázkou toho, kdy by takový stav měl být dosažen. Proto se používá výraz stanovení cílů, aby se rozlišilo mezi tím, co je definováno jako cíle samotné Rámcové směrnice a toho, co je ponecháno na vůli úřadů povodí. A protože je celý proces požadovaný podle článku 4 velice složitý, domníváme se, že je užitečné, aby tento pokyn obsahoval poněkud podrobnější vysvětlení úkolů a kroků implementace, které by měly být provedeny, a to ve formě nákrese uvedeného níže.

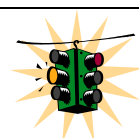

5.4 Třetí složka: Vypracování programů monitoringu

Monitoring je úkol, který velkou měrou souvisí s hodnocením rizik a hodnocením účinnosti opatření v procesu plánování přijímaných ke splnění environmentálních cílů. Článek 8 Rámcové směrnice obsahuje konkrétní požadavky na monitorování (viz Příloha 2).

V Příloze V Rámcové směrnice jsou popsány tři typy programů monitorování s různými informačními účely:

- **Situační monitoring**, který se zaměřuje především zdokonalení hodnocení, které vodní útvary jsou, či nejsou rizikové z hlediska dosažitelnosti environmentálních cílů podle Rámcové směrnice. Jeho součástí je monitoring ekologického a chemického stavu povrchových vod a vývoje zátěže podzemních vod znečišťujícími látkami.
- **Provozní monitoring** se zaměřuje výhradně na ty vodní útvary, které jsou na základě hodnocení rizik a programů situačního monitoringu identifikovány z hlediska dosažitelnosti environmentálních cílů jako rizikové. Provozní monitoring musí vycházet z indikátorů, které jsou citlivé vůči identifikovaným vlivům. Součástí tohoto programu by měl být rovněž monitoring úrovně hladiny podzemních vod, aby bylo možné hodnotit rizikovost útvarů podzemních vod podle jejich kvantitativního stavu.
- **Průzkumný monitoring** se používá k nalezení odpovědi na otázku, proč je vodní útvar rizikový. Měl by pomoci při návrhu příslušných vodohospodářských opatření.

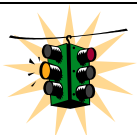

Upozornění: V rámci Společné implementační strategie byl vypracován zvláštní pokyn týkající se monitoringu v kontextu Rámcové směrnice (WG 2.7)

Rámcová směrnice vyžaduje, aby byly programy pro sledování stavu povrchových a podzemních vod zavedeny do konce roku 2006. Monitoring stavu vod bude definován v roce 2002. Půjde zejména o stanovení referenčních míst a kritérií pro hodnocení stavu vod a provedení komparativních analýz na evropské úrovni (mezikalibračních porovnání). Systémy monitoringu musejí být uvedeny do souladu s požadavky Rámcové směrnice a program monitorování musí být zaveden nejpozději do roku 2006.

5.5 Čtvrtá složka: Analýza mezer (rozdílová analýza)

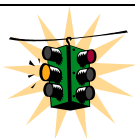
Analýza mezer musí brát v úvahu výsledky hodnocení současného stavu (první krok) v porovnání s environmentálními cíli (definovanými ve druhém kroku).

Upozornění: Analýzu mezer je třeba provádět při vědomí toho, že Rámcová směrnice vodní politiky má mnohem vyšší cíle než předchozí právní předpisy EU pro oblast vodního hospodářství.

Předchozí právní úprava oblasti vodního hospodářství stanovila cíle na ochranu konkrétního užívání vodního prostředí před dopadem znečištění a ochranu vodního prostředí před obzvláště nebezpečnými látkami. Rámcová směrnice zavádí širší environmentální cíle, jejichž smyslem je chránit vodní ekosystémy a tam, kde to bude nutné, je i obnovovat.

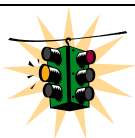
K provedení účinné analýzy mezer potřebujeme kvalitní data, informace a znalosti. Aby se efektivita analýzy zvýšila, je třeba tyto informace zpravidla shromažďovat například v podobě ukazatelů a systémů pro benchmarking. Dostupné informace jsou v praxi často dostatečné na to, abychom s analýzou mezer mohli začít, avšak jen obtížně se shromažďují a integrují. Jedním z klíčových prvků je tedy zhodnotit, jaké informace máme k dispozici, a porovnat je s tím, jaké informace opravdu potřebujeme.

Upozornění: Účelem charakterizace oblasti povodí je zejména podpořit analýzu mezer.

Již v počáteční fázi je třeba vybrat vhodné nástroje pro analýzu mezer a navrhnout způsob zhodnocení současného stavu. Nástroje typu GIS, expertních systémů, matematických modelů apod. jsou pro analýzu mezer bezcenné, pokud nemáme k dispozici přesná data.

Různé analytické nástroje mohou sice podpořit analýzu, avšak nesmíme zapomínat na to, že správná analýza mezer se nespolehá pouze na kvantitativní informace. Metody by měly být navíc i transparentní a pružné a měly by podporovat účast veřejnosti a usnadňovat proces vyjednávání.

Upozornění: Z výsledků analýzy mezer budou získány prvky pro vypracování přehledu o hlavních významných otázkách pro vodní hospodářství v oblasti povodí (požadované podle článku 14, odstavce 1).

5.6 Pátá složka: Stanovení programu opatření

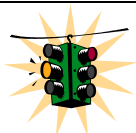
Pátou složkou implementace procesu plánování je vytvoření a praktická realizace programů opatření. Příslušné požadavky jsou uvedeny v článku 11 Rámcové směrnice (viz Příloha 2 tohoto Pokynu).

Pro splnění environmentálních cílů požaduje Rámcová směrnice vypracování plánů povodí za účelem integrovat management kvality vody a vodních zdrojů a péči o povrchové a podzemní vody.

Program opatření, jehož finální verze musí být předložena do konce roku 2009, bude spočívat v definování regulačních nebo *základní opatření* pro každou oblast povodí, která budou nezbytná ke splnění cílů stanovených pro rok 2015 ve vodohospodářském plánu v souladu s právními předpisy Společenství a/nebo národními právními předpisy (např. rozšíření citlivých nebo zranitelných území, systém předávání zpráv a vydávání povolení, definice chráněných území, kontrola vypouštění škodlivých látek apod.). Součástí těchto opatření budou i cenová opatření vytvářející dostatečné podněty pro uživatele k tomu, aby užívali vodní zdroje efektivně. Tato opatření mohou být schvalována na národní úrovni.

Pokud nebudou ke splnění stanovených cílů stačit výše uvedená opatření, mohou být přijata *doplňková opatření*. Rámcová směrnice obsahuje seznam některých takových opatření, jejichž cílem je buď podpořit dřívější opatření, nebo stanovit nová opatření, například kodexy správných postupů, dobrovolné dohody, ekonomické a daňové nástroje apod. Je třeba rovněž definovat *další opatření*, která se týkají zejména uplatňování mezinárodních dohod.

V mezinárodních oblastech povodí je nutné, aby byla realizace všech programů opatření koordinována pro celou oblast povodí. U oblastí povodí, které přesahují hranice Společenství, by se měly členské státy snažit zajistit odpovídající koordinaci s příslušným nečlenským státem.

Upozornění: Koordinaci je třeba zajistit hned od začátku procesu plánování.

Bez koordinované analýzy a hodnocení stavu, koordinovaných programů monitoringu, koordinovaného hodnocení a koordinovaných přístupů k zapojení veřejnosti není možné programy opatření pro plány povodí koordinovat. Proto je třeba koordinaci zajistit od samého počátku procesu plánování. Co možná nejdříve je tedy nutné definovat koordinační síť, pracovní plán a harmonogram s uvedením různých koordinačních kroků v procesu plánování.

K základním opatřením patří i tzv. sdružený přístup (článek 10). To znamená, že vodní politika by měla být založena na regulaci znečišťování u zdroje stanovením hodnot emisních limitů a definováním norem kvality životního prostředí. Například pro bodové zdroje způsobující znečištění může základní opatření odpovídat požadavku na předchozí omezení (např. prostřednictvím zákazu vnosu znečišťujících látek do vod) nebo předchozímu povolení nebo registraci stanovující postupy regulování emisí příslušných znečišťujících látek. Pro difúzní zdroje znečištění způsobující znečištění je smyslem základních opatření zabránit nebo regulovat vnos znečišťujících látek. Základní opatření mohou mít také formu požadavku na předchozí omezení, povolení nebo registraci podobně jako u bodových zdrojů. Zákaz přímého vypouštění znečišťujících látek do podzemních vod je základním opatřením s ohledem na některá ustanovení Rámcové směrnice, například vydávání povolení pro užívání vody pro geotermální účely, vtlačení vody při činnostech spojených s důlní činností, konstrukční, inženýrské a jiné stavební práce apod. Podrobnosti jsou uvedeny v článku 11, písm. j) Rámcové směrnice.

Článek 10, odstavec 1 (sdružený přístup k bodovým a difúzním zdrojům znečištění), se odkazuje na celou řadu směrnic jako Směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění (IPPC) (96/61/ES), Směrnice o vypouštění kadmia (85/513/EHS), rtuti (82/176/EHS) a nitrátů, a jakékoli budoucí příslušné směrnice. Regulace požadovaná těmito směrnici musí být zavedena nejpozději do roku 2012 (ke stejnému datu musí být prakticky zavedeny programy opatření), pokud nebude příslušnou legislativou stanoveno jinak. Tyto části článku 10 proto nemají žádný další vliv na to, co požadují směrnice, na které je zde odkazováno.

Článek 10, odstavec 3 stanoví, že tam, kde byly stanoveny různé cíle či normy kvality podle směrnic uvedených v tomto článku, které požadují přísnější podmínky, než jaké vyplývají z použití článku 10, je také nutno podle toho zpřísnit kontroly a regulaci emisí. Proto pokud použití přístupu norem environmentální kvality vyžaduje přísnější kontrolu emisí, než jaká by jinak byla, pak bude nutno i tuto kontrolu zpřísnit.

Jak je uvedeno v úvodním ustanovení 38 Rámcové směrnice, má být při tom vzata v úvahu zásada návratnosti nákladů na vodohospodářské služby, včetně nákladů na životní prostředí a vodní zdroje, spojené s poškozením nebo nepříznivým ovlivněním vodního prostředí, a to zejména v souladu s principem znečišťovatel platí. Pro tento účel bude nezbytná ekonomická analýza vodohospodářských služeb založena na dlouhodobé předpovědi nabídky a poptávky po vodě v oblasti povodí.

Rámcová směrnice usiluje o to, aby cenové politiky zvyšovaly udržitelnost vodních zdrojů. V tomto širokém rámci již cenová politika zaměřená na zpoplatnění vody splňuje ustanovení Rámcové směrnice v této oblasti. Směrnice požaduje, aby cenové politiky ve vztahu k vodě splňovaly následující funkce do prosince 2010:

- braly v úvahu princip návratnosti nákladů za vodohospodářské služby, včetně environmentálních nákladů a nákladů na využívané zdroje;
- obsahovaly princip „znečišťovatel platí“;
- poskytovaly dostatečné podněty k efektivnímu využívání vodních zdrojů;
- zajistily, aby skupiny uživatelů vody (rozdělené alespoň na průmysl, domácnosti a zemědělství) adekvátně přispívali k návratnosti nákladů za vodohospodářské služby.

Rámcová směrnice požaduje, aby byl brán v úvahu „princip návratnosti nákladů za vodohospodářské služby“. Požaduje rovněž, aby různé skupiny uživatelů adekvátně přispívaly k návratnosti nákladů za vodohospodářské služby.

Velice často uživatelé vody, coby zákazníci společností provozujících vodovody a kanalizace, již nyní společně pokrývají finanční náklady za tyto služby. Průmysl není subvencován a veškeré náklady uvalené na provozovatele vodovodů a kanalizací je nutno získat od zákazníků.

Stejně tak jako snaha plně pokrýt souhrnné náklady na vodohospodářské služby, odráží z velké míry rozdělení těchto souhrnných nákladů mezi jednotlivé uživatele vody jak hranice mezi sektory uživatelů, tak princip znečišťovatel platí.

Základní opatření musí zajišťovat dobrou kvalitu vody dodávané obyvatelstvu včetně vymezení vod používaných k odběru pitné vody. Kvalita pitné vody musí být zajištěna tak, aby se snížil stupeň její úpravy.

Závazek stanovený ve Směrnici požaduje přijetí programu opatření pro splnění požadavků článku 7 a dodatečně ještě zabezpečit kvalitu vody pro snížení stupně čištění vod požadovaný pro výrobu pitné vody.

Obecným požadavkem článku 7 je stanovení (v rámci navržené oblasti povodí) vodních útvarů, které slouží nebo budou v budoucnu sloužit k odběrům vody pro lidskou spotřebu. Tento požadavek se týká jak podzemních, tak povrchových vod, z nichž se odebírá více než 10 m³/den, a proto se budou vztahovat na veřejné vodní zdroje a některé soukromé vodní zdroje. Článek 7 požaduje také provádění monitoringu u takových vodních zdrojů, kde denní odběr překročí 100 m³.

Článek 7 rovněž požaduje, aby veškeré vody určené pro lidskou spotřebu, splnily cíle článku 4 pro povrchové a podzemní vody. Kromě toho, povrchové vody musí splnit dodatečné normy kvality předepsané v článku 16. Členské státy mají zajistit, že v rámci používaných způsobů čištění, splní vyrobená pitná voda požadavky Směrnice o kvalitě vody určené pro lidskou spotřebu (80/778/EHS) ve znění směrnice 98/83/ES.

Za účelem snížit požadovaný stupeň úpravy vody obsahují závěrečná ustanovení článku 7 požadavek zajistit nezbytnou ochranu vymezených vodních útvarů s cílem zamezit zhoršení kvality vody v nich. Článek 11 požaduje, aby opatření, která budou přijata na ochranu každé oblasti povodí, byla v programu jasně specifikována.

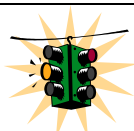
Základní opatření musejí rovněž řešit regulaci významných odběrů sladkých povrchových a podzemních vod, vzdouvání sladkých povrchových vod, umělé infiltrace a doplňování útvarů podzemních vod. Pokud jde o množství vody, mají být stanoveny všeobecné zásady pro

regulaci odběrů a vzdouvání vody, aby byla zajištěna trvalá environmentální udržitelnost dotčených vodních systémů.

Závazek Rámcové směrnice pokud jde o odběry sladkovodních zdrojů a podzemních vod se dělí na čtyři části:

- musí existovat kontroly a regulace odběrů sladkých povrchových a podzemních vod;
- je nutno zachovat registr odběrů (avšak ne pokud jde o vzdouvání);
- pro odběry je nutné předchozí povolení;
- regulace musí být periodicky přezkoumávána a podle potřeby aktualizována.

Základním princip přístupu Rámcové směrnice k regulaci odběrů je založen na „rizicích“. Následkem toho neumožňuje Rámcová směrnice v případě odběrů žádné obecně použitelné výjimky z regulace, ani na základě účelu, umístění, zdroje nebo velikosti odběru. Na základě principu založeného na „riziku“ a podle článku 11, odstavce 3, písmena e) je spíše možné použít výjimku a neregulovat odběry, které nemají žádný významný vliv na stav vod.

Upozornění: Programy opatření mohou být rozděleny do etap, aby se náklady na jejich realizaci rozložily v čase.

Směrnice obsahuje celou řadu ustanovení umožňujících provést derogace pokud jde o environmentální cíle, pro něž existují skutečné ekonomické a technické důvody. To pomůže členským státům dosáhnout rovnováhy mezi environmentálními, ekonomickými a sociálními cíli. Oprávněnost použití derogace musí být ve všech případech vysvětlena v plánu povodí.

5.7 Šestá složka: Sestavení plánů povodí

Plán povodí musí být sestaven pro každou oblast povodí. Je milníkem procesu plánování v povodí (analýzování a monitorování, stanovování cílů a zvažování opatření na udržení nebo zlepšení stavu vod), který shrnuje příslušné informace pro plánování v dané oblasti povodí.

Výsledkem celého procesu plánování rozhodně není plán povodí: proces plánování pokračuje i po vypracování tohoto plánu. Po publikaci plánu povodí vstupuje proces plánování do konkrétní fáze, ve které dochází k naplňování tohoto plánu a k plnění programu opatření. V této fázi je úlohou procesu plánování usměrňovat realizaci jednotlivých opatření tak, aby byly dosaženy příslušné cíle. Kromě toho bude první verze plánu povodí pokračovat v dalších cyklech řízení ve formě jeho aktualizované verze.

Na jedné straně představuje tato první generace plánů povodí přechod mezi počáteční analýzou a implementací, tj. plány budou přijaty po zjištění současného stavu (jak pokud jde o stav životního prostředí, tak pokud jde o vlivy na něj působící), po zjištění, čeho chtějí členské státy dosáhnout (jaké by měly být cíle pro konkrétní vodní útvary) a poté, co bude rozhodnuto jakým způsobem daných cílů členské státy dosáhnou (souhrn programů opatření).

Plány nejsou základním mechanismem pro implementaci opatření na dosažení environmentálních závazků stanovených Rámcovou směrnicí. Tato opatření budou

stanovena v programu opatření, který je nutno vypracovat podle článku 11, a který bude přijat pro každou oblast povodí. Programy opatření budou potom shrnuty v příslušném plánu povodí. Úloha plánů povodí je však mnohem širší, než toto jednoduché vysvětlení. Budou například základním prostředkem pro konzultování vodohospodářských plánů s veřejností a zainteresovanými stranami v rámci oblasti povodí.

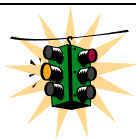
Plány budou rovněž hlavním mechanismem pro podávání zpráv Komisi a veřejnosti. Plán bude podávat přehled o tom, jak budou plněny cíle stanovené pro povodí (ekologický stav, kvantitativní stav a cíle pro chráněná území) v rámci stanovených časových harmonogramů.

Plán bude obsahovat přehled výsledků analýz; charakteristiky povodí; přezkoumání dopadů lidské činnosti na stav vod v povodí; odhad vlivu stávajících opatření a zbývající „nedostatky (mezery)“ v plnění těchto cílů; a další požadavky.

Plány musí obsahovat informace podrobně specifikované v Příloze VII Rámcové směrnice. Jsou rozděleny do 12 částí, jejichž přehled uvádíme níže.

Obsah plánů povodí:

- Všeobecný popis charakteristik oblasti povodí, včetně mapy umístění a hranic povrchových a podzemních vodních útvarů a mapu ukazující různé typy útvarů povrchových vod v rámci povodí.
- Přehled významných vlivů a dopadů lidské činnosti na stav povrchových a podzemních vod, včetně odhadu bodových zdrojů znečištění, difúzních zdrojů znečištění (včetně přehledu využití území) a vlivů na kvantitativní stav vod včetně odběrů, a analýzy jiných dopadů lidských činností na stav vod.
- Mapa chráněných území.
- Mapa monitorovacích sítí.
- Mapové znázornění výsledků monitorovacích programů ukazující ekologický a chemický stav povrchových vod, chemický a kvantitativní stav podzemních vod a stav chráněných území.
- Seznam environmentálních cílů přijatých pro povrchové vody, podzemní vody a chráněná území, včetně uvedení případů, kde byly použity derogace.
- Souhrn výsledků ekonomické analýzy užívání vod.
- Souhrn programu nebo programů opatření.
- Registr jakýchkoli dalších podrobnějších programů a plánů a shrnutí jejich obsahu.
- Souhrn uskutečněných opatření pro informování veřejnosti a konzultace, jejich výsledky následné změny plánu.
- Seznam kompetentních úřadů.
- Kontaktní místa a postupy pro získání základní dokumentace a informací, včetně aktuálních dat z monitoringu.

Upozornění: Plán povodí shrnuje výsledky procesu plánování.

Plán povodí je dokumentem strategického plánování a praktickým průvodcem programů opatření který bude vytvářet základ pro integrované, technicky, ekologicky a ekonomicky správné a trvale udržitelné vodní hospodářství v dané oblasti povodí po dobu šesti let. Bude vytvářen ve spolupráci s veřejností.

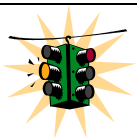
Na závěr lze říci, že plán povodí má několik funkcí, především je však jeho smyslem zaznamenat současný stav vodních útvarů v oblasti povodí a stanovit v hrubých rysech, jaká opatření jsou pro splnění cílů plánována.

Plán povodí plní tyto funkce:

- slouží jako základní seznam a dokumentační mechanismus pro informace shromážděné v souladu s Rámcovou směrnicí, mj. například:
 - environmentálních cílů pro povrchové a podzemní vody,
 - informací o kvalitě a množství vod a
 - informací o hlavních dopadech lidské činnosti na stav útvarů povrchové a podzemní vody,
- koordinuje programy opatření a další významné programy týkající se oblasti povodí a
- slouží jako hlavní mechanismus pro poskytování zpráv úřadů oblasti povodí Komisi.

Plán povodí, který musí být publikován do 22. prosince 2009, bude obsahovat konečný přehled kvalitativních a kvantitativních cílů, jichž bude třeba dosáhnout do roku 2015. Vzhledem k tomu, že základním cílem je dosažení dobrého stavu vod, bude muset plán povodí zdůvodnit veškeré případné odchylky od tohoto cíle, zejména na základě provedené ekonomické analýzy. U odchylek bude třeba nejprve zvážit možnost odložení konečného termínu, teprve poté možnost změny cíle. Plán povodí bude také definovat opatření a prioritní činnosti (resp. opatření podle terminologie použité v Rámcové směrnici), které budou prováděny k dosažení stanovených cílů.

Co se týče přípravy plánu povodí, stanovuje Rámcová směrnice povinné konzultace s veřejností celkem třikrát: poprvé před koncem roku 2006 ohledně plánovaného programu prací, podruhé před koncem roku 2007 ohledně významných otázek a potřeb před koncem roku 2008 ohledně návrhu plánu povodí.

Upozornění: *Směrnice požaduje zahrnout do plánů povodí pouze souhrn programů opatření.*

Podle článku 13 odst. 1 až 3 Rámcové směrnice musí být plán povodí vypracován pro každou oblast povodí. V Příloze VII jsou uvedeny náležitosti plánu povodí. Podle článku 13, odstavce 5 Rámcové směrnice může být plán povodí doplněn zpracováním podrobnějších programů a plánů pro dílčí povodí, sektory, problémy nebo typy vod.

Úrovně plánování

Členské státy musí stanovit způsob, jakým lze plánování v povodí na všech úrovních efektivně koordinovat (úroveň dílčího povodí, povodí, oblasti povodí a mezinárodní oblasti povodí), aby se zajistilo, že plány budou

- promyšlené a shodné na všech úrovních a
- kompatibilní mezi jednotlivými úrovněmi.

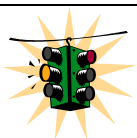
Přestože by plánování mělo být organizováno (a jeho výsledky oznamovány) na úrovni oblasti povodí, podrobnosti požadované pro rozhodování budou znamenat, že plánování bude nutno provádět na nižší prostorové úrovni. Pro rozhodování v procesu plánování může být například nezbytné shromažďovat a revidovat údaje na úrovni povodí/dílčího povodí. Údaje, informace a rozhodování by měly být schopny se slučovat či rozdělovat. To umožní jasné vytvoření zprávy o vlastnostech a plán povodí na úrovni oblasti povodí. Pomůže rovněž zajistit průhlednost. Uživatelé plánu povodí například – vláda, průmysl, veřejnost, atd. – si mohou přát prověřit a porovnat plány na stejné úrovni a také plány na různých úrovních.

Rámcová směrnice obsahuje definici „dílčího povodí“ (článek 2, odstavec 14). Jsou to různé části povodí. Rámcová směrnice nepožaduje vymezení takovýchto dílčích povodí a ani pro ně není nutno zpracovávat plány, ale v případě, že jsou pro účely Rámcové směrnice takové části povodí vymezeny a jsou pro ně vypracovány plány, pak je nutno jejich existenci uvést v registru (jak je požadováno v Příloze VII, odstavec 3), spolu se shrnutím jejich obsahu.

Proto je možné zpracovávat plány pro jednotlivá povodí, kde se oblast povodí skládá z více než jednoho povodí. Článek 13, odstavec 5 Rámcové směrnice si v tomto bodě není vůbec jistý, ale bylo by nemožné připravit plán oblasti povodí, který by se týkal více než jednoho povodí, aniž by byl plán oblastí povodí založen na povodích.

Co ale znamená sestavení plánu povodí v praxi? Ve skutečnosti existuje několik možností a výběr z nich bude do značné míry záviset na velikosti a charakteristických vlastnostech povodí, počtu politických jednotek (států, provincií, regionů apod.) a způsobu organizace koordinace a zapojení veřejnosti v oblasti povodí. U velkých oblastí povodí, ale pravděpodobně i u středně velkých oblastí povodí s decentralizovanou správou a politickou strukturou bude nutné rozdělení oblasti povodí do dílčích oblastí, které bude možné spravovat.

Pokud jde o další nástroje plánování je příliš brzy na říci, jaké dodatečné plány by byly potřeba. Mohou mít však cennou roli při přípravě celkového plánu, včetně procesů konzultací. Na druhé straně se může stát, že budou představovat nevídanou administrativní zátěž.

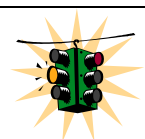
Upozornění: Jeden plán povodí pro mezinárodní oblastí povodí
Rámcová směrnice vyžaduje, aby členské státy zajistili koordinaci s cílem vypracovat jeden mezinárodní plán povodí s podporou stávajících struktur vycházející z mezinárodních dohod.

Rámcová směrnice zřetelně nevyžaduje pro vytvoření plánů povodí použít žádný konkrétní proces. Povaha procesu plánování v povodí je ponechána na rozhodnutí členských a kandidátských zemí. Dává jim to možnost použít takový druh plánování, který bude pro fyzické a sociální podmínky v dané oblasti povodí vhodný, pokud výsledek celého procesu bude v souladu s cíli Směrnice (dosáhnout dobrého stavu vod).

5.8 Sedmá a osmá složka: Implementace a hodnocení programů opatření

Implementaci programů opatření je nutno spojit s neustálým procesem hodnocení. Toto hodnocení můžeme velice často vidět na posledním místě – více či méně dodatečně – v procesu plánování. Hodnocení je však obvykle prováděno po skončení procesu plánování

za účelem získat zpětně informace o tom, co bylo vlastně naplánováno či co se dokonce provádí. To znamená, že hodnocení nebylo používáno coby nástroj neustálého rozvoje a provádění výběru, nebo jinými slovy, jako obyčejná součást procesu plánování.

Upozornění:

Po skončení implementace programu opatření bude hodnocení první fáze plánování (která bude od 2012 do 2015) hlavním prvkem pro přípravu druhé fáze.

Proces plánování podle Rámcové směrnice je přirozeně se opakujícím a nabízí různé kroky a rozhodnutí, která je nutno posoudit: např. stanovení vodních útvarů, jejich rozdělení podle typů, analýza dopadů na stav vod, stanovení environmentálních cílů, atd.

5.9 Devátá složka: Informování a konzultace s veřejností, aktivní zapojení zainteresovaných skupin

Zapojení veřejnosti není pouze dalším krokem v celém procesu. Nejlepší postupy při implementaci Rámcové směrnice mohou být dosaženy pouze tehdy, pokud se v každé složce počítá s účastí veřejnosti. Podrobnější pokyn týkající se zapojení veřejnosti byl vypracován pod názvem „Pracovní balík 3“ stejnou skupinou, která vypracovala tento pokyn o procesu plánování.

Pokyn týkající se zapojení veřejnosti:

- Vysvětluje, proč by měly být zainteresované skupiny zapojeny do procesu plánování v povodí, co mohou oni a široká veřejnost očekávat: vyjádřit názory a znepokojení pokud jde o budoucí rozhodnutí a zajistit, že příslušná místní znalostní základna nalezne svou cestu ke správné rovněž rozhodování,
- Vymezuje praktické možnosti a přístupy pro zapojení na různých úrovních a v různých fázích plánování,
- Vyjasňuje, že toto je nový proces a nová forma partnerství, která vyžaduje trpělivost a vzájemnou důvěru.

Konzultace s veřejností a její zapojení jsou pro úspěšné plánování nezbytné a proto musí být v této kapitole zdůrazněny. Potenciální přínosy většího zapojení zainteresovaných skupin lze shrnout následovně:

- Je pravděpodobné, že plány povodí budou úspěšnější pokud bude dosaženo jakéhosi „osvojení“ uvedených cílů a bude podpořeno „vlastnictví“, přijatelnost a spolupráce mezi příslušnými zainteresovanými skupinami.
- Je pravděpodobné, že rozhodování bude účinnější, pokud dojde k včasnému zjištění, a kde to bude možné, i k vyřešení sporů.
- Je pravděpodobné, že řešení budou udržitelnější a spravedlivější, pokud budou k dispozici vstupní informace v podobě celé řady názorů a výhledů.
- Z dlouhodobějšího hlediska je pravděpodobné, že budou posíleny vztahy mezi kompetentními úřady a zainteresovanými skupinami.

Pro dosažení nejlepších postupů v procesu plánování, je nutno přisoudit vysokou prioritu vytvoření účinných mechanismů pro zapojení veřejnosti (konzultace a aktivní zapojení) do plánování a rozhodování, a to již od samého začátku integrované péče a ochrany povodí.

Zajištění skutečných příležitostí pro zapojení znamená mnohem více, než jenom distribuce informací nebo provedení konzultací, a je nutno jej opatrně přizpůsobit příslušnému měřítku, cílovým skupinám a problémům. Iniciativy v této oblasti je nutno pozorně řídit, aby byla zajištěna jejich průhlednost a dostupnost, respektování veškerých možností a pochopení očekávání všech stran od samého začátku.

Koordinace a zapojení veřejnosti

Je nutné rozlišovat mezi administrativní koordinací a zapojením veřejnosti. Administrativní koordinace by měla být považována za řídicí proces a zapojení veřejnosti zase za nedílnou součást procesu plánování.

Účinné plánování v povodí bude vyžadovat, aby kompetentní úřad spolu s dalšími příslušnými úřady a organizacemi stanovil vhodné struktury řízení. Tyto vztahy pomohou zajistit kompetentnímu úřadu, spolu s organizacemi zodpovídajícími za další sektory ovlivňující stav vod (např. zemědělství a rozvoj užívání půdy), informace nutné pro provedení charakterizace a vstupní údaje pro plánování a vytvoření programu opatření. Administrativní koordinace by měla probíhat mezi kompetentním úřadem a příslušnými orgány na příslušné úrovni (dílčí povodí, povodí, oblast povodí a mezinárodní oblast povodí).

Oddíl 6: Obecný přehled a celkový postupový diagram procesu plánování

6.1 Úvod: Proč a jak se v procesu plánování používají postupové diagramy

Role postupových diagramů při definování procesu plánování pro implementaci Rámcové směrnice

Definování přesného procesu plánování s postupovými diagramy pro uplatnění Rámcové směrnice je nezbytné vzhledem k:

- složitosti Rámcové směrnice a její implementaci,
- nezbytnosti dodržovat závazné termíny a stanovovat další termíny, které budou v praxi nezbytné ke splnění závazných termínů,
- velkému počtu na sobě vzájemně závislých úkolů,
- naléhavosti prvních závazných termínů (2004),
- zapojení velkého počtu pracovních skupin, institucí a zainteresovaných osob,
- integraci na několika různých úrovních: pracovní skupiny na evropské a národní úrovni a na úrovni oblasti povodí,
- nezbytnosti zajistit stejný pohled a stejné chápání mezi všemi zainteresovanými osobami a institucemi a
- nezbytnosti průběžné kontroly, zda dodržujeme stanovené termíny, či nikoli.

Cíle postupových diagramů

Smyslem postupových diagramů popisujících proces plánování je:

- vymezit různé úkoly, dobu jejich trvání a vzájemné vazby mezi nimi,
- vymezit různé klíčové produkty a klíčové kroky,
- vymezit činnosti nebo dílčí úkoly, které jsou nezbytné k dodržení závazných termínů,
- určit organizační úroveň, na které by měly být tyto činnosti nebo dílčí úkoly prováděny,
- vytvořit plán pořadí těchto úkolů a fází, který bude v souladu s technickými omezeními i požadavky Rámcové směrnice, a
- vymezit kritickou cestu pro časové naplánování projektu a alokaci zdrojů.

Doporučení pro přípravu a použití postupových diagramů

Všeobecný postupový diagram, uvedený v Oddíle 6.4 níže, lze využít jako počáteční bod při vypracovávání podrobnějšího projektu řízení pro implementaci Rámcové směrnice v oblastech povodí nebo jejich částech. **Vřele doporučujeme** vytvořit takový projekt řízení a uvést do praxe kontrolu jeho implementace. Takový projekt může pomoci prověřit souvislosti mezi oblastmi povodí na národní úrovni a přizpůsobením procesu v případě, že existuje mezera mezi předpovídaným načasováním a skutečným stavem.

Na úrovni oblasti povodí bude třeba zpracovat podrobnější přehled úkolu na úrovni III zohledňující doporučení příslušných pokynů Společné implementační strategie. Každý úkol musí být přidělen odpovědné organizaci, nebo více organizacím, avšak se silnými koordinačními vazbami mezi nimi. Je nutno stanovit konečné termíny pro vytvoření očekávaných výsledků s ohledem na čas potřebný ke sloučení a koordinaci.

Příklad: Zhodnocení oblasti (článek 5 a 6) musí být podle konečného termínu stanoveného v Rámcové směrnici dokončeno do prosince 2004. Ve skutečnosti je nutno návrh hodnocení oblasti povodí dokončit několik měsíců před tímto termínem s ohledem na čas potřebný pro potenciální konzultace a schvalovací procedury.

Uvědomte si, že podle konečných termínů definovaných v Rámcové směrnici, jsou nezbytné informace o výsledcích dokončení některých úkolů požadovány spíše v pozdějších fázích procesu, mají být součástí zejména plánu povodí. Ve většině případů však má být samotný úkol realizován v dřívějších fázích procesu, protože jeho výsledky potřebujeme znát pro další kroky.

Příklad: První zpráva o výsledcích programů monitoringu má být vypracována jako součást plánu povodí až v roce 2009. Výsledky monitoringu na úrovni povodí však budou třeba pro vymezení vodních útvarů, u nichž hrozí, že nesplní cíle, které na druhou stranu musí být hotové před zpracováním programu opatření do konce roku 2004.

Uvědomte si, že implementace určitých úkolů bude v počáteční fázi vyžadovat rozhodnutí o přístupu, který budou všechny zapojené organizace používat. Připravit taková rozhodnutí bude vyžadovat čas a zdroje. Kromě toho budou tato rozhodnutí přijímána na jiné, než organizační úrovni. To bude činit problémy zejména pro mezinárodní oblasti povodí, kde bude nutné dosáhnout koordinace nebo dokonce harmonizace národních přístupů.

Uvědomte si, že přestože některé činnosti nemohou teoreticky začít dokud nebudou jiné dokončeny, bude nutné s těmito činnostmi začít co nejdříve a souběžně bude nutné plnit závazné konečné termíny. Následkem toho se budou tyto vzájemně propojené činnosti **neustále opakovat**.

Jinými slovy, v některých případech bude třeba tyto úkoly plánovat „současně“ a ne je realizovat jeden po druhém.

Příklady: Posouzení rizika nesplnění environmentálních cílů (definovaných v podobě dobrého stavu) a definice co to vlastně dobrý stav je: první posouzení rizika nesplnění těchto cílů (řádka 33 v postupovém diagramu) je nutno provést pomocí prozatímní klasifikace ještě před stanovením referenčních podmínek a hranic jednotlivých tříd klasifikačních schémat; pak mohou výsledky prvního posouzení vodních útvarů ovlivnit vylepšení klasifikačního programu.

Opakující se zpracovávání plánů řízení a programů opatření: plán řízení by měl stanovit pravidla a priority programu opatření; opatření budou podrobně popsána v samotných programech opatření, které budou zpracovány souběžně s přípravou plánu řízení.

Postupové diagramy mohou být rovněž použity jako výchozí bod pro vypracování národních zvláštních směrnic pro oblasti povodí, za účelem implementace úkolů. Pro každý z uvedených úkolů by tyto směrnice měly obsahovat:

- odkaz na příslušné ustanovení Rámcové směrnice a národní legislativy;
- popis přístupu zvoleného na národní úrovni nebo na úrovni oblasti povodí pro řešení úkolu včetně doporučení týkajících se metod a nástrojů, které budou použity, a odkaz na pokyny v rámci Společné implementační strategie;
- seznam a popis materiálů a údajů, které jsou již k dispozici a přístupné (například soubory údajů GIS, mapy, údaje z monitoringu) a informace o tom, jak přístup k materiálům a údajům získat;
- popis konkrétních činností, které budou provedeny příslušnou organizací;
- požadavky na dokumentaci a prezentaci výsledků (text, tabulky, mapy, formáty dat).

Takové pokyny by měly všem zapojeným činitelům poskytnout informace potřebné k pochopení celkového organizačního uspořádání (kdo je zodpovědný za co?) a jejich konkrétní role v celém procesu.

Výhody vytvořením těchto pokynů nebo směrnic jsou mimo jiné následující:

- Je pro ně potřeba provést soupis toho, co je již k dispozici.
- Pomáhají zpřístupnit informace, které jsou k dispozici, všem zainteresovaným činitelům.
- Pomáhají zajistit spojitost.
- Pomáhají rozdělit kompetence a předejít provádění prací dvakrát či paralelně.

Zajistit celkový soulad mezi úkoly a různými úrovněmi

Je naprosto nezbytné zajistit celkový soulad procesu plánování nad rámec samotného cíle konkrétních úkolů. Bude třeba určit správné pořadí úkolů, aby bylo možné vypracovat konečné produkty. Je také zcela nezbytné zajistit soulad časových harmonogramů na úrovni oblasti povodí, na národní a na mezinárodní úrovni.

Nastolit opakující se proces

Teoreticky nelze některé činnosti provádět, aniž by byly dokončeny jiné. Pro splnění závazných termínů však bude nutné zahájit tyto činnosti co nejdříve. Jinými slovy, v některých případech bude třeba tyto dílčí úkoly plánovat „současně“ a ne je realizovat jeden po druhém.

Příklady:

- Zhodnocení rizika nesplnění environmentálních cílů (definovaných v podobě dobrého stavu) a definice toho, co vlastně dobrý stav znamená.
- Je nutné zhodnotit riziko nesplnění cílů tím, že navrhne mřížky (sítě) dobrého stavu vod; podle výsledků prvního hodnocení vodních útvarů, u nichž toto riziko hrozí, pak bude možné tyto sítě upřesnit.
- Opakované vytváření plánů řízení a programů opatření.
- Plán řízení by měl stanovit zásady a priority programu opatření. Opatření budou podrobně popsána v samotných programech opatření.

Zajištění následnosti a koordinace

Postupové diagramy musejí být dodržovány a stále aktualizovány během celého procesu. Je rovněž třeba zajistit koordinaci mezi:

- národními oblastmi povodí
- národními a mezinárodními oblastmi povodí a
- národními částmi mezinárodních oblastí povodí.

Ve zvláštním případě mezinárodních oblastí povodí: Co se týče harmonogramů a posloupnosti jednotlivých úkolů, musí být zajištěna konkrétní koordinace mezi národními částmi mezinárodního povodí, která bude počítat s časem nezbytným k výměně informací a konzultacím mezi kompetentními úřady národních částí mezinárodní oblasti povodí.

6.2 Právně závazný časový harmonogram Rámcové směrnice vodní politiky

Jak již bylo vysvětleno výše, jedním z hlavních důvodů proč definovat přesný proces plánování pomocí postupových diagramů je pro implementaci Rámcové směrnice nutnost předpovídat závazné termíny a stanovit takové dílčí termíny, které jsou ve skutečnosti nezbytné pro splnění těchto závazných. Odchylení se od časového harmonogramu není v principu možné a tyto konečné termíny nelze posunout ani odložit, kromě derogací uvedených v článku 4.

Protože Rámcová směrnice I její implementace jsou velice složité, domnívali jsme se, že je nutné zahrnout do tohoto pokynu snadno pochopitelné a vyčerpávající jmenovité uvedení veškerých termínů a dat uvedených v Rámcové směrnici.

To je provedeno schématickým a grafickým způsobem následovně:

- V první řadě se jedná o vyčerpávající postupový diagram pro členské státy, který obsahuje veškeré termíny a data týkající se členských států a uvedená v Rámcové směrnici. Postupový diagram obsahuje odkazy na konkrétní články Směrnice, v nichž je daný údaj uveden. Jasně jsou uvedeny rovněž data pokud jde o reporting.
- Jako druhý je uveden kompletní postupový diagram pro Evropskou komisi, který obsahuje veškeré termíny a data týkající se závazků Evropské komise a uvedená v Rámcové směrnici.

Konečné termíny právně závazné pro členské státy

Action/ Member States	Article	2002	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
The laws, regulations and administrative provisions necessary into force	24.1																										
Identification of competent authority by MS	3.7																										
MS provide EC with a list of competent authorities and of competent authorities of all international bodies in which they participate (updates of this list should be reported to EC within 3 months)	3.8, 24.1				*																						
Analyses and reviews mentioned in Art 5.1: - Establishment of characteristics of the River Basin District, - Review of the environmental impact of human activity, - Economic Analysis of water use	5.1																										
Establishment of register of Protected Areas	6.1																										
Submission of summary reports of analyses according to Art.5 (RBD characteristics, human activity, economics) undertaken for the purposes of the first RBMP	15.2				*																						
In absence of EC agreement MS shall establish appropriate criteria for strategies to prevent and control groundwater pollution	17.4																										
The EC and MS shall complete the intercalibration exercise.	Annex V 1.4.1 (viii)																										
Programmes for monitoring of surface water status, groundwater status and protected areas shall be operational. Unless otherwise specified in the legislation concerned.	8.2																										
For Public information and consultation about the RBMP, MS make available for comments a timetable and work programme for the production of the RBMP (three years before the beginning of the period to which the plan refers. MS shall allow at least six months to comment on those documents)	14.1a																										
Review of the designation of HMWB	4.3																										
In absence of EC agreement: MS establish environmental quality standards for priority substances and controls on the principal sources.	16.8																										
Submission of summary reports of monitoring programmes according to Art.8 (surface water status, groundwater status and protected areas) undertaken for the purposes of the first RBMP	15.2							*																			
For Public information and consultation about the RBMP, MS make available for comments an overview of significant water management issues (two years before the beginning of the period to which the plan refers. MS shall allow at least six months to comment on those documents)	14.1b																										
For Public information and consultation about the RBMP, MS make available for comments a draft copy of RBMP (one year before the beginning of the period to which the plan refers. MS shall allow at least six months to comment on those documents)	14.1c																										
Establishment of programme of measures for River Basin District	11.7																										
Publication of River Basin Management Plans (detailed information in annex VII of the WFD)	13.6																										
In absence of EC agreement: For substances subsequently included on the PS-list, MS take such action (establishment of environmental quality standards for priority substances and controls on the principal sources)	16.8																										
Sending of copies of RBMP to EC and other MS concerned	15.1										*																
MS shall ensure that: - water pricing policies provide adequate incentives for users to use water resources efficiently - adequate contribution of the different water uses to the recovery of the costs of water services	9.1										*																

LEGENDA

Konečný termín v Rámcové směrnici

Hlášení Evropské komisi a datum

22.06.2006

Překlad tabulky:

- Členské státy uvedou v platnost nezbytné zákony, prováděcí předpisy a správní předpisy (článek 24.1)
- Členské státy označí kompetentní úřady (článek 3.7)
- Členské státy předají EK seznam kompetentních úřadů a kompetentních úřadů všech mezinárodních orgánů, kterých jsou členy (každé tři měsíce je třeba předávat aktualizované seznamy) (článek 3.8 a 24.1)
- Analýzy a vyhodnocení uvedené v článku 5.1:
 - o zpracování charakteristiky oblasti povodí,
 - o zhodnocení environmentálních dopadů lidské činnosti,
 - o ekonomická analýza užívání vody (článek 5.1)
- Vytvoření registru chráněných území (článek 6.1)
- Předložení souhrnných zpráv o analýzách uvedených v článku 5 (charakteristika oblasti povodí, dopady lidské činnosti a ekonomická analýza užívání vody) zpracované pro potřeby prvního plánu povodí (článek 15.2)
- Nedohodne-li se Komise, vypracují členské státy vhodná kritéria pro strategie předcházení a omezování znečištění podzemních vod (článek 17.4).
- Komise a členské státy dokončí mezikalibrační porovnání. (Příloha V odst. 1.4.1 bod viii)
- Zavedení programů monitoringu stavu povrchových a podzemních vod a chráněných území do praxe, pokud příslušné právní předpisy nestanoví jinak (článek 8.2.)
- Pro účely informování a konzultací s veřejností zveřejní členské státy a zpřístupní k připomínkám časový plán a program prací pro zpracování plánu povodí (tři roky před začátkem období, kterého se plán bude týkat; členské státy poskytnou na připomínky k těmto dokumentům nejméně šest měsíců) (článek 14.1 odst. a).
- Přezkoumání vymezení HMWB (článek 4.3)
- Nedohodne-li se Komise, členské státy stanoví standardy environmentální kvality pro prioritní látky a omezení hlavních zdrojů vypouštění těchto látek (článek 16.8)
- Členské státy předloží souhrnné zprávy o programech monitoringu navržených podle článku 8 (stav povrchových a podzemních vod a chráněných území) zpracovaných pro potřeby prvního plánu povodí (článek 15.2).
- Pro účely informování a konzultací s veřejností ohledně plánu povodí členské státy zpřístupní k připomínkám přehled významných problémů hospodaření s vodou (dva roky před začátkem období, kterého se plán bude týkat; členské státy poskytnou na připomínky k těmto dokumentům nejméně šest měsíců) (článek 14.1 odst. b).
- Pro účely informování a konzultací s veřejností ohledně plánu povodí členské státy zpřístupní k připomínkám kopie návrhu plánu povodí (jeden rok před začátkem období, kterého se plán bude týkat; členské státy poskytnou na připomínky k těmto dokumentům nejméně šest měsíců) (článek 14.1 odst. c).
- Vytvoření programů opatření pro oblast povodí (článek 11.7)
- Zveřejnění plánu povodí (podrobnosti jsou uvedeny v Příloze VII k Rámcové směrnici) (článek 13.6)
- Pro látky začleněné do seznamu PL stanoví členské státy v případě absence úmluvy na úrovni Společenství standardy environmentální kvality pro tyto látky a omezení hlavních zdrojů vypouštění těchto látek (článek 16.8).
- Členské státy zašlou kopie plánů povodí Komisi a všem dalším dotčeným členským státům (článek 15.1).
- Členské státy zajistí:
 - o že cenová politika ve vztahu k vodě vytvoří uživatelům dostatečné podněty k tomu, aby využívali vodní zdroje efektivně,
 - o adekvátní výnosy z různých typů užívání vody k úhradě nákladů za vodohospodářské služby (článek 9.1).

Konečné termíny právně závazné pro členské státy (2)

Action/ Member States	Article	2002	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
Establishment and/or implementation of emission controls (BAT, BEP) and limit values for the combined approach for point and diffuse sources	10.2																										
Programme of measures for RBD shall be made operational	11.7																										
Submission of interim report describing progress in implementation of the planned programme of measures under Art.13	15.3											*															
Review and update of analyses and reviews mentioned in Art 5.1:																											
- Establishment of characteristics of the River Basin District	5.2											*															
- Review of the environmental impact of human activity																											
- Economic Analysis of water use																											
Environmental objectives to be achieved;																											
good surface water status	4.1																										
good ecological potential and good surface water chemical status for heavily modified waters (HMWB and AWB)																											
good groundwater status																											
compliance with any standards and objectives for Protected Areas (Less stringent environmental objectives under certain conditions)																											
Review and update of programme of measures for RBD	11.8																										
Review and update of the RBMP	13.7													*													
Revised measures established under an updated programme of measures shall be made operational.	11.8																										
Submission of interim report describing progress in implementation of the planned programme of measures under Art.13	15.3																	*									
Review and update of analyses and reviews mentioned in Art 5.1:																											
- Establishment of characteristics of the River Basin District	5.2																	*									
- Review of the environmental impact of human activity																											
- Economic Analysis of water use																											
Cessation or phasing out of priority hazardous substances	16.6																										
Environmental objectives to be achieved; (first extended deadline)																											
good surface water status	4.1																										
good ecological potential and good surface water chemical status for heavily modified waters (HMWB/AWB)																											
good groundwater status																											
Review and update of programme of measures for RBD.	11.8																										
Review and update of the RBMP	13.7																			*							
Revised measures established under an updated programme of measures shall be made operational.	11.8																										
Review and update of analyses and reviews mentioned in Art 5.1:																											
- Establishment of characteristics of the River Basin District	16.6																								*		
- Review of the environmental impact of human activity																											
- Economic Analysis of water use																											
Environmental objectives to be achieved; (second extended deadline)																											
good surface water status	4.1																										
good ecological potential and good surface water chemical status for heavily modified waters (HMWB/AWB)																											
good groundwater status																											*

Poznámka: Pokud jde o prioritní látky má Komise podle článku 16, odstavec 6 předložit návrhy na kontrolu jejich omezování za účelem zastavení nebo postupného odstranění vypouštění, emisí a úniků těchto látek. Pokusně chce Komise tyto návrhy předložit na konci roku 2003, tak aby je mohl Evropský parlament a Rada přijmout v roce 2004 nebo 2005, což pak bude počátečním datem jejich praktické účinnosti. Směrnice stanoví, že od tohoto data nesmí časový harmonogram přesáhnout dobu trvání 20 let.

Překlad tabulky:

- Zavedení a/nebo realizace regulování emisí na základě nejlepších dostupných technologií nebo nejlepších environmentálních postupů a emisních limitů v rámci sdruženého přístupu k bodovým a difúzním zdrojům znečištění (*článek 10.2*).
- Zavedení programů opatření pro oblasti povodí (*článek 11.7*)
- Předložení dílčí zprávy popisující pokrok dosažený při realizaci plánovaného programu opatření podle článku 13 (*článek 15.3*)
- Přezkoumání a aktualizace analýz a zpráv uvedených v článku 5.1:
 - o analýzy charakteristik oblastí povodí,
 - o zhodnocení environmentálních dopadů lidské činnosti
 - o ekonomické analýzy užívání vod (*článek 5.2*)
- Environmentální cíle, které je třeba splnit:
 - o dobrý stav povrchových vod,
 - o dobrý ekologický potenciál a dobrý chemický stav povrchových vod u silně ovlivněných vodních útvarů,
 - o dobrý stav podzemních vod
 - o soulad s případnými standardy a cíli pro chráněná území (*méně přísné ekologické cíle za určitých podmínek*) (*článek 4.1*)
- Přezkoumání a revize programů opatření pro oblasti povodí (*článek 11.8*)
- Přezkoumání a revize plánů povodí (*článek 13.7*)
- Realizace revidovaných opatření na základě aktualizovaného programu opatření (*článek 11.8*)
- Předložení dílčí zprávy popisující pokrok dosažený při realizaci plánovaného programu opatření podle článku 13 (*článek 15.3*)
- Přezkoumání a revize analýz a hodnocení uvedených v článku 5.1:
 - o analýzy charakteristik oblastí povodí,
 - o zhodnocení environmentálních dopadů lidské činnosti
 - o ekonomické analýzy užívání vody (*článek 5.2*)
- Zastavení nebo postupné odstranění vypouštění prioritních nebezpečných látek (*článek 16.6*)
- Environmentální cíle, které mají být splněny (první prodloužený konečný termín):
 - o dobrý stav povrchových vod,
 - o dobrý ekologický potenciál a dobrý chemický stav povrchových vod u silně ovlivněných vodních útvarů,
 - o dobrý stav podzemních vod (*článek 4.1*)
- Přezkoumání a revize programů opatření pro oblast povodí (*článek 11.8*)
- Přezkoumání a revize plánu povodí (*článek 13.7*)
- Zavedení revidovaných opatření podle aktualizovaného plánu opatření (*článek 11.8*)
- Přezkoumání a revize analýz a hodnocení uvedených v článku 5.1:
 - o analýzy charakteristik oblastí povodí,
 - o zhodnocení environmentálních dopadů lidské činnosti,
 - o ekonomické analýzy užívání vody (*článek 16.6*)
- Environmentální cíle, které mají být splněny (druhý prodloužený konečný termín):
 - o dobrý stav povrchových vod,
 - o dobrý ekologický potenciál a dobrý chemický stav povrchových vod u silně ovlivněných vodních útvarů,
 - o dobrý stav podzemních vod (*článek 4.1*)

Konečné termíny právně závazné pro Evropskou komisi

Action/ European Commission	Article	2002	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
For issues which can not be dealt with at MS-level, the MS may report and make recommendations to the EC. The EC shall respond within 6 months.	12.2																										
Presentation of a proposal for strategies to prevent and control groundwater pollution.	17.1																										
Submission of proposals by the EC for emission controls for point sources and environmental quality standards.	16.8																										
Presentation to the Committee (Art. 21) of an indicative plan of measures having an impact on water legislation which it intends to propose in the near future. (once a year after 2002)	19.1																										
Preparation of a draft register of sites to form the intercalibration network which may be adapted in accordance with the procedures laid down in article 21.	Annex V 1.4.1 (vii)																										
Review of adopted list of priority substances	16.4																										
The final register of sites (for intercalibration) shall be established and published by the EC.	Annex V 1.4.1 (vii)																										
Completing the intercalibration exercise together with the MS.	Annex V 1.4.1 (viii)																										
Publication of the results of the intercalibration exercise and the values established for the MS monitoring system classifications.	Annex V 1.4.1 (ix)																										
Submission of proposals by the EC for emission controls for point sources and environmental quality standards.	16.8																										
Publication of a report on progress in implementation of analyses according to Art.5 based on summary reports of MS under Art. 15.2:	18.3																										
Repeal of certain existing directives	22.1																										
Review of adopted list of priority substances	16.4																										
Publication of a report on progress in implementation of monitoring programmes according to Art.8 based on summary reports of MS under Art. 15.2	18.3																										
Submission of proposals by the EC for emission controls for point sources and environmental quality standards. (if necessary)	16.8																										
Submission of an interim report describing progress in the implementation of the planned programme of measures.	15.3																										
Review of adopted list of priority substances	16.4																										
Publication of a report on the implementation of the WFD	18.1																										
Repeal of certain existing directives	22.2																										
Submission of proposals by the EC for emission controls for point sources and environmental quality standards. (if necessary)	16.8																										
Publication of an interim report describing progress in implementation on basis of the interim reports of MS mentioned in Art. 15.3	18.4																										
Review of adopted list of priority substances	16.4																										
Publication of a report on the implementation of the WFD	18.1																										
Review of Water Framework Directive, proposal of amendments	19.2																										
Review of adopted list of priority substances	16.4																										

LEGENDA

Konečný termín v Rámcové směrnici

Hlášení a datum

22.06.2006

Překlad tabulky:

- Zálležitosti, které nelze řešit na úrovni členského státu, může členský stát oznámit Komisi a doporučit, jak tyto zálležitosti řešit. Komise odpoví nejpozději do šesti měsíců. (*článek 12.2*)
- Přeložení návrhu strategie k zabránění a omezení znečištění podzemních vod (*článek 17.1*)
- Předložení návrhů k regulování emisí z bodových zdrojů a pro standardy environmentální kvality (*článek 16.8*)
- Komise (viz článek 21) předloží přehledný plán opatření majících dopad na legislativu v oblasti vody, která má v úmyslu navrhnout v blízké budoucnosti (*po roce 2002 jednou ročně*) (*článek 19.1*)
- Příprava návrhu registru míst, která mají tvořit mezikalibrační síť, která může být upravena v souladu s postupy stanovenými v článku 21 (*Příloha V odst. 1.4.1 bod vii*)
- Přezkoumání seznamu určených prioritních látek (*článek 16.4*)
- Založení konečného registru míst (tvořících mezikalibrační síť) a jeho publikování Komisí (*Příloha V odst. 1.4.1 bod vii*)
- Dokončení mezikalibračního porovnání ve spolupráci s členskými státy (*Příloha V odst. 1.4.1 bod viii*)
- Zveřejnění výsledků mezikalibračního porovnání a hodnot stanovených pro klasifikaci monitorovacích systémů členských států (*Příloha V odst. 1.4.1 bod ix*)
- Předložení návrhů k regulování emisí z bodových zdrojů a pro standardy environmentální kvality (*článek 16.8*)
- Uveřejnění zprávy o postupu provádění analýz podle článku 5 na základě souhrnných zpráv členských států podle článku 15.2 (*článek 18.3*)
- Zrušení některých směrnic (*článek 22.1*)
- Přezkoumání seznamu určených prioritních látek (*článek 16.4*)
- Uveřejnění zprávy o postupu zavádění monitorovacích programů podle článku 8 na základě souhrnných zpráv členských států podle článku 15.2 (*článek 18.3*)
- Předložení návrhů k regulování emisí z bodových zdrojů a pro standardy environmentální kvality, budou-li takové návrhy třeba (*článek 16.8*)
- Předložení dílčí zprávy popisující pokrok v zavádění plánovaných programů opatření (*článek 15.3*)
- Přezkoumání seznamu určených prioritních látek (*článek 16.4*)
- Uveřejnění zprávy o zavádění Rámcové směrnice vodní politiky (*článek 18.1*)
- Zrušení některých platných směrnic (*článek 22.2*)
- Předložení návrhů k regulování emisí z bodových zdrojů a pro standardy environmentální kvality, budou-li takové návrhy třeba (*článek 16.8*)
- Uveřejnění dílčí zprávy popisující pokrok v implementaci na základě dílčích zpráv členských států podle článku 15.3 (*článek 18.4*)
- Přezkoumání seznamu určených prioritních látek (*článek 16.4*)
- Uveřejnění zprávy o zavádění Rámcové směrnice vodní politiky (*článek 18.1*)
- Přezkoumání Rámcové směrnice vodní politiky, návrh potřebných dodatků (*článek 19.2*)
- Přezkoumání seznamů určených prioritních látek (*článek 16.4*)

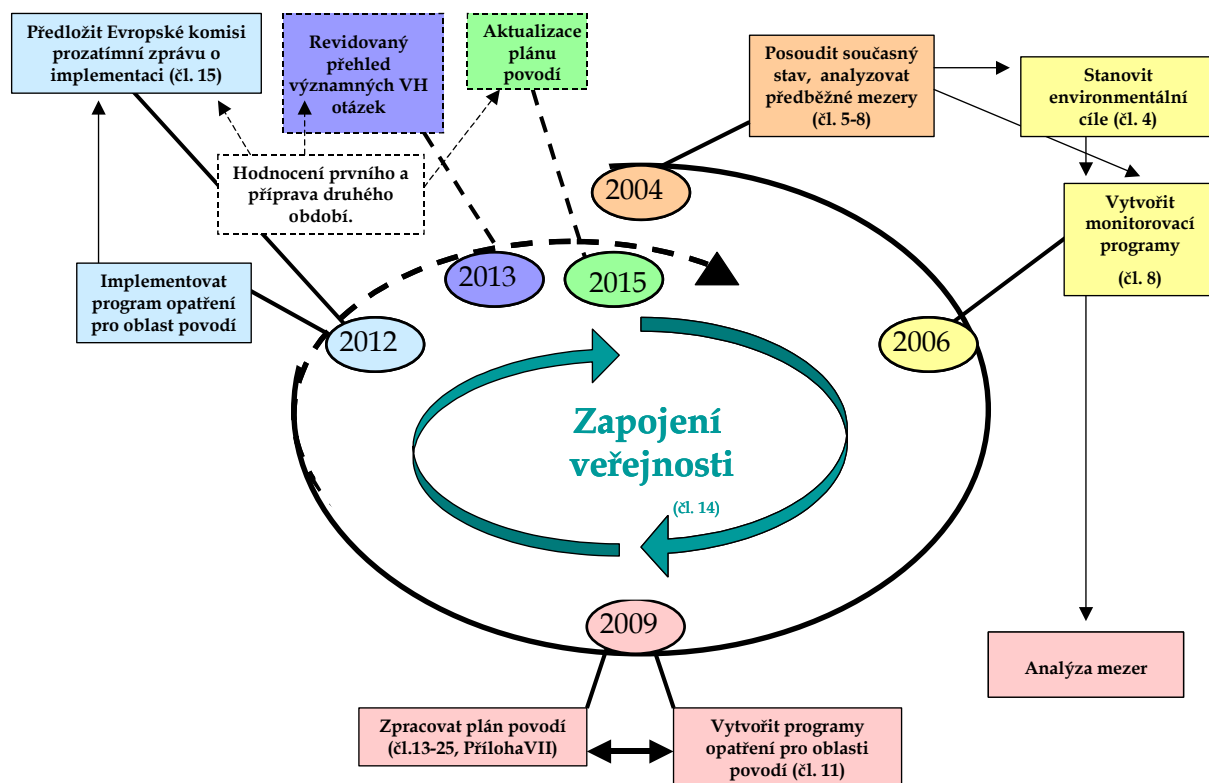
6.3 Cyklus plánování

Celkový postupový diagram procesu plánování uvedený v následujícím Oddíle 6.4 obsahuje první tzv. cyklus plánování, který by měl být podle Rámcové směrnice dokončen v roce 2015. Na základě toho se tyto postupové diagramy týkají pouze prvního období (2002 – 2015) a přípravy na druhé (2015 – 2027). Toto druhé období bude řízeno stejně jako první (stejně úkoly a stejný časový rozvrh). Je rovněž nutno poznamenat, že druhý cyklus plánování do roku 2027 je třeba postavit na základě zkušeností z prvního cyklu navrženého níže.

Pro zpracování postupového diagramu byly vzaty v úvahu následující složky procesu plánování:

- Výchozí předpoklady.
- Posouzení současného stavu a předběžná analýza mezer.
- Stanovení environmentálních cílů.
- Vypracování programů monitoringu.
- Analýza mezer.
- Stanovení programu opatření.
- Zpracování plánů povodí,
- Implementace programů opatření a příprava předběžné zprávy o implementaci.
- Vyhodnocení prvního a druhého období.
- Informování a konzultace s veřejností, aktivní zapojení zainteresovaných skupin.

Následující obrázek ukazuje sled a vzájemné vztahy mezi těmito činnostmi a hlavní konečné termíny a milníky prvního cyklu plánování.

Předešlý náčrtek představuje souhrnnou úroveň informací o procesu plánování: ukazuje 10 hlavních složek, které jsou od sebe vzájemně rozlišené a jsou zpracovány ve formě následujících postupových diagramů (oddíl 6.4).

Pro každou složku byly stanoveny hlavní „kroky“ nutné pro implementaci Rámcové směrnice a v rámci každého kroku je možné určit opět různé úlohy. Pokud začneme od této agregované úrovně informací bude možné nakonec určit tři úrovně podrobnosti – složky, kroky a úkoly.

Na úrovni, na které byly tyto postupné diagramy vypracovány, nebylo možné zacházet do příliš velkých podrobností. Oblasti povodí by si však měly vypracovat své vlastní postupové diagramy, které budou, co do podrobností, přizpůsobeny úrovni, na níž fungují.

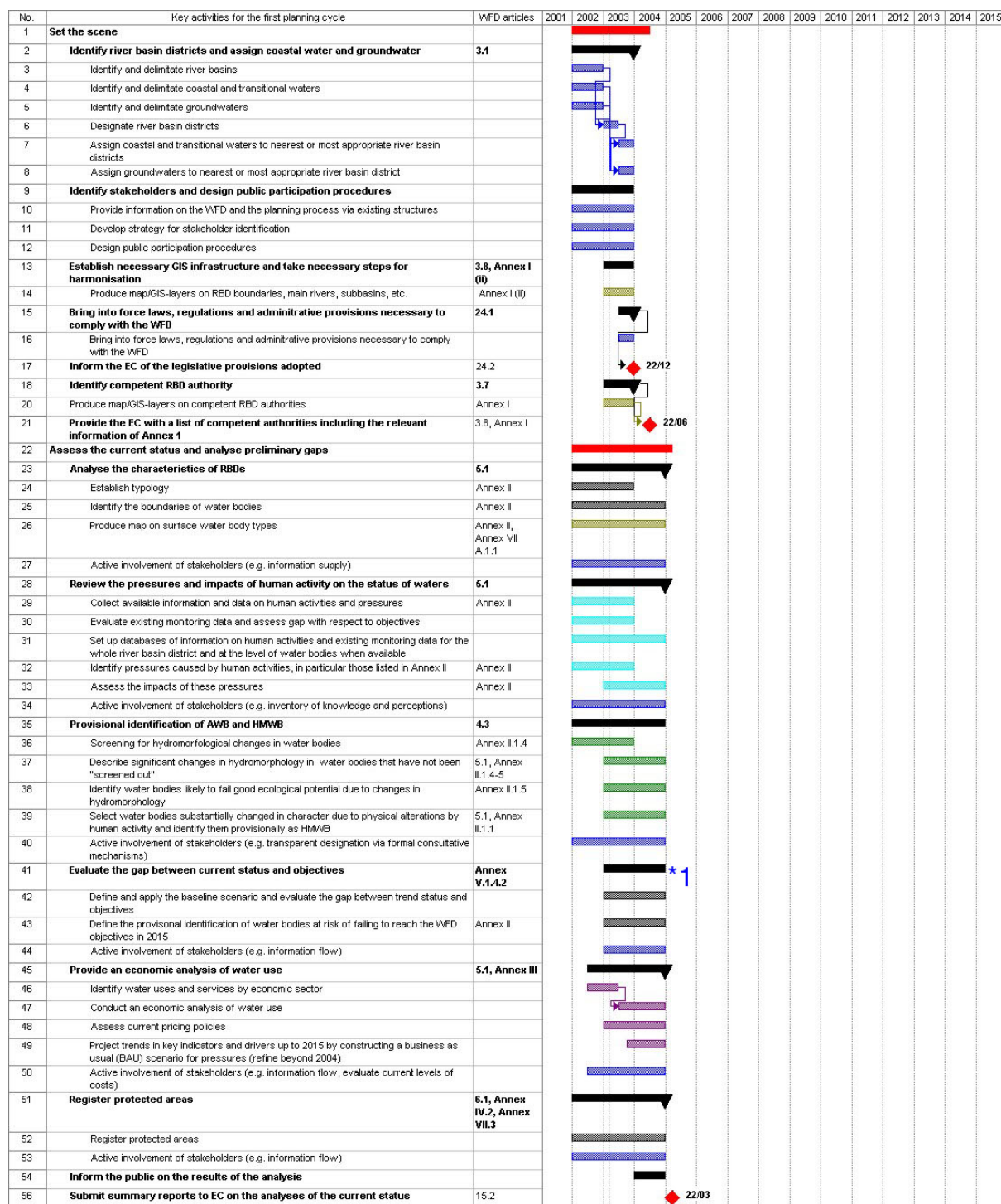
6.4 Celkový postupový diagram pro proces plánování

Následující postupový diagram pro proces plánování v rámci Rámcové směrnice vyjmenovává hlavní kroky pro implementaci této směrnice, naznačuje vzájemné souvislosti mezi úkoly, ukazuje milníky, konečné termíny a obsahuje doporučení pokud jde o celkové načasování pro dokončení úkolů. Tento diagram je rozdělen do tří různých úrovní. První úroveň odráží celkový cyklus plánování a jeho hlavní složky popsané v předchozím oddíle. Druhá úroveň představuje hlavní kroky pro implementaci a třetí úroveň naznačuje konkrétní úkoly, které budou provedeny v rámci příslušných kroků. Úkoly v třetí úrovni pochází z konkrétních pokynů Společné implementační strategie, ale nejsou zde uvedeny tak podrobně jako v těchto pokynech. Tyto konkrétní úkoly týkající se jiných pokynů jsou rozlišeny barevně, podle níže uvedené legendy.

V průběhu celého postupového diagramu se uvádí následující legenda:

LEGEND	LEGENDA
 Main components of the planning process	Hlavní složky procesu plánování
 Main implementation steps	Hlavní implementační kroky
 Implementation tasks	Implementační úkoly
 Deadline set up in the WFD	Konečné termíny stanovené v Rámcové směrnici
 22/06 Reporting milestone in the WFD and date	Termíny hlášení podle Rámcové směrnice a datum
 Public participation	Zapojení veřejnosti
Specific task taken from CIS-WG flowcharts:	
 BESTPRACT	Konkrétní úkoly pocházející z postupových diagramů pracovních skupin Společné implementační strategie: BESTPRACT
 HMWB	HMWB
 WATECO	WATECO
 REFCOND AND COAST	REFCOND A COAST
 IMPRESS	IMPRESS
 * 3 Bottleneck and number in text	Úzké místo a číslo v textu

Postupový diagram pro první cyklus plánování

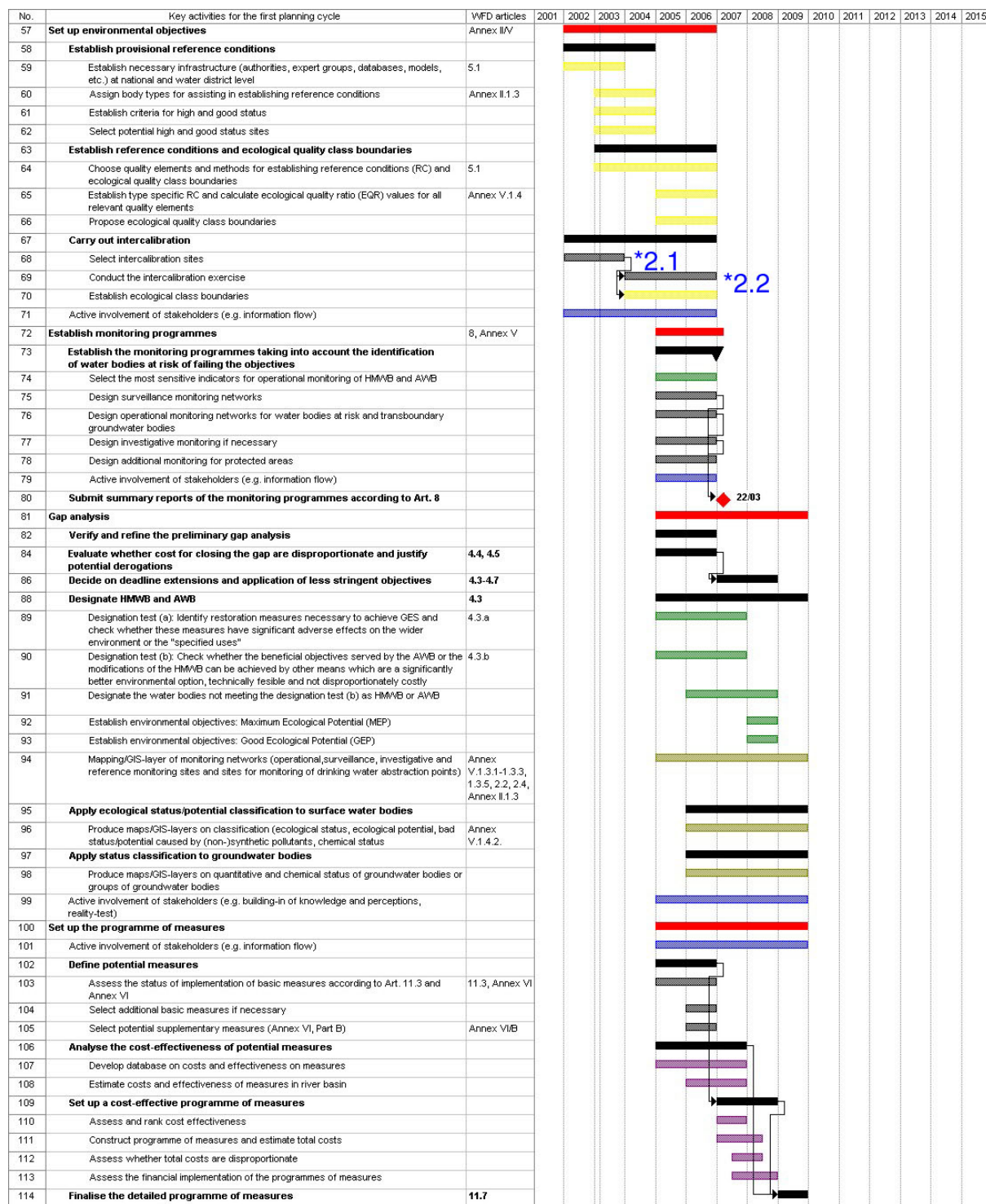

Překlad tabulky:

Č.	Hlavní činnosti pro první cyklus plánování	Články RS
1	Stanovení výchozích předpokladů	
2	Vymezení oblastí povodí a přiřazení pobřežních a podzemních vod	3.1
3	Stanovení a vymezení povodí	
4	Stanovení a vymezení pobřežních a brakických vod	
5	Stanovení a vymezení podzemních vod	
6	Určení oblastí povodí	
7	Přiřadit pobřežní a brakické vody k nejbližší či nejvhodnější oblasti povodí	
8	Přiřadit podzemní vody k nejbližší či nejvhodnější oblasti povodí	
9	Určit zainteresované skupiny a navrhnout postupy pro zapojení veřejnosti	
10	Poskytnout informace o RS a o procesu plánování pomocí stávajících struktur	
11	Vytvořit strategii pro identifikaci zainteresovaných skupin	
12	Navrhnout postupy pro zapojení veřejnosti	
13	Zavést nezbytnou infrastrukturu v oblasti GIS a podniknout nezbytné kroky pro harmonizaci	3.8, Příloha I (ii)
14	Vytvořit mapové vrstvy v GIS znázorňující hranice oblastí povodí, hlavní vodní toky, dílčí povodí, atd.	Příloha I (ii)
15	Uvést v platnost zákony, prováděcí a správní předpisy, které musejí být v souladu s Rámcovou směrnicí	24.4
16	Uvést v platnost zákony, prováděcí a správní předpisy, které musejí být v souladu s Rámcovou směrnicí	
17	Informovat EK o přijatých legislativních opatřeních	24.2
18	Určit úřad kompetentní v oblasti povodí	3.7
20	Vytvořit mapové vrstvy v GIS znázorňující úřady kompetentní v oblastech povodí	Příloha I
21	Poskytnou EK seznam kompetentních úřadů včetně příslušných informací požadovaných v Příloze 1	
22	Posouzení současného stavu a předběžná analýza mezer	
23	Analýza charakteristik oblastí povodí	5.1
24	Typologie	Příloha II
25	Určit hranice vodních útvarů	Příloha II
26	Vytvořit mapu typů útvarů povrchových vod	Příloha II, Příloha VII, A.1.1
27	Aktivní zapojení veřejnosti (tj. předávání informací)	
28	Přehled významných vlivů a dopadů lidské činnosti na stav vod	5.1
29	Shromáždit dostupné informace a údaje o lidských činnostech a vlivech	Příloha II
30	Vyhodnotit stávající údaje z monitoringu a posoudit mezery s ohledem na cíle	
31	Vytvořit databáze informací o lidských činnostech a stávající údaje z monitoringu pro celou oblast povodí a kde to bude k dispozici, tam i na úrovni vodních útvarů	
32	Určit vlivy způsobené lidskými činnostmi, zejména těmi uvedenými v Příloze II	Příloha II
33	Posoudit dopady těchto vlivů	Příloha II
34	Aktivní zapojení veřejnosti (např. soupis znalostí a předpokladů)	
35	Provizorní vymezení silně ovlivněných a umělých vodních útvarů	4.3
36	Zjištění hydromorfologických změn ve vodních útvarech	Příloha II, 1.4
37	Popis významných změn hydromorfologie vodních útvarů, které nebyly „prověřeny“	5.1, Příloha II, 1.4-5
38	Určit vodní útvary, které pravděpodobně nedosáhnou dobrého ekologického potenciálu z důvodu změn v hydromorfologii	Příloha II, 1.5
39	Vybrat vodní útvary s podstatně změněnými vlastnostmi způsobenými lidskou činností a provizorně je určit jako silně ovlivněné	5.1, Příloha II, 1.1
40	Aktivní zapojení zainteresovaných skupin (např. transparentní vymezení pomocí formálních konzultativních mechanismů)	
41	Vyhodnocení mezery mezi současným a cílovým stavem	Příloha V, 1.4.2
42	Definovat a použít základní scénář a vyhodnotit mezeru mezi trendem a cíli	
43	Definovat provizorní vymezení vodních útvarů, u nichž hrozí, že v roce 2015 nesplní cíle Rámcové směrnice	Příloha I
44	Aktivní zapojení zainteresovaných skupin (např. informační tok)	
45	Provést ekonomickou analýzu užívání vod	5.1, Příloha III

46	Určit druhy užívání vod a služeb podle odvětví nár. hospodářství	
47	Provést ekonomickou analýzu užívání vod	
48	Posoudit stávající cenové politiky	
49	Prognóza vývoje klíčových ukazatelů a stimulů do roku 2015 tím, že se vytvoří scénář BAU pro vlivy (zpřesnit po roce 2004)	
50	Aktivní zapojení zainteresovaných skupin (např. informační tok, vyhodnocení současných úrovní nákladů)	
51	Registr chráněných území	8.1, Příloha IV.2, Příloha VII.3
52	Registr chráněných území	
53	Aktivní zapojení zainteresovaných skupin (např. informační tok)	
54	Informování veřejnosti o výsledcích analýz	
55	Předložení souhrnných zpráv Evropské komisi o analýzách současného stavu	15.2

Postupový diagram pro první cyklus plánování (2)

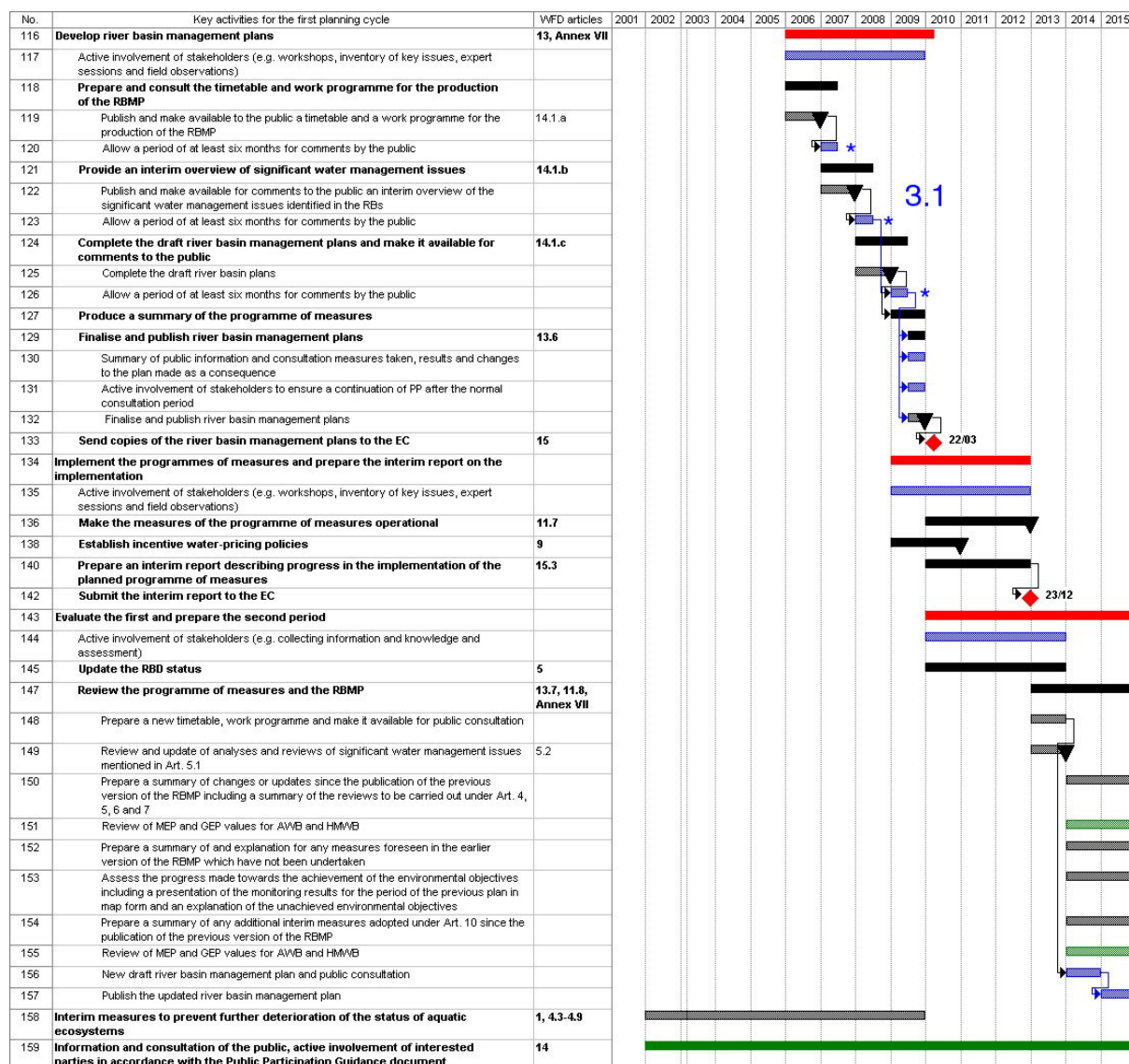

Překlad tabulky:

Č.	Hlavní činnosti pro první cyklus plánování	Články RS
57	Stanovení environmentálních cílů	Příloha II/V
58	Stanovení provizorních referenčních podmínek	
59	Vytvoření potřebné infrastruktury (úřady, expertní skupiny, databáze, modely, atd.) na národní a oblastní úrovni	5.1
60	Přiřazení typů vodních útvarů jako pomůcka pro stanovení referenčních podmínek	Příloha II, 1.3
61	Stanovení kritérií pro velmi dobrý a dobrý ekologický stav	
62	Výběr míst s velmi dobrým a dobrým ekologickým stavem	
63	Stanovení referenčních podmínek a hranic jednotlivých tříd ekologické kvality	
64	Výběr složek kvality a metod(y) ke stanovení referenčních podmínek a hranic jednotlivých tříd ekologické kvality	5.1
65	Vytvoření typové nebo místně vymezených referenčních podmínek a výpočet hodnoty poměru ekologické kvality pro všechny významné složky kvality	Příloha V, 1.4
66	Navržení hranic jednotlivých tříd ekologické kvality	
67	Provést mezikalibrační porovnání	
68	Vybrat místa pro mezikalibraci	
69	Uskutečnit mezikalibrační porovnání	
70	Vymezení hranic ekologických tříd	
71	Aktivní zapojení zainteresovaných skupin (např. informační tok)	
72	Vytvořit programy monitoringu	8, Příloha V
73	Vytvořit programy pro monitoring s ohledem na určení vodních útvarů, u nichž hrozí, že nesplní cíle	
74	Vybrat nejcitlivější ukazatele pro provozní monitoring silně ovlivněných a umělých vodních útvarů	
75	Navrhnout síť situačního monitoringu	
76	Navrhnout síť operačního monitoringu pro ohrožené vodní útvary a přeshraniční útvary podzemních vod	
77	V případě nutnosti navrhnout průzkumný monitoring	
78	Navrhnout dodatečný monitoring pro chráněná území	
79	Aktivní zapojení zainteresovaných skupin (např. informační tok)	
80	Předložit souhrnné zprávy z monitorovacích programů podle čl. 8	
81	Analýza mezer	
82	Ověřit a doplnit předběžnou analýzu mezer	
84	Vyhodnotit, zda náklady na zacelení těchto mezer nejsou nepoměrné a obhájit potenciální derogace	4.4, 4.5
86	Rozhodnout o posunutí konečných termínů a přijetí méně přísných cílů	4.3 – 4.8
88	Určit silně ovlivněné a umělé vodní útvary	4.3
89	Určovací test (a): stanovit nápravná opatření nutná pro dosažení dobrého ekologického stavu a ověřit, zda mají tato opatření významný negativní vliv na širší okolí nebo „specifikované druhy užívání“	4.3 a
90	Určovací test (b): ověřit, zda přínosných cílů způsobených umělými útvary či úpravami silně ovlivněných vodních útvarů lze dosáhnout jinými způsoby, které jsou výrazně lepší environmentální možností, technicky proveditelné a ne nepřiměřeně nákladné	4.3 b
91	Určit vodní útvary, které nesplňují určovací test (b) jako silně ovlivněné či umělé	
92	Vytvořit environmentální cíle: maximální ekologický potenciál (MEP)	
93	Vytvořit environmentální cíle: dobrý ekologický potenciál (GEP)	
94	Mapová vrstva GIS či monitorovací sítě (místa provozního, situačního, průzkumného a referenčního monitoringu a místa monitoringu odběrných míst podzemních vod)	Příloha V 1.3.1-1.3.3, 1.3.5.2.2, 2.4, Příloha II 1.3
95	Použit klasifikaci ekologického stavu/potenciálu povrchových vod	
96	Vytvořit mapové vrstvy GIS týkající se klasifikace (ekologický stav, ekologický potenciál, nevyhovující stav / potenciál způsobený (ne)syntetickými znečišťujícími látkami, chemický stav)	Příloha V, 1.4.2
97	Použit klasifikaci stavu pro podzemní vody	

98	Vtvořit mapové vrstvy GIS týkající se kvantitativního a chemického stavu útvarů podzemních vod nebo skupin útvarů podzemních vod	
99	Aktivní zapojení zainteresovaných skupin (např. využívání znalostí a předpokladů, testování reality)	
100	Sestavit programy opatření	
101	Aktivní zapojení zainteresovaných skupin (např. informační tok)	
102	Definovat potenciální opatření	
103	Posoudit stav implementace základních opatření podle čl. 11.3 a Přílohy VI.	11.3, Příloha VI
104	V případě nutnosti, vybrat dodatečná základní opatření	
105	Vybrat potenciální doplňková opatření (Příloha VI, část B)	Příloha VI, B
106	Posoudit efektivnost nákladů potenciálních opatření	
107	Vytvořit databáze týkající se nákladové efektivnosti opatření	
108	Odhadnout náklady a účinnost opatření v povodí	
109	Sestavit nákladově efektivní program opatření	
110	Posoudit a ohodnotit nákladovou efektivnost	
111	Vytvořit program opatření a odhadnout celkové náklady	
112	Posoudit, zda nejsou celkové náklady nepřiměřené	
113	Posoudit finanční implementaci programu opatření	
114	Dokončit podrobný program opatření	11.7

Postupový diagram pro první cyklus plánování (3)

Překlad tabulky:

Č.	Hlavní činnosti pro první cyklus plánování	Články RS
116	Zpracování plánů povodí	13, Příloha VII
117	Aktivní zapojení zainteresovaných skupin (např. workshopy, soupis hlavních otázek, expertní setkání a pozorování v terénu)	
118	Připravit a zkonstruovat časové harmonogramy a pracovní program pro zpracování plánu povodí	
119	Zveřejnit a dát veřejnosti k dispozici časový harmonogram a pracovní program pro zpracování plánu povodí	14.1 a
120	Poskytnout veřejnosti alespoň šestiměsíční období na připomínky	
121	Poskytnout předběžný přehled významných vodohospodářských otázek	14.1 b
122	Zveřejnit a dát veřejnosti k připomínkám předběžný přehled významných vodohospodářských otázek zjištěných v povodí	
123	Poskytnout veřejnosti alespoň šestiměsíční období na připomínky	
124	Dokončit návrh plánů povodí a dát k připomínkování veřejnosti	
125	Dokončit návrh plánů povodí	
126	Poskytnout veřejnosti alespoň šestiměsíční období na připomínky	

127	Zpracovat souhrn programu opatření	
129	Dokončit a publikovat plány povodí	13.8
130	Souhrn informací a připomínek veřejnosti a přijatá konzultační opatření, výsledky a následné změny plánu	
131	Aktivní zapojení veřejnosti pro zajištění pokračování účasti veřejnosti po ukončení běžného konzultačního procesu	
132	Dokončení a publikace plánů povodí	
133	Zaslání kopie plánů povodí Evropské komisi	15
134	Implementace programů opatření a příprava předběžné zprávy o implementaci	
135	Aktivní zapojení zainteresovaných skupin (např. workshopy, seznam hlavních otázek, expertní setkání, a pozorování v terénu)	
136	Praktické zavádění opatření z programu opatření	11.7
138	Vytvoření takových cenových politik ve vztahu k vodě, které budou uživatele stimulovat k efektivnímu využívání vodních zdrojů	9
140	Příprava dílčí zprávy popisující postup dosažený pokud jde o implementaci plánovaného programu opatření	15.3
142	Předložení dílčí zprávy Evropské komisi	
143	Vyhodnotit první a připravit druhé období	
144	Aktivní zapojení zainteresovaných skupin (např. shromažďování informací a znalostí a posouzení)	
145	Aktualizace stavu oblasti povodí	5
147	Přezkoumání programu opatření a plánu povodí	13.7, 11.8, Příloha VII
148	Příprava nového časového harmonogramu, pracovního programu a dát k připomínkám veřejnosti	
149	Přezkoumání a aktualizace analýz a přehledů významných vodohospodářských otázek uvedených v čl. 5.1	5.2
150	Příprava souhrnu změn a aktualizací od doby publikace předchozí verze plánu povodí včetně souhrnu revizí, které budou prováděny dle čl. 4, 5, 6 a 7	
151	Přezkoumání hodnot maximálního a dobrého ekologického potenciálu pro silně ovlivněné a umělé vodní útvary	
152	Příprava souhrnu a vysvětlení jakýchkoli opatření předpokládaných v dřívějších verzích plánu povodí, která nebyla provedena	
153	Posouzení pokroku učiněného směrem k dosažení environmentálních cílů včetně předložení výsledků z monitoringu pro období předchozího plánu v mapové formě, a vysvětlení nedosažených environmentálních cílů	
154	Příprava souhrnu jakýchkoli dodatečných dílčích opatření přijatých podle čl. 10 od doby publikace předchozí verze plánu povodí	
155	Přezkoumání hodnot maximálního a dobrého ekologického potenciálu pro umělé a silně ovlivněné vodní útvary	
156	Nový návrh plánu povodí a konzultace s veřejností	
157	Publikace aktualizovaného plánu povodí	
158	Dílčí opatření pro předcházení dalšího zhoršování stavu vodních ekosystémů	1, 4.3 – 4.9
159	Informování a konzultace s veřejností, aktivní zapojení zainteresovaných stran v souladu s pokynem o zapojení veřejnosti	14

Poznámky:

- Konečný termín pro reporting pro úkoly č. 22, 67, 86 a 88 je 22. březen 2010, jako součást plánu povodí.
- Úkoly č. 59 a 60 jsou koordinovány pracovní skupinou pro ekologický stav a mezikalibraci.
- Úkol č. 158 se týká řady opatření nutných pro splnění hlavního cíle Rámcové směrnice, který má zamezit dalšími zhoršováním stavu vodních ekosystémů (článek 1). Článek 4, odstavce 3 až odstavce 9 je nutno vzít v úvahu při použití tohoto principu. V současné době je v postupovém diagramu a jen pouze pro ilustraci navržen úkol, který by probíhal po celou dobu prvního hodnocení a plánování až do prosince 2009. Konečné termíny se dále zvažují a nejsou součástí tohoto pokynu. Ve skutečnosti se s podrobnostmi časového harmonogramu pro tuto oblast bude Komise zabývat ve zvláštním dokumentu.
- Úkol č. 159. Byl vypracován zvláštní pokyn týkající se zapojení veřejnosti, je jedním z výstupů pracovní skupiny 2.9 a podrobně vysvětluje činnosti a konečné termíny.

6.5 Úzká místa v procesu plánování

Rozbor postupového diagramu umožnil stanovit tzv. „úzká místa“ implementace Rámcové směrnice, tj. v případě, že je zjištěn rozpor či nesoulad při srovnávání oficiálních požadovaných konečných termínů Směrnice a pragmatickým přístupem pokud jde o implementaci. V důsledku pečlivého přezkoumání Rámcové směrnice provedeného pracovními skupinami za účelem přípravy pokynů v rámci Společné implementační strategie bylo zjištěno několik takových rozporů. Tento pokyn zabývající se plánováním se pokusil sloučit činnosti a úzká místa, které byly zjištěny různými pracovními skupinami Společné implementační strategie.

Všechny pracovní skupiny čelily náročnému a právně závaznému časovému harmonogramu Rámcové směrnice. Odklon od tohoto harmonogramu není principiálně možný a konečné termíny nelze odložit ani posunout, kromě derogací uvedených v článku 4. Několik pracovních skupin na jedné straně zjistilo, že harmonogram je velice napnutý a poskytuje pouze málo času věnovat se problematice podrobně a na druhé straně, že chronologické pořadí konečných termínů není při praktickém provádění implementace vždy logické. Toto spojení má často za následek úzká místa. Tento dokument se soustředí na úzká místa, která určují především implementační problémy časového rázu. Ty jsou společné pro všechny členské státy potýkající se s implementací. Úzká místa, která vznikají z důvodu nedostatku finančních či technických prostředků nebo mezinárodních závazků jsou často pro členský stát či povodí specifická, a to z důvodu stanovení priorit, zvyků a tradic a nejsou proto součástí tohoto dokumentu. Je však zřejmé, že tato „místní úzká místa“ mohou být zajímavá pro širší veřejnost a mohou být v pozdější fázi do tohoto dokumentu začleněna. V průběhu přípravy pokynu byly pracovními skupinami zjištěny tzv. „otevřené otázky“. Ne všechny tyto otázky se týkají plánování a proto je zde většinou nezmiňujeme.

Některé z těchto úzkých míst jsou v postupovém diagramu uvedeny a jsou stanoveny pro období prvního plánu povodí v roce 2009. Pro každé určené úzké místo byl vypracován informační list, který toto úzké místo vysvětluje. V současné době není tento list vyčerpávající ani konečný a bude dokončen později v Manuálu pro integrovanou péči a ochranu povodí, který bude vypracován „sloučenou skupinou“ a také v průběhu testování pilotních povodí, které bude součástí manuálu.

Výsledkem výše uvedených předběžných analýz lze nalézt úzké profily mezi jednotlivými činnostmi:

- Nedostatek dat pro první hodnocení oblasti povodí: potřeba všech dostupných informací a dat o vlivech a jejich dopadech, potřeba definice významných vlivů, potřeba převodu mezi vlivy a dopady, potřeba základního scénáře před odhadem předpokládaných dopadů v budoucnu, potřeba znát cíle pro rok 2015, aby bylo možné stanovit pravděpodobnost jejich nedodržení.
- Údaje o referenčních podmínkách nezbytné k zařazení do ekologicky relevantní kategorie.
- Nutnost zahájit monitoring potenciálních území s referenčními podmínkami před zavedením programů monitoringu.
- Potřeba sledovat data z mezikalibračních území pro výpočet poměrů ekologické kvality.
- K vyhodnocení testů a přehodnocení pokynů dojde až po sestavení zpráv o stavu vod v roce 2005).

- Není k dispozici typologie, neexistují referenční podmínky a hranice tříd, návrh registru vychází z odborných posudků a malého počtu dat.
- Dokončení mezikalibračního srovnání před zavedením programů monitoringu.
- nedostatek času pro vyhodnocení připomínek a přehodnocení dokumentů týkajících se návrhu plánu povodí.
- Současné vypracování programu opatření a plánu povodí se shrnutím programu v rámci plánu.
- Přehodnocení oblastí povodí pro rok 2004 bude třeba provést s využitím dat a nástrojů, které jsou k dispozici nyní, avšak tato data a tyto nástroje bude třeba použít pragmaticky, aby bylo možné splnit požadavky Rámcové směrnice. Přehodnocení oblastí povodí pro rok 2004 tak bude příležitostí ke zjištění, jaká data bude třeba doplnit a jaké nedostatky bude třeba odstranit.

Je možné si povšimnout, že většinu úzkých míst lze zmírnit na pár základních otázek či konečných termínů uvedených ve Směrnici:

1. Cíle, které mají být dosaženy v roce 2015 jsou nejasné. Směrnice hovoří o dosažení „dobrého stavu vod“ v roce 2015, který je definovat s pomocí Přílohy II a V. Stále ještě je to informace obecná a je nutno ji rozpracovat tak, aby platila pro několik druhů vod/nebo vodních útvarů, což zabere čas a má to být hotovo do roku 2004. Následkem toho je těžké stanovit, zda je vodní útvar v nebezpečí nesplnění cílů environmentální kvality do roku 2004 (analýza mezer), a která opatření je nutno přijmout.
2. Dostupnost údajů: program monitoringu má být uveden v platnost až v roce 2006. To znamená, že aktuální a ucelené informace (měřitelné hodnoty) o parametrech, které jsou významné pro analýzu vlivů a dopadů, referenční podmínky, hranice ekologických tříd a místa pro mezikalibrační porovnání a nepřímo významné pro vymezení silně ovlivněných vodních útvarů, budou k dispozici nejdříve v roce 2007. Ve spojení s nízkou četností monitoringu není dostupnost těchto údajů optimální. V důsledku toho budou namísto chybějících dat provedeny odhady, což zvýší nepřesnosti v analýzách a ovlivní platnost posouzení.
3. Publikace *návrhu* plánu povodí v roce 2008 pro poskytnutí prostoru pro připomínky veřejnosti. To znamená, že plán povodí (který má být oficiálně zveřejněn v roce 2009) by měl být k dispozici v poměrně pokročilém stavu do konce roku 2008, abychom získali realistickou a pravdivou představu o tom, jak bude plán povodí vypadat v roce 2009. To znamená, že činnosti zaměřené na vytváření obsahu plánu by měly být dokončeny do roku 2008, což poněkud zkracuje čas, který je k dispozici.

V tomto dokumentu jsou uvedena některá řešení těchto úzkých míst a ty mohou být rozdělena do 3 základních druhů řešení:

a. Očekávané konečné termíny

V případě nutnosti doporučujeme ke stanovení zprostředkovaných a neformálních či očekávaných konečných termínů pro určité úkoly zaujmout pragmatický přístup, aby bylo možné praktické splnění závazných konečných termínů požadovaných v Rámcové směrnici.

Plnění činností může pomoci tyto konečné termíny splnit, ale také to umožní porovnat činitele, kteří mají ještě napjatější program plánování. Členské státy mohou mít různé priority a těm mohou přizpůsobit neformální konečné termíny. Na mezinárodní úrovni však doporučujeme dobrou koordinaci pokud jde o tyto neformální termíny.

b. Použití stávajících informací.

Za současné informace lze považovat celou řadou odborných posudků až ke stávajícím výsledným údajům monitoringu vyplývajícím z platné legislativy. Rovněž při používání dat bude jejich shromažďování vyžadovat dobrou koordinaci a značné množství času. Informace nejsou obvykle ihned k dispozici a nejsou ani ve správném formátu.

V této souvislosti mohou konzultace se zainteresovanými skupinami a akademickou společností zlepšit stávající údaje a/nebo pomoci v postupu tam, kde byly zjištěny mezery.

c. Předběžné použití

Doporučujeme provést předběžné použití, které je vyzkoušeno, upraveno a dokončeno později, kdy bude k dispozici více informací.

Kombinace nejasných cílů, chybějících dat a prvního hlavního konečného termínu v roce 2004 (článek 5) málem znemožňuje poskytnout přesné posouzení stávajícího stavu vod a nebezpečí nesplnění cílů. Proto již několik pracovních skupin označilo celý proces za opakovaný a provedou *předběžné* analýzy a posouzení založené na dostupných údajích (případně předpokladech) do roku 2004 a tato posouzení budou vyzkoušena v pozdější fázi, kdy již budou k dispozici údaje z monitoringu. Důležité je odhadnout nepředvídatelnost těchto předběžných aplikací.

Všimněte si, že se jedná o předběžné stanovení možných úzkých míst procesu plánování. Testování v pilotních povodích se bude těmito úzkými místy zabývat mnohem hlouběji na místní úrovni, protože jedním z hlavních cílů je ověřit rozporuplnost mezi pokyny. Výsledky tohoto ověřování pravděpodobně pomohou stanovit další úzká místa a poskytnou více informací o možných řešeních. Tyto nové informace mohou být společně obsaženy v další aktualizované verzi tohoto pokynu o procesu plánování, protože tento dokument je považován za „živoucí“ dokument.

Z výše uvedených úzkých míst byly následující informace přeneseny do informačních listů:

Číslo	Název
1	Analýza mezer*
2	Mezikalibrace*
3	Zapojení veřejnosti*
4	Plán povodí a program opatření**

* Listy uvedené v tomto pokynu.

** Téma, které bude detailněji projednáváno v Manuálu pro integrovanou péči a ochranu povodí, který bude vypracován budoucí „sloučenou skupinou“.

Úzký profil 1: Analýza mezer: posouzení pravděpodobnosti, že vodní útvary nesplní environmentální cíle

Ve vztahu k	Dostupnost dat, cíle Rámcové směrnice									
Úroveň	Všeobecná									
Zdroje	- Příloha II, 1.4 – 2.5 (Příloha V) Rámcové směrnice - Pokyn pro analýzu vlivů a dopadů v souladu s Rámcovou směrnicí									
Testování v pilotním povodí	Ano									
Postupový diagram	Key activities Characterisation Pressures and impacts analysis > Set the thresholds for the significance of pressures > Identify significant pressures and their causes (activities) > Assess the impacts of these pressures (translate the analysis of pressures into an analysis of impacts, assessing the vulnerability of water body to impact from the identified pressures) Provisional identification of water bodies at risk of failing to meet WFD objectives > Take forward the analysis by exploring changes in activities and pressures anticipated in the period to 2015 (translate the current state of pressures into a forecast state of pressures (2015) using a baseline scenario) [WG WATECO] > Translate the forecast analysis of pressures into a forecast of impacts > Identify gaps in water status between the forecast situation and the 2015 WFD objectives > Provisionally identify the waterbodies at risk of failing to meet the WFD objectives > If failure is likely, review derogations that may be applicable (less stringent objectives, time report, ...) Report on RBD Characterisation Further characterisation For surface water bodies being at risk of failing to achieve the objectives, the process should continue to further characterisation	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Vysvětlení	Úloha analýzy mezer (využití analýzy vlivů a dopadů a základního scénáře) je posoudit pravděpodobnost, že vodní útvary nesplní environmentální cíle Směrnice. Říká nám, zda je zde mezera (a jak velká) mezi současným stavem vodního útvaru a dobrým stavem, který má být dosažen do roku 2015. Tato analýza je hlavní otázkou při implementaci Směrnice, není však uvedena v hlavním textu příliš jasně (pouze v Příloze II, 1.5). Úzké místo spočívá ve skutečnosti, že první analýza vlivů a dopadů musí být dokončena do konce roku 2004, zatímco environmentální cíle Směrnice ještě nejsou stanoveny. Cíle závisí na otázkách jako je definice hranic ekologických tříd a referenčních podmínek (naplánováno na 2004), které je zase nutno ověřit v monitorovacím programu, který nebude v platnosti dříve než v roce 2006.									
Doporučení	Do roku 2004 provést předběžnou analýzu mezer, která poskytne první informaci o rizikových vodních útvarech. Začít se může vypracováním programu opatření. Průběžně se získáváním většího a většího množství přesných informací je možné tuto mezeru vyplnit a v závislosti na tom přizpůsobit opatření. Zatímco budeme provádět předběžnou analýzu mezer je nutno si uvědomit a vzít ohled na nestálost environmentálních podmínek požadovaných pro splnění cílů Směrnice a nepřesností pokud jde o odhadnuté dopady.									

Překlad postupového diagramu:**Charakterizace****Analýza vlivů a dopadů**

- Stanovit mezní hodnoty důležitosti vlivů
- Určení významných vlivů a jejich příčin (činnosti)
- Posouzení dopadů těchto vlivů (převedení analýzy vlivů na analýzu dopadů, posouzení zranitelnosti vodního útvaru k dopadům zjištěných vlivů)

Provizorní určení vodních útvarů, u nichž hrozí, že nedosáhnou cíle Rámcové směrnice

- Postoupit s analýzou kupředu prostřednictvím posouzení změn činností a vlivů očekávaných v období do roku 2015 (převedení současného stavu vlivů na předpokládaný stav vlivů v roce 2015 s využitím základního scénáře) (PS WATECO)
- Převedení předpokládané analýzy vlivů na předpověď dopadů
- Určit mezery ve stavu vod mezi předpokládanou situací a cíli Rámcové směrnice pro rok 2015
- provizorní určení vodních útvarů, u nichž hrozí, že nesplní cíle Rámcové směrnice
- Pokud existuje pravděpodobnost nesplnění, pak je možné použít případných derogací (méně přísné cíle, časová zpráva,...)

Zpráva o charakterizaci oblasti povodí**Další charakterizace**

Pro povrchové vodní útvary, u nichž hrozí, že nesplní cíle, je možné pokračovat v celém procesu prostřednictvím další charakterizace.

Upozornění:

- potřeba definovat významné vlivy
- nutno převádět mezi vlivy a dopady
- potřeba základního scénáře

Úzké místo 1:

nutno znát cíle pro rok 2015

Zpráva o charakterizaci oblasti povodí

Úzký profil 2: Mezikalibrační srovnání

Ve vztahu k	Dostupnost dat, cíle Rámcové směrnice														
Úroveň	Všeobecná														
Zdroje	• Rámcová směrnice Příloha V, 1.4.1 • Pokyn o vytvoření mezikalibrační sítě a o provádění mezikalibračního srovnávání														
Testováno na pilotním povodí	Ne														
Postupový diagram	Key activities Register of intercalibration sites > Site selection on available data > Article 21 Committee evaluates and adopts Register > Set (preliminary?) class-boundaries (reference conditions?) with available biological quality elements > Chose typology system, water types for each ecoregion [WG REFCOND] > Monitoring programmes operational Intercalibration exercise > optional: to refine Register with new monitoring data 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 Submit Draft Register of Intercalibration Sites Final establishment of register Bottleneck 2.1: Typology, reference conditions and class boundaries not available. Draft register based on expert judgement and (little available data) Bottleneck 2.2: Finishing intercalibration exercise before monitoring programmes are operational Intercalibration exercise completed, reporting of results														
Vysvětlení	Cílem mezikalibračního porovnání je provést srovnání mezi typy vod v členských státech , které představují hranice ekologické kvality pro velmi dobrý – dobrý a dobrý – střední stav. Výsledek by měl být vyjádřen v poměru ekologické kvality (EQR). Časový harmonogram mezikalibrace není stejný jako harmonogram implementace Rámcové směrnice v členských státech. Kritická informace pro mezikalibraci bude k dispozici v průběhu procesu implementace. Hlavními úzkými místy jsou: 2.1) Typy vodních útvarů vybraných pro účely mezikalibrační sítě (2003) nemusí být v souladu s typy vodních útvarů rozlišených členskými státy, protože místa pro návrh registru jsou vybírána ještě před tím, než bude v členských státech provedena typologie (2004); výběr parametrů použitých pro stanovení míst navíc závisí na volbě týkající se referenčních podmínek a prvcích ekologické kvality (hotovy nejdříve v roce 2004); 2.2) V současnosti (2002) neexistují dostatečná dostupná data pro provedení vědecky správného výběru místa, protože ne všechny parametry nezbytné pro výběr místa nebyly až do současnosti členskými státy monitorovány. Program monitoringu pro účely Rámcové směrnice začnou v roce 2006, po skončení mezikalibračního porovnávání . Cílem mezikalibračního porovnávání – dohoda o hranicích tříd a harmonizovaných systémech pro klasifikaci - mohou být při pouhém mezikalibračním porovnávání, které je požadováno Směrnicí, splněny pouze částečně. Vytvořená mezikalibrační síť nebude odrážet dopady všech vlivů a všech prvků biologické kvality.														
Doporučení	• Výběr místa zaměřen na typy vodních útvarů, kde je k dispozici nejvíce údajů. • Vytvořit revizní mechanismus v době, kdy bude více kvalitních údajů o kvalitě vody k dispozici a budou kompatibilní s požadavky Rámcové směrnice (po roce 2006). • Vysvětlit zákonné možnosti a praktické dopady pro takovou revizi.														

Překlad postupového diagramu:**Registr míst pro mezikalibraci**

- Výběr místa podle dostupných údajů
- Článek 21 – Výbor Registr vyhodnotí a schválí
- Stanovení (předběžných?) hranic tříd (referenční podmínky?) s dostupnými prvky biologické kvality
- Výběr systému typologie, vodní typy pro každý ekoregion (**PS REFCOND**)
- Zavedení monitorovacích programů

Mezikalibrační porovnání

- **dobrovolné:** pro úpravu Registru pomocí nových údajů

Předložit návrh Registru mezikalibračních míst

Konečné sestavení Registru

Úzké místo 2.1: typologie, referenční podmínky a hranice tříd nejsou k dispozici. Návrh registru založen na odborném posouzení (málo údajů)

Úzké místo 2.2: dokončení mezikalibračního porovnávání ještě před spuštěním monitorovacích programů

Mezikalibrační porovnávání dokončeno, oznámení výsledků

Úzký profil 3.1 : Zapojení veřejnosti

Ve vztahu k	Publikace návrhu plánu povodí
Úroveň	Všeobecná
Zdroje	- Rámcová směrnice, článek 14, Příloha VII.9 - Pokyn týkající se zapojení veřejnosti ve vztahu k Rámcové směrnici: aktivní zapojení, konzultace a přístup veřejnosti k informacím (články 2.6, 4.7)
Testováno na pilotním povodí	Ne
Postupový diagram	Key activities - Public Participation > Consultation on timetable and work programme for the production of RBMP > Six months to comment on timetable and work programme > Consultation on an overview of significant water management issues > Six months to comment on overview of significant water issues > Consultation on a draft copy of RBMP > Six months to comment on draft copy of RBMP > Active Involvement shall be encouraged > Access to background documents and information Timeline (Years): 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012 Bottleneck 3.1: Pressed time schedule for assessing comments and reviewing document
Vysvětlení	Na konci roku 2008 by měl být publikován návrh plánu povodí a měl by být předložen veřejnosti. Veřejnost pak bude mít půl roku (do června 2009) na to, aby tento návrh připomínkovala. Pak budou připomínky veřejnosti posouzeny a v případě oprávněnosti zapracovány do plánu a samotný plán by měl být pak dokončen a publikován do 22. prosince 2009. V plánu by mělo být uvedeno, jaká konzultační opatření byla provedena a jaké výsledky a změny byly v plánu v jejich důsledku provedeny. 3.1) Protože existuje velice omezený časový prostor mezi červnem a prosincem 2009 na změnu plánu povodí (a strategií) založenou na připomínkách veřejnosti, existuje zde nebezpečí, že tyto připomínky nebudou vzaty v úvahu z důvodu nedostatku času, což je proti hlavní myšlence a požadavkům Rámcové směrnice. Tato poznámka v menší míře platí i pro konzultace pokud jde o časový harmonogram a pracovní program a celkový přehled o významných vodohospodářských otázkách.
Doporučení	- Konzultovat a informovat (pokud možno: zapojit) veřejnost mnohem intenzivněji již od začátku, to pomůže předejít překvapení a lze tím i zamezit příliš velkým úpravám plánu povodí v pozdější fázi. - Publikace návrhu plánu povodí v počáteční fázi, to bude však často obtížné, protože to zkracuje čas potřebný na ostatní činnosti. - Další možností by bylo zorganizovat dvě první veřejné konzultace ještě před oficiálním konečným termínem (nejpozději 2006 a 2007). To by umožnilo věnovat více času přípravě a organizování třetí veřejné konzultace o návrhu plánu povodí a pak vzít v úvahu připomínky, které budou pravděpodobně četnější, než v předchozích dvou kolech.

Překlad postupového diagramu: Účast veřejnosti

- Konzultace ohledně časového plánu a programu prací při vytváření plánu povodí
- Šest měsíců na připomínky k časovému plánu a programu prací
- Konzultace o přehledu významných vodohospodářských problémů
- Šest měsíců na připomínky k přehledu významných vodohospodářských problémů
- Konzultace o návrhu plánu povodí
- Šest měsíců na připomínky k návrhu plánu povodí
- Podpora aktivního zapojení veřejnosti
- Přístup k výchozí dokumentaci a informacím

Úzké místo 3.1:

Nedostatek času na posouzení připomínek
a revizi dokumentů

Úzký profil 3.2 : Zapojení veřejnosti

Ve vztahu k	Institucionální aspekty
Úroveň	Mezinárodní oblasti povodí, členské státy
Zdroje	- Rámcová směrnice, článek 14, Příloha VII.9, článek 13.2 - Pokyn týkající se zapojení veřejnosti ve vztahu k Rámcové směrnici: aktivní zapojení, konzultace a přístup veřejnosti k informacím (Oddíl 4)
Testováno na pilotním povodí	Ano (?)
Postupový diagram	-
Vysvětlení	Několik dokumentů bude předloženo veřejnosti pro informaci a ke konzultaci. Veřejnost by měla dostat k dispozici i základní informace, pokud o to požádá na kontaktních místech uvedených v plánu povodí. Je nutné, aby členské státy plánovaly dopředu jak se s veřejností zkontaktovat, kde získávat připomínky, jak je zpracovávat a na jaké úrovni se tyto činnosti budou provádět. Především mezinárodní oblasti povodí, kde je nutno se často vyrovnávat s několika jazyky a s místní veřejností, které jsou předkládány věci přeshraničního významu, by si měly dvakrát rozmyslet, jak celou záležitost zorganizují.
Doporučení	Řešení je v každém členském státě či oblasti povodí různé. Následující otázky mohou pomoci v orientaci: - Měly by být veřejnosti předkládány (podrobné) informace o celé oblasti, které se plán povodí týká? Nebo by měly být připraveny jenom určité informace, které se týkají té části či oblasti, kde je daná skupina veřejnosti zasažena a, o kterou se tudíž bude nejvíce zajímat? Uvědomte si, že opatření provedená v jedné oblasti, mohou mít vliv někde jinde. - Bude existovat jediné centrální kontaktní místo, kde bude možné získat základní informace pro celou oblast, které se plán týká, nebo bude existovat několik lokálních míst? Jak budou tato místa veřejnosti oznámena? - Budou připomínky z různých kol konzultací shromažďovány a zpracovávány místně, nebo centrálně? Jak bude organizována zpětná vazba veřejnosti? - Budou členské státy ležící v mezinárodní oblasti povodí podávat zprávy Komisi o každém jednotlivém plánu pro tuto oblast (článek 13.2), nebo je bude podávat každý členský stát zvlášť?

Úzký profil 4: Plán povodí a program opatření

Ve vztahu k	Načasování problémů mezi plánem povodí a programem opatření
Úroveň	Mezinárodní oblasti povodí, členské státy
Zdroje	- Rámcová směrnice, články 11 a 13, Příloha VII - Postupové diagramy procesu plánování
Testování v pilotním povodí	Ano
Postupový diagram	-
Vysvětlení	Nutnost dokončit program opatření před vypracováním plánu povodí, aby v něm bylo možné uvést přehled požadovaný v Příloze VII. Toto téma bude provedeno v rámci dalších činností pracovní skupiny pro integrovanou péči a ochranu povodí.
Doporučení	-

Přílohy

Příloha 1
Zkratky

Příloha 1 – Zkratky

V textu tohoto dokumentu jsou používány tyto zkratky²:

AWB	umělý vodní útvar
BESTPRACT	Pracovní skupina pro nejlepší postupy při plánování povodí
CAP	Společná zemědělská politika
COAST	Pracovní skupina pro typologii a klasifikaci brakických a pobřežních vod
DPSIR	Hybné síly, vlivy, stavy, dopady a reakce
EAf	Expertní poradenské fórum
EK	Evropská komise
EQR	Poměr ekologické kvality
GEP	Dobrý ekologický potenciál
GIS	Geografický informační systém
GROUNDWATER	Pracovní skupina pro vyhodnocovací nástroje
HMWB	Silně ovlivněné vodní útvary
ICZM	Integrované řízení pobřežních oblastí
IMPRESS	Pracovní skupina pro analýzu vlivů a jejich dopadů
INTERCALIBRATION	Pracovní skupina pro protokol o mezikalibračním porovnání
IRBM	Integrované řízení povodí
MEP	Střední ekologický potenciál
MS	Členské státy
NGO	Nevládní organizace
PS	Pracovní skupina

² Pozn. překl.: Některé z těchto zkratk v české verzi textu použity nebyly, přesto je v seznamu překládám pro lepší orientaci v anglických verzích. Doplnil jsem také zkratky PS a HMWB, které jsem v českém textu použil.

RBD	Oblast povodí
RBMP	Plán povodí
RC	Referenční podmínky
REFCOND	Pracovní skupina pro klasifikaci a referenční podmínky
HMWB	Silně ovlivněné vodní útvary
WD	Vodohospodářští ředitelé
WFD	Rámcová směrnice vodní politiky
TOC	Obsah
TOR	Odkazy
WATECO	Pracovní skupina pro ekonomickou analýzu užívání vody
WG	Pracovní skupina

Příloha 2

Vybraná úvodní ustanovení a články Rámcové směrnice vodní politiky vztahující se k těmto pokynům

Příloha 2 – Vybraná úvodní ustanovení a články Rámcové směrnice vodní politiky vztahující se k těmto pokynům

Proces plánování v úvodních ustanoveních

Úvodní ustanovení 13

Ve Společenství existují rozdílné podmínky a potřeby, které vyžadují různá specifická řešení. Tato rozdílnost má být zohledněna při plánování a provádění opatření k zajištění ochrany a udržitelného užívání vod v rámci povodí. Rozhodnutí mají být přijímána co nejbližší k místům, kde je voda ovlivňována nebo užívána. Přednost má být dávana působnosti členských států v rámci jejich kompetencí prostřednictvím návrhů programů opatření přizpůsobených regionálním a místním podmínkám.

Úvodní ustanovení 28

Povrchové a podzemní vody jsou v zásadě obnovitelné přírodní zdroje; obzvláště úkol zajistit dobrý stav podzemních vod vyžaduje včasné zásahy a trvalé dlouhodobé plánování ochranných opatření s ohledem na přirozené zpoždění při jejich vytváření a obnově. Tento časový posun ve zlepšení stavu je třeba vzít v úvahu v harmonogramech při určování opatření pro dosažení dobrého stavu podzemních vod a zvrácení každé významné a trvalé vzestupné tendence koncentrace kterékoliv znečišťující látky v podzemních vodách.

Hodnocení současného stavu vod

Článek 5

Každý členský stát zajistí, že pro každou oblast povodí a pro část mezinárodní oblasti povodí ležící na jeho území bude zpracována analýza jejich charakteristik, zhodnocení dopadů lidské činnosti na stav povrchových a podzemních vod a ekonomická analýza užívání vody, a to podle technických specifikací uvedených v Přílohách II a III a v termínu nejpozději do čtyř let od data nabytí účinnosti této Rámcové směrnice.

Monitoring

Článek 8

Členské státy zajistí ustavení programů pro sledování stavu vod za účelem zajištění souvislého a úplného přehledu o stavu vod v každé oblasti povodí:

- Pro povrchové vody tyto programy budou zahrnovat:
 - (i) objem a hladinu nebo průtok vody v rozsahu, který je relevantní pro ekologický a chemický stav a ekologický potenciál, a
 - (ii) ekologický a chemický stav a ekologický potenciál;
- Pro podzemní vody budou tyto programy obsahovat sledování chemického a kvantitativního stavu.

- Pro chráněná území budou tyto programy doplněny o požadavky obsažené v právních předpisech Společenství, podle nichž byla jednotlivá chráněná území zřízena.

Ekonomická analýza a návratnost nákladů na vodohospodářské služby

Článek 9

1. Členské státy vezmou v úvahu princip návratnosti nákladů za vodohospodářské služby, včetně environmentálních nákladů a nákladů na využívané zdroje, s ohledem na ekonomickou analýzu provedenou podle přílohy III a zejména v souladu s principem, že znečišťovatel platí.

Do roku 2010 členské státy zajistí,

- že cenová politika ve vztahu k vodě vytvoří uživatelům dostatečné podněty k tomu, aby užívali vodní zdroje efektivně, a tím přispěli k dosažení environmentálních cílů této směrnice;
- adekvátní výnosy za různé typy užívání vody, rozdělené přinejmenším na průmysl, domácnosti a zemědělství, k úhradě nákladů za vodohospodářské služby, a to na základě ekonomické analýzy provedené v souladu s přílohou III a v duchu principu znečišťovatel platí.

Členské státy přitom mohou přihlédnout k sociálním, environmentálním a ekonomickým důsledkům úhrady, jakož i ke geografickým a klimatickým podmínkám dotčené oblasti či oblastí.

2. Členské státy podají v plánech povodí informaci o plánovaných krocích směřujících k implementaci odstavce 1, které přispějí k dosažení environmentálních cílů této směrnice, a o výnosech z různých užívání vody k uhrazení nákladů na vodohospodářské služby.
3. Nic v tomto článku nesmí bránit financování konkrétních preventivních nebo nápravných opatření směřujících k dosažení cílů této směrnice.
4. Členské státy neporuší tuto směrnici, pokud se rozhodnou v souladu se zavedenou praxí neuplatňovat ustanovení druhé věty odstavce 1 a k tomu příslušejících ustanovení odstavce 2 pro dané užívání vod tam, kde to nenaruší účely a dosažení cílů této směrnice. Členské státy uvedou důvody pro neúplné uplatnění druhé věty odstavce 1 v plánech povodí.

Vymezení environmentálních cílů a analýza mezer

Článek 4

1. Při realizaci programů opatření specifikovaných v plánech povodí:
 - a) pro povrchové vody
 - i. Členské státy provedou potřebná opatření k zamezení zhoršení stavu všech útvarů povrchových vod, při uplatnění odstavců 6 a 7 a bez újmy k odstavci 8;
 - ii. Členské státy zajistí ochranu, zlepšení stavu a obnovu všech útvarů povrchových vod, s ohledem na ustanovení bodu iii) pro umělé a silně ovlivněné vodní útvary, s

cílem dosáhnout dobrého stavu povrchové vody nejpozději do 15 let od data nabytí účinnosti této směrnice, v souladu s ustanoveními specifikovanými v příloze V, při uplatnění odstavce 4 poskytujícího možnost časového posunu a uplatnění odstavců 5, 6 a 7 a bez újmy k ustanovením odstavce 8;

- iii. Členské státy zajistí ochranu a zlepšení stavu všech umělých a silně ovlivněných vodních útvarů, s cílem dosáhnout dobrého ekologického potenciálu a dobrého chemického stavu povrchové vody nejpozději do 15 let od data nabytí účinnosti této směrnice, v souladu s ustanoveními specifikovanými v příloze V, při uplatnění odstavce 4 poskytujícího možnost časového posunu a uplatnění odstavců 5, 6 a 7 a bez újmy k ustanovením odstavce 8;
- iv. Členské státy provedou nezbytná opatření v souladu s čl. 16 odst. 1 a 8 se záměrem cíleně snížit znečištění prioritními látkami a zastavit nebo postupně odstranit emise, vypouštění a úniky prioritních nebezpečných látek;

bez újmy k odpovídajícím mezinárodním dohodám dotčených stran zmíněným v článku 1.

b) pro podzemní vody

- i. Členské státy provedou potřebná opatření k zamezení nebo omezení vstupů znečišťujících látek do podzemních vod a k zamezení zhoršení stavu všech útvarů podzemních vod, při uplatnění odstavců 6 a 7 a bez újmy k ustanovením odstavce 8 tohoto článku a při uplatnění čl. 11 odst. 3 písm. j);
- ii. Členské státy zajistí ochranu, zlepšení stavu a obnovu všech útvarů podzemních vod a zajistí vyvážený stav mezi odběry podzemní vody a jejím doplňováním, s cílem dosáhnout dobrého stavu podzemní vody nejpozději do 15 let od data nabytí účinnosti této směrnice, v souladu s ustanoveními specifikovanými v příloze V, při uplatnění odstavce 4 poskytujícího možnost časového posunu a uplatnění odstavců 5, 6 a 7 a bez újmy k ustanovením odstavce 8 tohoto článku a při uplatnění čl. 11 odst. 3 písm. j);
- iii. Členské státy provedou za účelem účinného snížení znečištění podzemních vod potřebná opatření k tomu, aby zvrátily jakýkoliv významný a trvalý vzestupný trend koncentrace jakékoliv znečišťující látky jako důsledku dopadů lidské činnosti.

Opatření ke zvrácení trendů musí být realizována v souladu s odstavci 2, 4 a 5 článku 17, přičemž budou vzaty v úvahu příslušné standardy stanovené v odpovídající legislativě Společenství, při uplatnění odstavců 6 a 7 a bez újmy k ustanovením odstavce 8;

c) pro chráněné oblasti

Členské státy dosáhnou souladu se všemi standardy a cíli nejpozději do 15 let od data nabytí účinnosti této směrnice, pokud legislativa Společenství, podle které byly jednotlivé chráněné oblasti zřízeny, nestanovuje odlišné požadavky.

- 2. Pokud se na předmětný vodní útvar vztahuje více než jeden cíl uvedený v odstavci 1, uplatní se vždy nejpřísnější z nich.

Program opatření**Článek 11**

1. Každý členský stát zajistí, se zřetelem na výsledky analýz požadovaných podle článku 5 a k dosažení cílů stanovených podle článku 4 pro každou oblast povodí, nebo část mezinárodní oblasti povodí ležící na jeho území, zpracování programu opatření. Tyto programy mohou odkazovat na opatření vyplývající z legislativy přijaté na národní úrovni a pokrývající celé území členského státu. Tam, kde je to účelné, může členský stát přijmout opatření uplatňovaná pro všechny oblasti povodí a/nebo pro všechny části mezinárodních oblastí povodí ležící na jeho území.
2. Každý program opatření musí obsahovat "základní" opatření specifikovaná dále v odstavci 3 a tam, kde je to nutné, i "doplňková" opatření.
3. "Základní opatření" představují minimální požadavky, které mají odpovídat a sestávat z:
 - a) takových opatření, která jsou vyžadována k implementaci právních předpisů Společenství pro ochranu vod, včetně opatření požadovaných právními předpisy uvedenými v článku 10 a v části A přílohy VI;
 - b) opatření považovaných za odpovídající pro účely článku 9;
 - c) opatření pro podporu efektivního a trvale udržitelného užívání vody za účelem zabránění ústupkům při dosahování cílů specifikovaných v článku 4;
 - d) opatření ke splnění požadavků článku 7, včetně opatření k ochraně jakosti vody za účelem snížení stupně úpravy potřebného pro výrobu pitné vody;
 - e) regulace odběrů sladkých povrchových a podzemních vod a vzdouvání sladkých povrchových vod, včetně registru nebo registrů odběrů vod a požadavku na předchozí povolení k odběrům a vzdouvání vod. Tato opatření budou periodicky přezkoumávána a podle potřeby aktualizována. Členské státy mohou z těchto omezení vyjmout ty odběry nebo vzdouvání vod, které nemají významný vliv na stav vodních útvarů;
 - f) regulace umělé infiltrace nebo doplňování útvarů podzemních vod včetně požadavku na předchozí povolení. Použitá voda může pocházet z jakéhokoli povrchového nebo podzemního zdroje za předpokladu, že použití tohoto zdroje nepovede k ústupkům v dosažení environmentálních cílů stanovených pro tento zdroj nebo nadlepšovaný či doplňovaný útvar podzemní vody. Tato opatření budou periodicky přezkoumávána a podle potřeby aktualizována;
 - g) pro bodové zdroje vypouštění způsobující znečištění, požadavku na předchozí omezení prostřednictvím např. zákazu vnosu znečišťujících látek do vod, nebo předchozího povolení nebo registrace založené na všeobecně závazných pravidlech, stanovujících postupy regulování emisí příslušných znečišťujících látek, včetně regulace v souladu s články 10 a 16. Tyto postupy regulace budou periodicky přezkoumávány a podle potřeby aktualizovány;
 - h) pro difúzní zdroje způsobující znečištění opatření k zabránění nebo regulaci vnosů znečišťujících látek. Opatření mohou mít formu požadavku na předchozí omezení, jako je zákaz vnosu znečišťujících látek do vod, předchozího povolení nebo registrace založené na všeobecně závazných pravidlech tam, kde není takový požadavek jinak stanoven v rámci legislativy Společenství. Tyto postupy regulace budou periodicky přezkoumávány a podle potřeby aktualizovány;

- i) pro jakékoliv jiné významné nepříznivé ovlivnění stavu vod identifikované podle článku 5 a přílohy II, zejména opatření k zajištění odpovídajících hydromorfologických podmínek vodního útvaru, umožňujících dosažení požadovaného ekologického stavu nebo dobrého ekologického potenciálu pro vodní útvary klasifikované jako umělé nebo silně ovlivněné. Omezení sledující tento účel mohou mít formu požadavku na předchozí povolení nebo registrace založené na všeobecně závazných pravidlech tam, kde není takový požadavek jinak stanoven v rámci legislativy Společenství. Tato omezení budou periodicky přezkoumávána a podle potřeby aktualizována;
 - j) zákazu přímého vypouštění znečišťujících látek do podzemních vod s ohledem na následující ustanovení (...);
 - k) opatření ve shodě s postupy přijatými na základě článku 16 k odstranění znečištění povrchových vod látkami specifikovanými v seznamu prioritních látek přijatém na základě čl. 16 odst. 2 a k cílenému snížení znečištění dalšími látkami, které by jinak členským státům bránily dosáhnout cílů stanovených pro útvary povrchových vod v článku 4;
 - l) jakýchkoliv opatření potřebných k prevenci významných úniků znečišťujících látek z technických zařízení a k prevenci nebo zmírnění následků událostí způsobujících havarijní znečištění, jako např. v důsledku povodní, a to včetně detekčních nebo varovných systémů k těmto účelům, a pro havárie, které nemohly být rozumně předvídaný, včetně všech přiměřených opatření ke snížení ohrožení vodních ekosystémů;
4. "Doplňková opatření" jsou opatření navržená a realizovaná k doplnění základních opatření za účelem dosažení cílů stanovených podle článku 4. Část B přílohy VI obsahuje seznam takovýchto vzorových opatření. Členské státy mohou rovněž přijmout další doplňková opatření s cílem zabezpečit dodatečnou ochranu nebo zlepšení vod, na něž se vztahuje tato směrnice, a to včetně realizace odpovídajících mezinárodních dohod zmíněných v článku 1.
5. Tam, kde monitoring nebo jiné údaje naznačují, že cíle stanovené pro příslušný vodní útvar podle článku 4 nebudou pravděpodobně dosaženy, členský stát zajistí, aby:
- byly vyšetřeny příčiny možného nesplnění,
 - byla příslušně ověřena a přešetřena odpovídající povolení a oprávnění,
 - byly příslušně přešetřeny a upraveny monitorovací programy a
 - byla přijata dodatečná opatření, která mohou být potřebná pro dosažení těchto cílů, včetně, pokud to je účelné, stanovení přísnějších environmentálních kvalitativních cílů podle postupů stanovených v příloze V.
- V případech, kdy jsou tyto příčiny důsledkem okolností přírodní povahy nebo vyšší moci, které jsou výjimečné a nemohly být rozumně předvídaný, zejména extrémní povodně a období déletrvajícího sucha, může členský stát označit dodatečná opatření za prakticky neuskutečnitelná s uvážením ustanovení čl. 4 odst. 6.
6. Při zavádění opatření na základě odstavce 3 podstoupí členské státy všechny odpovídající kroky, aby se nezhoršilo znečištění mořských vod. Bez újmy k ustanovením existujících právních předpisů nesmí aplikace opatření na základě odstavce 3 v žádném případě vést ani k přímému, ani k nepřímému zvýšení znečištění povrchových vod. Tento požadavek se neuplatní, pokud by jeho důsledkem bylo zvýšené znečištění životního prostředí jako celku.

7. Programy opatření budou ustaveny nejpozději do devíti let od data nabytí účinnosti této směrnice a všechna opatření budou zavedena nejpozději do 12 let od tohoto data.
8. Programy opatření budou přezkoumány a v případě potřeby zrevidovány nejpozději do 15 let od data nabytí účinnosti této směrnice a dále každých šest let. Všechna nová nebo revidovaná opatření přijatá podle aktualizovaného programu budou zavedena do tří let od jejich ustanovení.

Plány povodí a předávání zpráv

Článek 13

1. Členské státy zajistí, že pro každou oblast povodí ležící zcela na jejich území bude zpracován plán povodí.
2. V případě mezinárodní oblasti povodí zcela ležící na území Společenství, zabezpečí členské státy koordinaci s cílem vypracování jednotného mezinárodního plánu povodí. Pokud takový mezinárodní plán povodí nebude zpracován, členské státy zpracují k dosažení cílů této směrnice plány povodí pokrývající přinejmenším ty části mezinárodní oblasti povodí, které leží na jejich území.
3. U mezinárodních oblastí povodí překračujících hranice Společenství budou členské státy usilovat o vypracování jednotného plánu povodí a tam, kde to nebude uskutečnitelné, bude plán pokrývat nejméně tu část mezinárodní oblasti povodí, která leží na území dotčeného členského státu.
4. Plán povodí bude obsahovat informace podrobně uvedené v příloze VII.
5. Plány povodí mohou být doplněny zpracováním podrobnějších programů a plánů pro dílčí povodí, sektor, problém nebo typ vod, které se budou zabývat jednotlivými aspekty hospodaření s vodou. Realizace těchto opatření nezbavuje členské státy žádné povinnosti uvedené v ostatních částech této směrnice.
6. Plány povodí budou publikovány nejpozději do devíti let od data nabytí účinnosti této směrnice.
7. Plány povodí budou přezkoumány a aktualizovány nejpozději do 15 let od data nabytí účinnosti této směrnice a následně po každých šesti letech.

Článek 15

1. Členské státy zašlou kopie plánů povodí a všechny jejich pozdější aktualizace Komisi a všem dalším dotčeným členským státům, a to do tří měsíců od jejich zveřejnění:
 - a) u oblastí povodí, ležících v celém rozsahu na území členského státu, všechny plány povodí pokrývající toto státní území a zveřejněné podle článku 13;
 - b) u mezinárodních oblastí povodí alespoň tu část plánů povodí, která pokrývá území členského státu;
2. Členské státy předloží souhrnné zprávy o:
 - analýzách, požadovaných podle článku 5, a

- monitorovacích programech, navržených podle článku 8, zpracované pro potřeby prvního plánu povodí do tří měsíců od jejich dokončení.
3. Členské státy předloží do tří let od zveřejnění každého plánu povodí nebo jeho aktualizace podle článku 13 dílčí zprávu, popisující pokrok dosažený při realizaci plánovaného programu opatření.

Příloha 3

Členové Skupiny připravující návrhy těchto pokynů a seznam odborníků, kteří jsou členy Pracovní skupiny 2.9

Příloha 3 - Členové Skupiny připravující návrhy těchto pokynů a seznam odborníků, kteří jsou členy Pracovní skupiny 2.9

Členy Skupiny připravující návrhy těchto pokynů k procesu plánování byly tyto osoby:

Předseda:

Manuel Menéndez (Španělsko)

Koordinace sekce postupových diagramů:

Jetske Verkerk (Nizozemsko) a Coralie Noël (Francie)

Další členové skupiny:

Zsigmond Kovács (Španělsko)

Heikki Mäkinen (Finsko)

Marc de Rooy (Nizozemsko)

Guido Smidth (WWF)

Thomas Stratenwerth (Německo)

Anne Thoren (Švédsko)

Aram Wood (Velká Británie)

V následujících tabulkách jsou uvedeny kontaktní údaje odborníků, kteří jsou členy Pracovní skupiny 2.9.

Seznam a kontaktní údaje odborníků, kteří jsou členy Pracovní skupiny 2.9

Země	Křestní jméno	Příjmení	Organizace	Poštovní adresa	Telefon	Fax	E-mailová adresa
EVROPSKÁ KOMISE A DALŠÍ ORGANIZACE							
DG ENV	Joachim	D'Eugenio	Evropská komise, Gen. fed. Životní prostředí		32 2 299 03 35		joachim.d'eugenio@cec.eu.int
DG ENV	Marta-Cristina	Moren-Abat	Evropská komise, Gen. fed. Životní prostředí	Ave. Beaulieu, 9,3/139, B-1000 Brusel, Belgie	32 2 296 72 85		marta-cristina-moren-abat@cec.eu.int
DG ENV	Thierry	Davy	Evropská komise, Gen. fed. Životní prostředí	BU 5, B-1049 Brusel, Belgie	32 2 299 98 80		thierry.davy@cec.eu.int
JRC-IPTS	Luis	Delgado	Joint Research Centre; IPTS - Institute for Prospective Technological Studies	Edificio Expo-WTC; C/ Inca Garcilaso, s/n; E-41092 Sevilla, Španělsko	34-95-448 -8218	34-95-448 -8235	luis.delgado@jrc.es
JRC-IPTS	Adeline	Kroll	Joint Research Centre; IPTS - Institute for Prospective Technological Studies	Edificio Expo-WTC; C/ Inca Garcilaso, s/n; E-41092 Sevilla, Španělsko	34-95-448 84 58	34-95-448 82 35	adeline.kroll@jrc.es
JRC Ispra	Faycal	Bouraoui	Joint Research Centre of the European Commission, Environment Institute	Via Fermi; 21020 Ispra (VA), Itálie	39 0332 785173	39 0332 789328	faycal.bouraoui@jrc.it
JRC Ispra	Ad	de Roo	Joint Research Centre of the European Commission, Environment Institute	Via Fermi; 21020 Ispra (VA), Itálie	39 0332 786240	39 0332 785500	ad.de-roo@jrc.it
AT	Kari	Schwaiger	Federal Ministry of Agriculture, Forestry, Environment and Water Management	Marxergasse 2, A-1030 Vídeň	43171100/7551	43171100/7502	karl.schwaiger@bmlf.gv.at
BE	Lieve	De Roeck	Vlaamse Milieumaatschappij VMM (Vlámská ekologická agentura)	A. Van De Maelestraat 96 - B-9320 Erembodegem, Belgie	32 53 726 673	32 53 726 630	l.deroeck@vmm.be
BE	Didier	D'hont	Ministry of Flanders/ Environment, Nature, Land and Water Administration (AMINAL)	E. Jacqueminaan 20, box 5; B-1000 Brusel, Belgie	02-553.21.09	02-553.21.05	didier.dhont@hn.vlaanderen.be
BE	Veronique	Van Den Landenbergh	Vlaamse Milieumaatschappij (Vlámská ekologická agentura)	A. Van De Maelestraat 96 - B-9320 Erembodegem, Belgie	32 53 726 675	32 53 726 630	v.vandenlandenbergh@vmm.be
DE	Hans-Dieter	Grett	Ministerium für Umwelt, Natur und Forsten des Landes Schleswig-Holstein	Postfach 5009 Mercatorstr. 3 D- 24062 Kiel D-24106 Kiel, Německo	0049/431 988 7348	0049/431 988 7152	hans-dieter.grett@umin.landsh.de
DE	Sabine	Rosenbaum	Ministerium für Umwelt, Natur und Forsten des Landes Schleswig-Holstein	Postfach 5009 Mercatorstr. 3 D- 24062 Kiel D-24106 Kiel, Německo	0049/431 988 7993	0049/431 988 7152	sabine.rosenbaum@umin.landsh.de
DE	Thomas	Stratenwerth	Bundesministerium für Umwelt, Naturschutz u. Reaktorsicherheit, Bonn, Německo	Bemkasterstr. 8 D 53175 Bonn, Německo	0049/ 228 305 2750	0049/228 305 3334	thomas.stratenwerth@bmu.bund.de
DK	Lisbet	Ogstrup	Spatial Planning Department	Hejbro Plads 4, DK-1200 Kodaň, Dánsko	45 33 92 74 61	45 33 32 22 27	lo@mem.dk
ES	Manuel	Menendez Prieto	CEDEX	Paseo Bajo Virgen del Puerto,3	34 91 3357939	34 91 3357922	manuel.menendez@cedex.es
ES	Teodoro	Estrela	Confederación Hidrografica del Jucar	Av Blasco Ibanez, 48,46010 Valencia, Španělsko	34 96 3938800	34 96 3938801	teodoro.estrela@chj.mma.es
ES	Javier	Ferrer Polo	Confederación Hidrografica del Jucar	Av Blasco Ibanez, 48,46010 Valencia, Španělsko	34 96 3938800	34 96 3938801	jferrer@chj.mma.es
ES	Zsigmond	Kovacs	Aquatec, S.A., poradce Ministerstva životního prostředí	C/ Mallorca, 270,08037 Barcelona, Španělsko	34 93 488 04 58	34 93 215 43 49	zkovacs.mpc@agbaring.com
ES	Josefina	Maestu	Universidad de Alcalá de Henares, odborník Ministerstva životního prostředí	Valle de Baztan, 10, Boadilla del Monte, 28669 Madrid	34 91 535 06 40	34 91 533 36 63	josefinamaes@inicia.es
ES	Antonio	Nieto Llobet	Ministerio de Medio Ambiente, Secretaria General de Aguas y Costas	Plaza San Juan de la Cruz s/n; 28071 Madrid, Španělsko	34 91 597 62 82		antonio.nieto@seac.mma.es

Země	Křestní jméno	Příjmení	Organizace	Poštovní adresa	Telefon	Fax	E-mailová adresa
ES	José María	Piñera	Stálé zastoupení Španělska	Boulevard du Régent 52, bureau 215, B-1000 Brusel	32 2 5098750		
ES	Jose Maria	Santafe	Ministerio de Medio Ambiente; Direction General de Obras Hidraulicas y Calidad de las Aguas	Plaza San Juan de la Cruz s/n; 28071 Madrid, Španělsko	34 91 5976528		jose.santafe@sgph.mma.es
FI	Esko	Vaskinen	Ministry of the Environment/ South Savo Regional Environment Center	Jaakarinkatu 14; 50100 Mikkeli, Finsko	358157444510	35815 744 4509	esko.vaskinen@ymparisto.fi
FI	Heikki	Makinen	Finnish Environment Agency	Mechelininkatu 34, 00250 Helsinky, Finsko	+358940300507		heikki.makinen@ymparisto.fi
FR	Bernard	Kaczmarek	Agence de l'Eau	Av. des Arts 53, B-1000 Brusel, Belgie	3225451164	3225451165	b.kaczmarek@euronet.be
FR	Coralie	Noel	Ministry of Ecology and Sustainable Development, France	20, Avenue de Segur, F-75302 PARIS 07SP	33142191376	0142191294	coralie.noel@environnement.gouv.fr
GR	Maria	Gini	Ministry of Development, Head of Department of Water and Natural Resources	Mihalakopolou 80, 10192 Atény, Řecko	+30107708410	+30107771589	ginim@ypan.gr
GR	Anastasia	Lazarou	Ministry of Environment, Physical Planning and Public Works, Head of Water Section	Patission 147 11251 Atény, Řecko	+30108650106	+30108662968	alazarou@edpp.gr
GR	Maria	Mimikou	National Technical University of Athens, Department of	Iroon Politehneiou 9, 15773 Zografou	+30107722878	+3010-7722879	mmimik@chi.civil.ntua.gr
GR	Eleimon	Tiligadas	Ministry of Environment, Physical Planning and Public Works	Fanarioton 9, 10178 Atény, Řecko	+ 30106464003	+30106428085	etilig@chi.civil.ntua.gr
IE	Pat	Duggan	Department of the Environment and Local Government				Pat_Duggan@environ.irlgov.ie
ML	Marc	de Rooy	Institute for Inland Water Management and Waste Water treatment / RIZA	PO Box 17 8200; AA Lelystad, Nizozemsko	0031320298431	0031320298514	m.dRooy@riza.rws.minvenw.nl
NL	Jetske	Verkerk	Institute for Inland Water Management and Waste Water treatment / RIZA	PO Box 17 8200; AA Lelystad, Nizozemsko	0031320 298882	0031320298514	j.verkerk@riza.rws.minvenw.nl
NL	Annet	van den Hoek	Van den Hoek Consultancy	Piet Heinlaan 15			avandehoek@wxs.nl
NO	Anne	Sundbye	Norwegian Pollution Control Authority	P.Box 8100 Dep., N-0032 Oslo, Norsko			anne.sundbye@sft.no
PT	Adérito	Mendes	Institute da Agua				aderito@inag.pt
PT	Simone	Pio	Institute da Agua	Av. Almirante Gago Coutinho, 1049-066 Lisabon, Portugalsko	351 843 00 93	351 218 473 571	Simonep@inag.pt
SE	Anne	Thorén	Swedish Environmental Protection Agency	106 48 Stockholm	46-8-6981230	46-8-6981480	Anne.thoren@environ.se
UK	Martin	Marsden					martin.marsden@sepa.org.uk
UK	Angus	McRobert					angus.mcrobert@doeni.gov.uk
UK	Callum	Sinclair		5 Redwood Crescent Peel Park East Filbride Strathclyde G74 5PP			callum.sinclair@sepa.org.uk
UK	Aram	Wood	Environment Agency of England and Wales	Rio House, Waterside Drive, Aztec West, Almondsbury, Bristol BS32 4 UD	+44 1454 624 306	+44 1454 624 302	aram.wood@environment-agency.gov.uk
UK	Craig	Woolhouse	Environment Agency (for England and Wales) Forestry, Environment and Water Management	Isis House; Howbery Park; Crowmarsh Gifford; Wallingford; Oxon; OX10 8BD	01494828364	01494 828500	craig.woolhouse@environment-agency.gov.uk

Země	Křestní jméno	Příjmení	Organizace	Poštovní adresa	Telefon	Fax	E-mailová adresa
KANDIDÁTSKÉ ZEMĚ							
CY	Elias	Kambourides	Ministry of Agriculture, Natural Resources and Environment, Water Development Department	Water Development Department, CY-1413 Nikósie, Kypr	35722803213	35722675019	roc2@cytanet.com.cy
HU	Istvan	Ijjas	Budapest University of Technology and Economics Department of Hydraulic and Water Resources Engineering	1111 Budapešť, Muegyetem rakpart 3, Maďarsko	3614631894	3614631879	ijjas@elender.hu
PL	Tomasz	Walczykiewicz					tomasz.walczykiewicz@mos.gov.pl
RO	Caonstantin	Gheorghe					gconstantin@mappm.ro
ZAINTERESTOVANÉ OSOBY							
CAP	Alexandra	Brito	CAP	Av. do Colegio Militar, lote 186, P-1500 Lisabon, Portugalsko			abrito@cao.pt
CIA	Domenico	Mastrogiovanni	CIA	Via Mariano Fortuny 20, I-00196 Řím, Itálie			d.mastrogiovanni@cia.it
COAG	José Ramón	Urban	COAG	Agustin de Bethancourt, 17-5, 28005 Madrid			coagmadrid@coaginforma.com
EEB	Stefan	Scheuer	European Environmental Bureau, EU Water & Chemicals Co-ordinator	Bd. de Waterloo 34 B-1000 Brusel	32 2 289 10 90; 32 2 289 13 04 (provolba)	32 2 289 10 99	stefan.scheuer@eeb.org
EEB	Jacqui	Cuff	EEB/Rural Horizons	48 Newtown, Potton, Bedfordshire SG19 2QJ	441767262670	44 17 67 262 670	iac.cuff@virgin.net
BUREAU	Francis	Rilaerts	BUREAU	Rue Colonel Bourg 127, B-1140 Brusel, Belgie	32 2 706 40 80	3227064081	eureau@skynet.be
BUREAU	Avelino	Martinez Herrero	Canal de Isabel II	Canal de Isabel 11, Santa Engracia, 125, 28003 Madrid, Španělsko	34 91 545 11.20	34914462897	amarher@cyii.es
WWF	Henrik	Dissing	WWF Denmark				h.dissing@wwf.dk
WWF	Eva	Royo Gelabert	WWF European Freshwater Programme	36 Av. de Tervuren, B-1040 Brusel, Belgie	3227438814	32 2 743 88 19	eroyogela@wwfepo.org
WWF	Guido	Schmidt	WWF Spain	Gran Via S. Francisco, 8; 28005-Madrid	34913540578	34913656336	guido@wwf.es